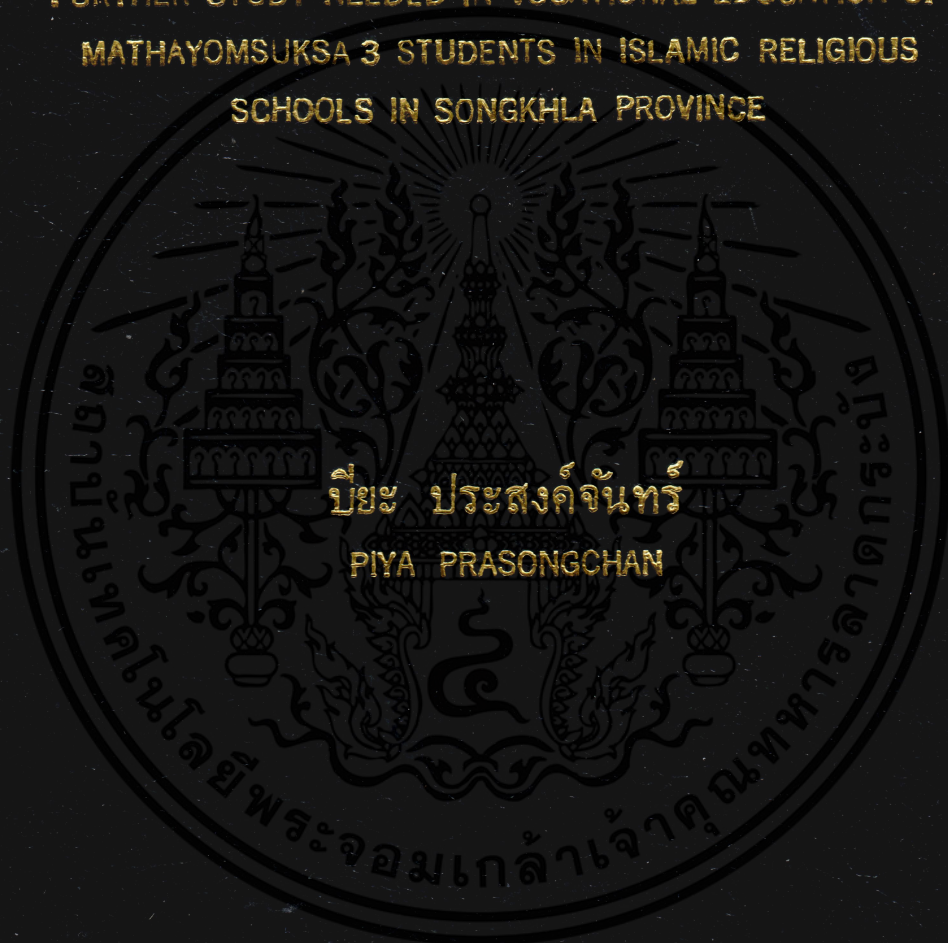

การศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
ในจังหวัดสงขลา

FURTHER STUDY NEEDED IN VOCATIONAL EDUCATION OF
MATHAYOMSUKSA 3 STUDENTS IN ISLAMIC RELIGIOUS
SCHOOLS IN SONGKHLA PROVINCE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

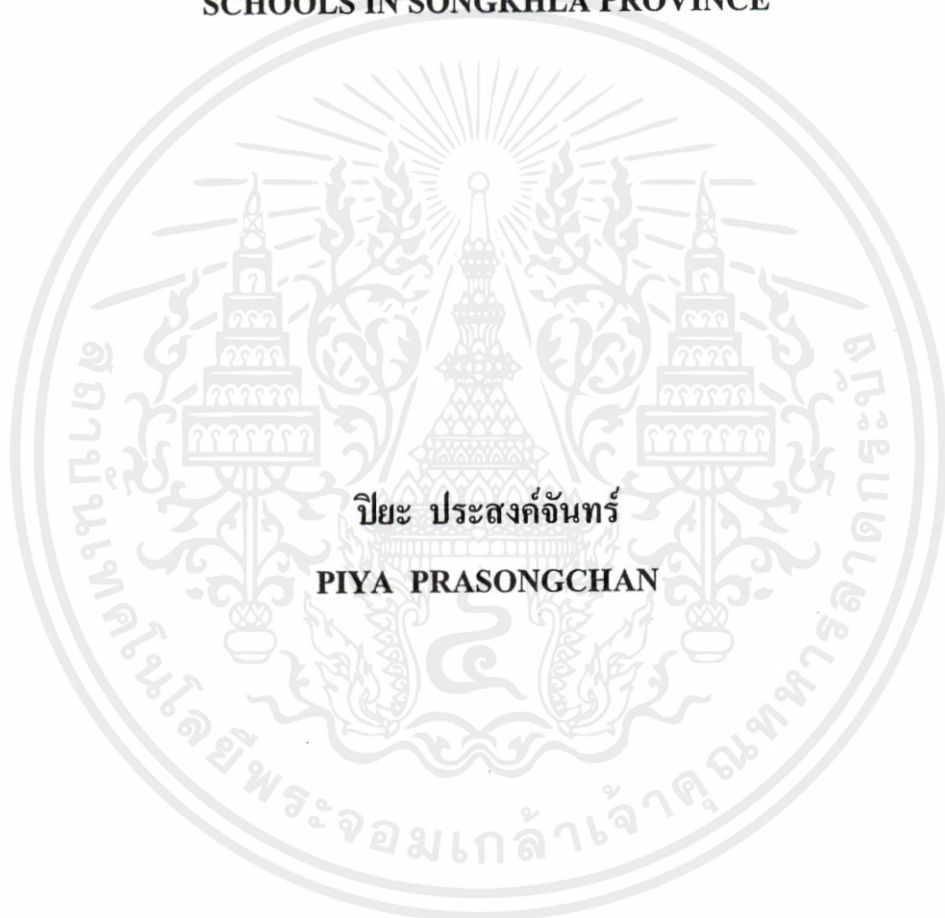
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2544

ISBN 974-648-077-4

การศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
ในจังหวัดสงขลา

FURTHER STUDY NEEDED IN VOCATIONAL EDUCATION OF
MATHAYOMSUKSA 3 STUDENTS IN ISLAMIC RELIGIOUS
SCHOOLS IN SONGKHLA PROVINCE

ปิยะ ประสงค์จันทร์
PIYA PRASONGCHAN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
พ.ศ.2544

ISBN 974-648-077-4

**FURTHER STUDY NEEDED IN VOCATIONAL EDUCATION OF
MATHAYOMSUKSA 3 STUDENTS IN ISLAMIC RELIGIOUS
SCHOOLS IN SONGKHLA PROVINCE**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES**

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
2001

ISBN 974-648-077-4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น หากมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2001

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา อิสลาม ในจังหวัดสงขลา
นักศึกษา	นายปิยะ ประสงค์จันทร์
รหัสประจำตัว	41064127
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การบริหารอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2544
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	รศ.ดร.อศวิน พรหมโสภา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา ทั้งนี้เก็บข้อมูลจากประชากรนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ในจังหวัดสงขลา 23 โรงเรียน ที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ จำนวน 343 คน โดยผู้วิจัยใช้เวลาประมาณ 20 นาที เน้นแนวการศึกษาต่อให้กับนักเรียน และแจกแบบสอบถามให้กับผู้ที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพส่วนตัวของนักเรียน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวนที่น้องร่วมบิดามารดามากกว่า 3 คนขึ้นไป คะแนนสะสมจนถึงปัจจุบันอยู่ในช่วงระหว่าง 2.00 - 2.99 ผู้ให้การสนับสนุนการศึกษาบิดาและมารดาเป็นส่วนใหญ่ โดยมีบิดามารดาเป็นผู้ให้พักอาศัย ส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อวิชาชีพสาขาพาณิชยกรรม และมีความคาดหวังการศึกษาสูงสุดในสายอาชีพ ระดับปริญญาตรีและสถานศึกษาที่นักเรียนประสงค์จะศึกษาต่อมากที่สุดคือวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษา สถานภาพครอบครัวของนักเรียน ส่วนใหญ่บิดามารดาหรือผู้อุปการะมีอาชีพ เกษตรกรรม มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดาหรือผู้อุปการะต่ำกว่า 4,000 บาท

เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเงิน โดยภาพรวมและรายข้อทุกข้อ อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับด้านบุคคล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

พบว่า ข้อที่มีระดับเหตุผลความต้องการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก คือ เลือกเรียนด้วยตนเองและเรียนตามเพื่อนๆ อยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านความถนัด พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางมีเพียงข้อเดียว คือ วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง มีระดับเหตุผลความต้องการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ด้านการประกอบอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับปานกลางและด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีระดับเหตุผลความต้องการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก คือ เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัวและส่วนใหญ่มีระดับเหตุผลความต้องการศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Further Study Needed in Vocational Education of Mathayomsuksa 3 Students in Islamic Religious Schools in Songkla Province
Student	Mr.Piya Prasongchan
Student ID.	41064127
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	2001
Thesis Advisor	Dr.Malai Gerawatanakaset
Thesis Co-Advisor	Assoc. Prof. Dr.Aswin Promsopa

ABSTRACT

The purpose of this study was to analyze the need for further study in vocational education of Mathayomsuksa 3 students in Islamic religious schools in Songkhla province.

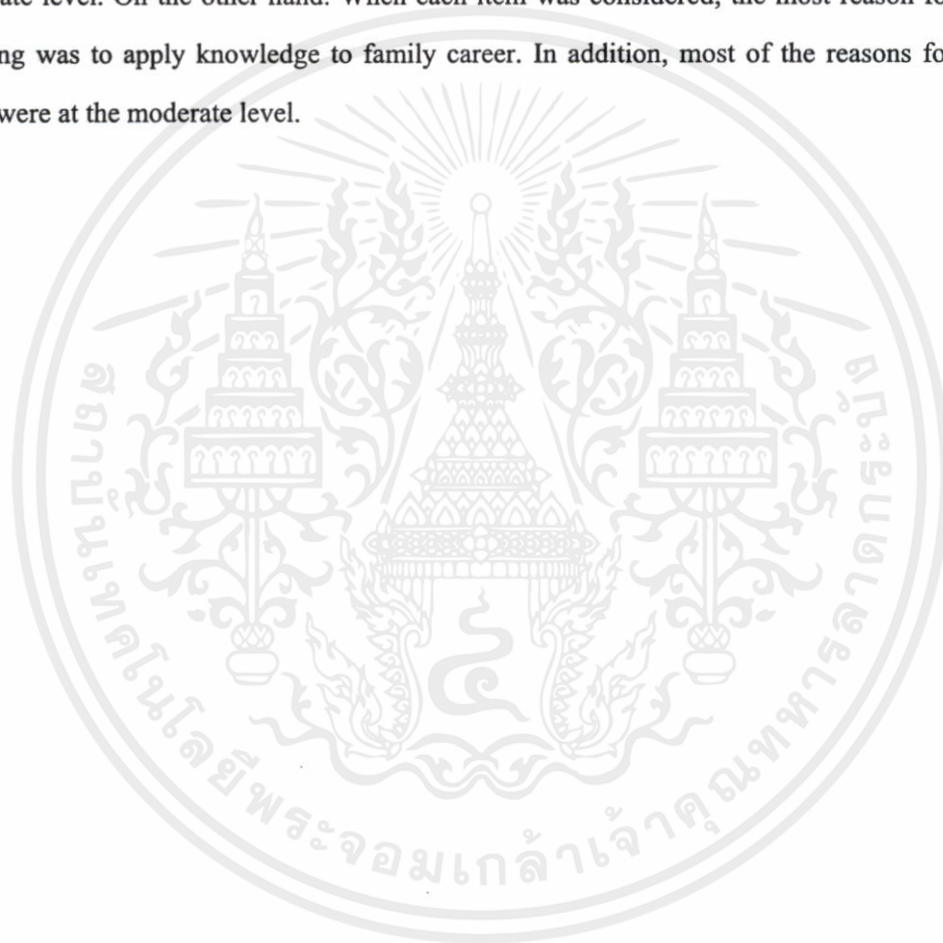
The subjects were 343 Mathayomsuksa 3 students from 23 Islamic religious schools in the academic year of 2000. All subjects intend to proceed their level of study to vocational schools. They had been provided with counselling information of vocational education for about 20 minutes before answering the constructed questionnaires used as a tool of data collection. Analyzed into frequency , precentage , means and standard diviation.

The results of the study indicated that personal status of the students were divided into 129 males and 214 females. Most of them were at the age of 15 and their parents had more than three children. Their current grade point averages were ranging between 2.00 – 2.99. More than half of the subjects intended to further their studies in the area of commerce and expected to achieve the highest vocational education at degree level. Technical and vocational colleges were the most favorite institutes that they want to enter.

For their family status, most of their parents or financial supporters were low socioecomsmic agriculturists with the family income less than 4,000 baht per month and primary – levelled graduation.

For the reasons of needs for further vocational study, the overall reasons were at the moderate level. When each item was considered, most of it was also at the moderate level. For the financial situation, the overall reasons were at the moderate level as well as when each item was

considered. For the individual situation, the overalls were at the moderate level while each item was considered, the most reason of further education was by self-selection and the least one was to follow friends. For the aptitude, it was at the moderate level. When each item was considered, it indicated that the most reason of further study was relevant to career selection commensurate with their aptitude and the level of reason was mostly at the moderate level. For their future occupation, the overall prospects were at the moderate level as well as each of considered aspect. For their expectation to apply their knowledge for social service, the overalls were at the moderate level. On the other hand. When each item was considered, the most reason for further studying was to apply knowledge to family career. In addition, most of the reasons for further study were at the moderate level.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลือจาก ดร.มาลัย จีรวรรณเกษตร์และ รศ.ดร.อศวิน พรหมโสภา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจและช่วยตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนการปรับปรุงข้อบกพร่อง ต่างๆนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนข้อคิดต่างๆ อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษา ค้นคว้า และเป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์จนประสบความสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.สนั่น สิริทิวัง ดร.รักเกียรติ แก้วจางง รศ.วิไลลักษณ์ เล็กศิริรัตน์ อาจารย์เสริมศักดิ์ คิชฌูปานและอาจารย์เกียรติคุณ สิริทิวัง ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ กรุณาให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไข เพื่อการปรับปรุงให้เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัยมีคุณภาพสูงสุด

ขอขอบพระคุณ ศึกษาธิการจังหวัดสงขลา ผู้บริหารโรงเรียนอาชีวะสถานมูลนิธิ อ.โคกโพธิ์ จ.ปัตตานีและผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา ที่กรุณา อำนวยความสะดวกในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยและการเก็บข้อมูล

ขอขอบพระคุณ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ สงขลา ที่ให้ทุนสนับสนุน การทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ ผู้เป็นที่รักยิ่ง รวมทั้งพี่น้องทุกคน ที่ได้ให้ความรัก ให้ กำลังใจ ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือทุกด้านตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนๆและบุคคลที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวไว้ในที่นี้ที่ให้การสนับสนุนตลอดจนให้ ความช่วยเหลือในด้านต่างๆและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ใดๆที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอบอบแต่ คุณพ่อ คุณแม่และ ครุอาจารย์ทุกท่าน ด้วยความเคารพยิ่ง

ปิยะ ประสงค์จันทร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญรูป.....	XI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	5
1.6 ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
1.7 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพภูมิศาสตร์.....	5
1.8 คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ.....	9
2.2 ความสำคัญของอาชีพ.....	11
2.3 ทฤษฎีการเลือกอาชีพ.....	15
2.4 ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ.....	18
2.5 สภาพสังคมอิสลาม.....	29
2.6 สภาพปัจจุบันทางด้านเศรษฐกิจ สังคมอิสลาม การศึกษา ในจังหวัดสงขลาโรงเรียน เอกชนสอนศาสนาอิสลาม.....	30
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	46
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	46

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
3.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย.....	52
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	104
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	104
5.2 ขอบเขตของการวิจัย.....	104
5.3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	104
5.4 สรุปผลการวิจัย.....	105
5.5 อภิปรายผลการวิจัย.....	114
5.6 ข้อเสนอแนะ.....	123
บรรณานุกรม.....	125
ภาคผนวก.....	134
ประวัติผู้เขียน.....	150

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงสถิติการศึกษาในจังหวัดสงขลา.....	41
3.2 แสดงจำนวนนักเรียนตัวอย่างและจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพ.....	46
4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์ประกอบสถานภาพส่วนตัวของนักเรียน.....	53
4.2 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์ประกอบสถานภาพครอบครัวของนักเรียน ด้านอาชีพ.....	56
4.3 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์ประกอบสถานภาพครอบครัวของนักเรียน ด้านการศึกษา.....	57
4.4 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์ประกอบสถานภาพครอบครัวของนักเรียน ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	58
4.5 แสดงระดับเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ รวมทั้ง 5 ด้าน.....	59
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านการเงิน.....	60
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านบุคคล.....	61
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านความถนัด.....	62
4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านการประกอบอาชีพ.....	63
4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม.....	64
4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามเพศ รวมทั้ง 5 ด้าน.....	65
4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามเพศ ด้านการเงิน.....	67
4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามเพศ ด้านบุคคล.....	69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และดับเหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามเพศ ด้านความถนัด.....	71
4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และดับเหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามเพศ ด้านการประกอบอาชีพ.....	73
4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และดับเหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามเพศ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม.....	75
4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และดับเหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามคะแนนสะสม รวมทั้ง 5 ด้าน.....	77
4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และดับเหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านการเงิน.....	79
4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และดับเหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านบุคคล.....	81
4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และดับเหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านความถนัด.....	83
4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และดับเหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านการประกอบอาชีพ.....	85
4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และดับเหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม.....	87
4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และดับเหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามรายได้ รวมทั้ง 5 ด้าน.....	89
4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และดับเหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามรายได้ ด้านการเงิน.....	91
4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และดับเหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามรายได้ ด้านบุคคล.....	93
4.26 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และดับเหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามรายได้ ด้านความถนัด.....	95
4.27 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และดับเหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามรายได้ ด้านการประกอบอาชีพ.....	97

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่

หน้า

4.28	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และดับเหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามรายได้ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม.....	99
------	---	----

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แสดงความสัมพันธ์ของระบบการศึกษาสายสามัญและระบบอิสลามศึกษา ในจังหวัดชายแดนภาคใต้.....	35
2.2 ที่ตั้งและอาณาเขต.....	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า รวมทั้งแก้ไขปัญหาการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้เป็นผู้รู้จักคิด รู้จักทำ รู้จักแก้ปัญหา ดังนั้นการที่ประเทศจะเจริญก้าวหน้าได้ จำเป็นต้องมีทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความคิดและความสามารถจำนวนมาก (ทัศนีย์ พรหมไพจิตร. 2541 : 100) ดังนั้น การจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายได้นั้น ควรยึดหลักตามแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นการสอดคล้องกับความต้องการกำลังคนสาขาอาชีพต่างๆ และในการจัดการศึกษาให้สนองตอบกับความต้องการของประเทศในด้านกำลังคนนั้น ผู้วางแผนการศึกษาต้องพึงเล็งถึงการผลิตกำลังคนทั้งในระดับสูงและระดับกลาง (ธำรง บัวศรี อ่างใน สมพัฒน์ นานา. 2533 : 1)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2533 : 24) ได้สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 – 2544 โดยกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนพัฒนา ฯ ในข้อที่ 1 อธิบายว่า เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของคนทุกคนทั้งในด้านร่างกายและ สติปัญญา ให้มีความสุขพลานามัยแข็งแรง มีความรู้ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพและสามารถปรับตัวให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการปกครอง รัฐบาลมีนโยบายในการพัฒนาการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภทและส่งเสริมให้เอกชนมีบทบาท ในการจัดการศึกษามากขึ้นเป็นลำดับ พร้อมทั้งกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบภาครัฐบาลและ เอกชน ได้แบ่งเบาภาระของรัฐบาลในการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) เป็นโรงเรียนเอกชนประเภทหนึ่ง สังกัดกองโรงเรียนนโยบายพิเศษตามมาตรา 15(1) และมาตรา 15(2) แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พุทธศักราช 2525 ซึ่งแปรสภาพมาจาก สถานที่ทำการสอนวิชาศาสนาอิสลาม โดยโต๊ะครู ซึ่งเรียกว่า “ปอเนาะ” โรงเรียนเหล่านี้ มีมากในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และในบางพื้นที่ที่เป็นชุมชนของชาวไทยมุสลิม ในจังหวัดนครศรีธรรมราช กระบี่ พัทลุง พังงาและภูเก็ต ในปัจจุบันได้จัดการเรียนการสอนแบบชั้นเรียนทั้ง วิชาศาสนา วิชาสามัญ และวิชาชีพ (มุฮัมหมัด อับดุลการ์เด. 2528 : 32)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปัจจุบันรัฐบาลได้มีโครงการนำร่องสอนวิชาชีพในโรงเรียนปอเนาะสอดคล้องแทรกเข้าไปในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายซึ่งจรัส หนูนอนันต์ (2542 : 16) ได้กล่าวว่า กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้มอบให้สถานที่ในพื้นที่ 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ประสานงานกับโรงเรียนปอเนาะ เพื่อจัดการเรียนการสอนอาชีพให้กับนักเรียนในแผนจัดการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 นี้ โดยได้รับการสนับสนุนการสอนวิชาชีพในโรงเรียนถึง 42 แห่ง ถือเป็น การนำร่อง ทั้งนี้โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามได้รับงบประมาณช่วยโรงเรียนละ 9,000 บาทต่อปี วิชาชีพที่เปิดสอน เช่น การเขียนผ้าบาติก ตัดเย็บเสื้อผ้า การเพาะเห็ด การทำอาหาร การปักจักร ตัดผมชาย ดอกไม้ประดิษฐ์ ช่างไฟฟ้าในอาคาร

ในพื้นที่จังหวัดสงขลานั้นว่าเป็นศูนย์รวมของสถานศึกษาของภาคใต้ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) นับว่าเป็นสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่ง ซึ่งได้รับความสนใจของผู้ปกครองที่นับถือศาสนาอิสลาม ส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในสถาบันแห่งนี้ โดยเฉพาะอำเภอเมืองสงขลา สะเดา เทพา สะบ้าย้อย นาทวี รัตภูมิ บางกล่ำ จะนะและรัตภูมิ ซึ่งประชาชนนับถือศาสนาอิสลามเป็นจำนวนมากกว่า 80 % ของประชากรในพื้นที่ (พิสุทธิ บุญเจริญ. 2541 : 1) ซึ่งสอดคล้องกับแผนเร่งรัดพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ.2543 โดยจัดงบประมาณส่งเสริมและพัฒนาด้านวิชาชีพการเกษตรและอุตสาหกรรม จำนวน 422.367 ล้านบาท (รายงานพิเศษ. 2542 : 10) เมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษาวิชาชีพแล้วสามารถนำความรู้ ทักษะตลอดจนคุณธรรมจริยธรรมอิสลามมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น ให้มีความเจริญก้าวหน้าด้านวิชาชีพ

จากสถิติ พ.ศ. 2542 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) ประเภทสอนศาสนาอิสลามควบคู่วิชาสามัญและวิชาชีพพระระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสงขลาจำนวนทั้งสิ้น 23 โรงเรียน โดยมีจำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 650 คน (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา. 2542:9-10) ซึ่งสถิตินักเรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 บางส่วนไม่ศึกษาต่อ บางส่วนศึกษาต่อในสถานศึกษาต่างๆและปัจจุบันนี้ ได้มีกลุ่มนักเรียนเหล่านี้เริ่มให้ความสนใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษา เพื่อมุ่งเน้นการฝึกวิชาชีพมากขึ้น จากการสัมภาษณ์ นางวรรณิ นวลแก้ว นักวิชาการศึกษา สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2543 ได้กล่าวถึง สถิติการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) ในจังหวัดสงขลา ประมาณ 25 % ของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่พอมีพื้นฐานด้านวิชาชีพจากการเสริมหลักสูตรวิชาชีพในหลักสูตรศาสนาอิสลาม แต่ขาดการแนะแนวทางการศึกษาวิชาชีพตลอดจนขาดความเข้าใจถึงความสำคัญของวิชาชีพ

สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542 : 12) ซึ่งกล่าวถึง พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้อธิบายไว้ ในหมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 23 การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสม ซึ่งในมาตราที่ 23 ข้อ 5 อธิบายว่า การจัดการศึกษาจะต้องเน้นความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและดำรงชีวิตอย่างมีความสุข จากพระราชบัญญัติดังกล่าว การจัดการศึกษาสายอาชีพจำเป็นต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ โดยเปิดโอกาสให้ผู้สนใจในการศึกษาต่อสายอาชีพ เข้าศึกษาต่อ ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนจะต้องมุ่งเน้นความรู้และทักษะเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปประกอบอาชีพในอนาคต

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความต้องการศึกษาต่อในสายวิชาชีพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) ในจังหวัดสงขลา เพื่อต้องการทราบถึงความต้องการศึกษาต่อด้านวิชาชีพที่แท้จริง ซึ่งเป็นประโยชน์ในการวางโครงการเพื่อช่วยเหลือนักเรียนทั้งในด้านการเลือกอาชีพ การดำเนินการเช่นนี้นอกจากจะไม่ทำให้เกิดการ สูญเปล่าทางการศึกษาแล้วยังช่วยให้เด็กนักเรียนได้ประสบความสำเร็จในการศึกษาในการเลือกอาชีพในอนาคตอย่างเหมาะสม

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมและจำแนกตามเพศ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมและรายได้ของบิดามารดา

1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา แนวทางการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ถือแนวทางของ วีระพล เวชยางกูร (2542 : 5-4) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว แบ่งความต้องการศึกษาต่อของนักเรียน ออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1.3.1 ด้านองค์ประกอบที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ

- สภาพส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ เพศ ขนาดของครอบครัว จำนวนพี่น้องร่วมบิดา-มารดา

- สภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว ได้แก่ อาชีพของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดา-มารดา, ปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาและฐานะทางครอบครัวของนักเรียน

- สภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ คะแนนสะสมของนักเรียน การมีสถานศึกษาอยู่ใกล้บ้าน การได้รับการแนะแนวและการเดินทางมาโรงเรียน

1.3.2 ด้านความต้องการในการตัดสินใจศึกษาต่อ หรือไม่ศึกษาต่อ

- เหตุผลด้านการเงิน
- เหตุผลด้านบุคลากร
- เหตุผลด้านประโยชน์ของวิชาที่เลือกเรียน
- เหตุผลด้านความเหมาะสมกับตนเอง
- เหตุผลในด้านสังคม

พรสวรรค์ เพชรรัตน์ (2542 : 4) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชา
เกษตรศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ แบ่งแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว
2. ด้านการประกอบอาชีพ
3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
4. ด้านการเรียนรู้เพื่อรู้
5. ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมา
ผนวกกันแล้ว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา ในด้านต่างๆดังนี้

1. ด้านองค์ประกอบสถานภาพ แบ่งเป็น

1.1 สภาพส่วนตัวของนักเรียน ประกอบด้วย เพศ อายุ จำนวนพี่น้อง ฐานะ
สะสมของนักเรียน ผู้ให้การสนับสนุนการศึกษาและสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่

1.2 สภาพครอบครัวของนักเรียน ประกอบด้วย อาชีพผู้ให้การสนับสนุนการ
ศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ให้การสนับสนุนการศึกษาและรายได้ของผู้ให้การสนับสนุนการศึกษา

2. ด้านเหตุผล ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ได้แก่

- 2.1 ด้านการเงิน
- 2.2 ด้านบุคคล
- 2.3 ด้านความถนัด
- 2.4 ด้านการประกอบอาชีพ
- 2.5 ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา จำนวน 23 โรงเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 650 คน

1.5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้การศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ในจังหวัดสงขลา จำนวน 23 โรงเรียน ทั้งนี้เก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) ที่เลือกเรียนสายอาชีพ จำนวน 343 คน

1.6 ตัวแปรที่ศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา ซึ่งมีตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

1.6.1 ด้านองค์ประกอบสถานภาพต่าง ๆ

1.6.1.1 สภาพส่วนตัวของนักเรียน ประกอบด้วย เพศ อายุ จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา คะแนนสะสมของนักเรียน ผู้ให้การสนับสนุนการศึกษาและสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่

1.6.1.2 สภาพของครอบครัว ประกอบด้วย อาชีพผู้ให้การสนับสนุนการศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ให้การสนับสนุนการศึกษา รายได้ของผู้ให้การสนับสนุนการศึกษา

1.6.2 ด้านเหตุผล ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ใน 5 ด้าน คือ

1.6.2.1 ด้านการเงิน

1.6.2.2 ด้านบุคคล

1.6.2.3 ด้านความถนัด

1.6.2.4 ด้านการประกอบอาชีพ

1.6.2.5 ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม

1.7 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพภูมิศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้นในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 เฉพาะในจังหวัดสงขลาจำนวน 23 โรงเรียนเท่านั้น

1.8 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ จึงได้นิยามคำศัพท์ดังนี้ คือ

1.8.1 ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ หมายถึง สิ่งที่ผลักดันที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล ซึ่งทำให้มีความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ เมื่อนักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว แบ่งออกเป็น 2 ด้าน

1.8.1.1 ด้านองค์ประกอบสถานภาพต่างๆ หมายถึง สภาพส่วนตัวของนักเรียน และ สภาพครอบครัวของนักเรียน

1.8.1.1.1 สภาพส่วนตัวของนักเรียน หมายถึง เพศ อายุ จำนวนพี่น้องร่วม บิดา -มารดาเดียวกัน คะแนนสะสมของนักเรียน ผู้ให้การสนับสนุนการศึกษาและสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่

1.8.1.1.2 สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง อาชีพบิดา - มารดา ระดับการศึกษาของบิดา - มารดาและรายได้ของบิดา - มารดา

1.8.1.2 ด้านเหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ หมายถึง อิทธิพลที่เป็นแรงจูงใจ หรือ ชักนำให้นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนใช้เป็นหลักในการพิจารณาเลือกเรียนต่อ เช่น รายได้ ความก้าวหน้ามั่นคงของอาชีพ

1.8.1.2.1 ด้านการเงิน หมายถึง ฐานะทางการเงิน รายได้จากการทำงาน และประกอบอาชีพอิสระ ประกอบด้วย การเรียนสายอาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วมีรายได้ดี มีโอกาสสร้างฐานะทางเศรษฐกิจได้เร็ว สถานประกอบการภาคเอกชนส่วนใหญ่จ้างผู้เรียนจบสายอาชีพโดยเฉพาะ เมื่อจบแล้วสามารถทำงานได้ทันทีและเรียนแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ทันทีเพราะครอบครัวมีทุนสนับสนุนอยู่แล้ว

1.8.1.2.2 ด้านบุคคล หมายถึง ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน บิดา-มารดาของนักเรียน เพื่อน ญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ บุคคลที่เคารพนับถือ ผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพ สถาบัน หน่วยงาน องค์กรต่างๆ

1.8.1.2.3 ด้านความถนัด หมายถึง ความชำนาญซึ่งเกิดจากการฝึก หรือ การปฏิบัติสิ่งนั้นอยู่เป็นประจำ ประกอบด้วย วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง วิชาชีพที่เลือกเคยฝึกปฏิบัติมาตั้งแต่เด็ก มีประสบการณ์พื้นฐานอยู่บ้างแล้ว เหมาะสมกับบุคลิกภาพ และรู้ว่าตนเองมีพรสวรรค์ในด้านวิชาชีพ

1.8.1.2.4 ด้านการประกอบอาชีพ หมายถึง การศึกษาเพื่อต้องการนำความรู้ไปพัฒนาความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพของตนเองและครอบครัว เพื่อให้ก่อรายได้และความเป็นอยู่ในครอบครัว ประกอบด้วย สามารถนำความรู้จากวิชาชีพที่เลือกไปหารายได้

ขณะเรียน วิชาชีพที่เลือกหางานทำง่าย วิชาชีพที่เลือกสามารถประกอบเป็นอาชีพหลัก อาชีพรอง หรืออาชีพเสริมได้

1.8.1.2.5 ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม หมายถึง การศึกษาที่จะนำความรู้ไปถ่ายทอดในสถานที่ต่างๆและบุคคลทั่วไปที่สนใจ เพื่อพัฒนาครอบครัว ชุมชน และสถานที่ทำงาน ประกอบด้วย การนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัว การนำความรู้ไปส่งเสริมหรือพัฒนาอาชีพในชุมชน การนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ประชาชนที่ว่างงานในชุมชน การนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาด้านอาชีพในชุมชนและเพื่อเป็นวิทยากรด้านอาชีพให้กับหน่วยงานต่าง ๆ

1.8.2 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) ในจังหวัดสงขลา หมายถึง โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเปิดสอนวิชาศาสนาควบคู่วิชาสามัญและ/หรือวิชาชีพ ในพื้นที่จังหวัดสงขลาซึ่งประกอบด้วยอำเภอเมืองสงขลา บางส่วน, อำเภอสะเดา, อำเภอเทพา, อำเภอจะนะ, อำเภอสะบ้าย้อย, อำเภอนาทวี, อำเภอรัตนภูมิ, อำเภอสิงหนคร, อำเภอหาดใหญ่และอำเภอบางกล่ำ

1.8.3 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา ที่เลือกเรียนต่อสายอาชีพ ปีการศึกษา 2543

1.8.4 สายอาชีพ หมายถึง สาขาวิชาที่เปิดสอนในแต่ละประเภทวิชาชีพที่นักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมุ่งหวังจะออกไปประกอบอาชีพในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

2.2 ความสำคัญของวิชาชีพ

2.2.1 ลักษณะสำคัญของการเรียนวิชาชีพ

2.2.2 ลักษณะของวิชาชีพ

2.2.3 หลักการวิชาชีพ

2.2.4 บุคคลที่เหมาะสมในการเรียนวิชาชีพ

2.3 ทฤษฎีการเลือกอาชีพ

2.3.1 ทฤษฎีการเลือกอาชีพ Holland

2.3.2 ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Hoppock

2.3.3 ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Crites

2.4 ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ

2.4.1 ด้านองค์ประกอบสถานภาพต่างๆ

2.4.1.1 สภาพส่วนตัวของนักเรียน

2.4.1.2 สภาพของครอบครัว

2.4.2 ด้านเหตุผล ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ

2.4.2.1 ด้านการเงิน

2.4.2.2 ด้านบุคคล

2.4.2.3 ด้านความถนัด

2.4.2.4 ด้านการประกอบอาชีพ

2.4.2.5 ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม

2.5 สภาพปัจจุบันทางด้านเศรษฐกิจ สังคมอิสลามและการศึกษา ในจังหวัดสงขลาและ

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

การแสดงพฤติกรรมของมนุษย์แต่ละครั้ง ไม่ว่าจะ เป็นพฤติกรรมภายนอกที่มองเห็นได้ หรือพฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถมองเห็นได้ อะไรเป็นสาเหตุทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมเช่นนั้น ในสมัยหนึ่งนักจิตวิทยาเชื่อว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นโดยสัญชาตญาณ กล่าวคือ พฤติกรรมที่แสดงออกตอบสนองสิ่งเร้านั้นมีติดตัวมาตั้งแต่แรกเกิด ปัจจุบันนี้จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความเชื่อในเรื่องสัญชาตญาณถูกลบล้างลงไปและมีความเห็นว่าการแสดงพฤติกรรมต่างๆของมนุษย์ล้วนมีสาเหตุมาจากแรงจูงใจเป็นสำคัญ การนำปัจจัยต่างๆที่เป็นแรงจูงใจมาผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาตามที่มนุษย์ยังมีความต้องการ ซึ่งความต้องการทำให้สภาวะของร่างกายเกิดความไม่สมดุลและเมื่อร่างกายขาดความสมดุลจะทำให้มีแรงขับ (Drives) ที่จะตอบสนองความต้องการนั้นๆ เมื่อได้รับการตอบสนองแรงขับก็จะลดลงและเกิดความพึงพอใจ เช่นเวลาหิวจะเกิดน้ำย่อยออกมากระตุ้น (แรงขับ) รับประทานอาหาร ทำให้ต่อมแสวงหาอาหาร (ทิศทาง) เมื่ออิ่มแล้วก็เกิดภาวะสมดุลในร่างกาย เป็นวงจรของการจูงใจ

จากที่กล่าวมาแล้ว จะพบว่า การแสดงพฤติกรรมของมนุษย์มีความเกี่ยวข้องกับคำว่า แรงจูงใจ ความต้องการซึ่งมีนักการศึกษา นักจิตวิทยาได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

2.1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

การศึกษาถึงความต้องการของคนนั้น จำเป็นต้องศึกษาความเป็นมาของการแสดงออกของพฤติกรรมนั้นๆ ส่วนหนึ่งคือการศึกษาถึงแรงจูงใจ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจในลักษณะต่างๆ ดังนี้

นวม สวงวทรัพย์ (2535 : 85) ได้ให้ความหมายของ แรงจูงใจ หมายถึง พลังขับที่ก่อให้เกิดกัมมัตภาพในตัวคน กัมมัตภาพนี้จะคงมีสืบต่อไปเรื่อยๆ กระทั่งวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายบรรลุผลสำเร็จ

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2535 : 168) ได้ให้ความหมายของ แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่บุคคลคาดหวัง โดยสิ่งนี้อาจเป็นสิ่งที่บุคคลพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจก็ได้ ความคาดหวังนี้เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

ขนิษฐา วิเศษสาคร (2534 : 159) ได้ให้ความหมายของ แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะอย่างหนึ่งที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อไปยังจุดหมายปลายทางหรือเป้าหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ทองปาน แวงโสธรณ์ (2541 : 16) ได้ให้ความหมายของ แรงจูงใจ หมายถึง การกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมความต้องการหรือตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้และแรงจูงใจย่อมมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของบุคคล กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากเห็นเกิดความสนใจเป็นพิเศษ

อารี พันธุ์ณี (2538 : 180) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจอย่างมีหลักเกณฑ์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Imtrinsic Motive) หมายถึง สิ่งที่มีอยู่ในตัวบุคคลกระทำพฤติกรรมอันพึงปรารถนา เช่น สนใจ ตั้งใจเรียนและขยันหมั่นฝึกฝน ทบทวนบทเรียน ตลอดจนประพฤติปฏิบัติตนในทางที่ดีงาม แรงจูงใจภายในได้แก่

1.1 ความสนใจพิเศษ ถ้าเด็กคนใดมีความอยากรู้ อยากรูเห็น (Curiosity) เป็นพิเศษต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง วิชาใดวิชาหนึ่งก็จัดว่าเด็กมีแรงจูงใจภายในกระตุ้นให้เด็กเอาใจใส่หมกหมุ่นในสิ่งนั้นหรือวิชานั้นๆ

1.2 ความต้องการ เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า คนเราทุกคนมีความต้องการและความต้องการทำให้เกิดแรงขับ แรงขับทำให้คนเรากระทำพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและเกิดความสบายใจ พอใจ

1.3 เจตคติ ความรู้สึกความนึกคิดที่ดีที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น จัดเป็นการจูงใจภายในอีกอย่างหนึ่งที่จะกระตุ้นให้บุคคลกระทำพฤติกรรมที่เหมาะสม เช่น เด็กที่ชอบวิชาคณิตศาสตร์ เห็นว่าวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เรียนสนุกทั้งเป็นวิชาประจำวัน เจตคติที่ดี (Position Attitude) นี้ จะทำให้เด็กสนใจตั้งใจและขยันในการทำแบบฝึกหัดเป็น

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motive) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดจากเครื่องล่อ (Incentives) ภายนอกมากระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการกระทำพฤติกรรมที่พึงปรารถนา ได้แก่ เป้าหมาย ความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้า เครื่องล่อ ซึ่งหมายถึงสิ่งที่ครูผู้ปกครองและผู้บังคับบัญชานำมาใช้กระตุ้นนักเรียน บุคลากรและผู้ใต้บังคับบัญชาให้เกิดแรงจูงใจในการทำดี ทดสอบ การชมเชย การติเตียน และการแข่งขัน

จากความหมายของแรงจูงใจที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายในซึ่งเกิดขึ้นจากความสนใจ ความต้องการและเจตคติ ส่วนแรงจูงใจภายนอกเป็นตัวกระตุ้นอีกทางหนึ่ง ซึ่งได้แก่ เป้าหมาย ความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้าและเครื่องล่อหรือจะกล่าวให้แคบเข้า แรงจูงใจภายในก็คือ เจตคติและแรงจูงใจภายนอกคือเครื่องล่อ ทำให้ร่างกายเกิดแรงขับหรือแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ โดยหลักเหตุและผล บุคคลที่มีเจตคติที่ดีมีเครื่องล่อสนับสนุนในทางที่ดี พฤติกรรมที่แสดงออกย่อมบรรลุเป้าหมายและทิศทางที่ดี

การศึกษาเรื่องความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา แรงจูงใจนับว่าเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้มีความต้องการศึกษาต่อ ซึ่งแรงจูงใจในการศึกษาต่อเกิดจากองค์ประกอบสถานภาพส่วนตัวและครอบครัว ตลอดจนเหตุผลผลความต้องการศึกษาต่อ ด้านการเงิน ด้านบุคคล ด้านความถนัด ด้านการประกอบอาชีพและด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม จึงขอนำทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจมาอ้างอิงเพื่อเป็นแนวคิดในการทำวิจัย ดังนี้

2.1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

2.1.2.1 ทฤษฎีความต้องการ : ทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการของมาสโลว์

มนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการที่จะแสวงหาสิ่งแปลกๆใหม่ๆเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของบุคคลก็มีหลายอย่าง ตั้งแต่ความต้องการขั้นต่ำถึงความต้องการขั้นสูง ซึ่งมนุษย์จะต้องมีการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานก่อน จึงจะสามารถตอบสนองความต้องการขั้นสูงอื่นๆ ต่อไปได้

อารี พินช์มณี (2538 : 183 - 185) ได้อธิบายทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ ซึ่งกล่าวว่าทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าลักษณะความต้องการตามหลักการของมาสโลว์ สามารถอธิบายได้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางสรีระ

ขั้นที่ 2 ความต้องการปลอดภัยและมั่นคง

ขั้นที่ 3 ความต้องการความผูกพันหรือการยกย่อง

ขั้นที่ 4 ความต้องการการยอมรับ

ขั้นที่ 5 ความต้องการความสำเร็จในชีวิต

จากทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ สรุปได้ว่า ในการศึกษาต่อสายอาชีพ ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ นับว่าเป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดความพยายามในการศึกษาต่อสายอาชีพ ซึ่งผู้เรียนมีความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ตามความถนัด สามารถนำไปประกอบอาชีพและช่วยเหลือสังคมได้ เพื่อที่จะให้เกิดความมั่นคงในฐานะ เป็นที่ยอมรับของสังคม ตลอดจนสำเร็จในชีวิต ด้านการประกอบอาชีพของตนเอง

2.1.2.2 ทฤษฎีความต้องการ : ทฤษฎีแรงจูงใจของ Alderfer (Alderfer's Existence – Relatedness – Growth Theory) หรือ ทฤษฎี E.R.G.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2542 : 412-413) ได้อธิบายว่า Alderfer ได้ชี้ความแตกต่างระหว่างความต้องการในระดับต่ำและความต้องการในระดับสูงซึ่งเกี่ยวข้องกับความต้องการ 5 ขั้นของมาสโลว์ มาเป็นความต้องการ 3 ระดับ ดังนี้

(1) ความต้องการในการอยู่รอด (Existence Need : E) เป็นความต้องการในระดับต่ำสุดและมีลักษณะเป็นรูปธรรมประกอบด้วยความต้องการตามทฤษฎีของมาสโลว์ คือความต้องการของร่างกายและความต้องการความปลอดภัยซึ่งสามารถพิสูจน์ได้

(2) ความต้องการด้านสัมพันธ์ (Related Need : R) มีลักษณะรูปธรรมน้อยลง ประกอบด้วยความต้องการด้านสังคม ตามทฤษฎีของมาสโลว์บวกด้วยความต้องการความปลอดภัยและความต้องการยกย่องลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(3) ความต้องการด้านความเจริญก้าวหน้า (Growth Need : G) เป็นความต้องการในระดับสูงและมีความเป็นรูปธรรมต่ำสุด ประกอบด้วยส่วนที่เป็นความต้องการการยกย่องและบวกด้วยความต้องการประสบความสำเร็จตามทฤษฎีของมาสโลว์

จากทฤษฎีแรงจูงใจของ Alderfer สรุปได้ว่า ทฤษฎีนี้ไม่เชื่อว่าบุคคลต้องตอบสนองความพึงพอใจอย่างสมบูรณ์ในระดับของความต้องการก่อนที่จะก้าวหน้าไปสู่ระดับอื่น ซึ่งพบว่าบุคคลจะได้รับการกระตุ้นโดยความต้องการมากกว่าหนึ่งระดับ ตัวอย่างเช่น ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ เพื่อที่จะมีงานทำในอนาคตและได้รับเงินตอบแทนที่เพียงพอ (ความต้องการความอยู่รอด) ในขณะเดียวกันจะเกิดความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพ ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพ (ความต้องการด้านความสัมพันธ์ เพื่อให้สังคมยอมรับ) และเกิดความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ (ความต้องการด้านความเจริญ ก้าวหน้า)

2.1.2.3 ทฤษฎีความต้องการ : ทฤษฎีความต้องการที่แสวงหาของ Mc Clelland

คีรีวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2542 : 415) ได้อธิบายว่า ความต้องการที่แสวงหาของ Mc Clelland (Mc Clelland ' s acquired - needs theory) เป็นทฤษฎีซึ่งเสนอแนะว่าความต้องการที่แสวงหาการเรียนรู้โดยอาศัยชีวิตและการที่บุคคลมุ่งหวังที่ความต้องการเฉพาะอย่างมากกว่าความต้องการอื่นๆ ความต้องการเพื่อความสำเร็จ เป็นความปรารถนาที่จะบรรลุเป้าหมายซึ่งมีลักษณะท้าทาย

ทฤษฎีนี้ได้ทำความเข้าใจถึงการจูงใจ ซึ่งมีรูปแบบแรงจูงใจความต้องการพื้นฐาน 3 ประการ ดังนี้

(1) ความต้องการอำนาจ (Need for Power) Mc Clelland และทีมงานผู้วิจัยได้พบว่าบุคคลมีความต้องการอำนาจสูง จะมีความเกี่ยวข้องกับอิทธิพลและการควบคุม บุคคลเช่นนี้เป็นผู้ที่ต้องการทำงานให้เหนือกว่าบุคคลอื่น

(2) ความต้องการของความผูกพัน (Need for Affiliation) พยายามสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น ต้องการสร้างความเข้าใจอันดีจากสังคมที่เขาเป็นสมาชิกอยู่

(3) ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) บุคคลที่ต้องการความสำเร็จสูงจะมีความปรารถนาอย่างรุนแรงที่จะประสบความสำเร็จและกลัวต่อความล้มเหลว

ทฤษฎีของ McClelland เป็นการสร้างแรงจูงใจที่ใกล้เคียงกับ ทฤษฎีของมาสโลว์ และทฤษฎีของ Alderfer กล่าวคือ ทุกคนต้องการความสำเร็จในชีวิต

จากทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น สิ่งที่เป็นแรงจูงใจที่มีต่อการศึกษาต่อสายอาชีพ สรุปได้ว่า เพื่อความต้องการอยู่รอด ความต้องการสังคมยอมรับ การยกย่องและความต้องการความสำเร็จในชีวิต เป็นสิ่งที่จูงใจให้ผู้เรียนต้องการพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพในอนาคต

2.2 ความสำคัญของวิชาชีพ

การที่บุคคลจะเลือกอาชีพได้อย่างชาญฉลาดนั้น บุคคลจำเป็นจะต้องมีความรู้หลายประการ คือ รู้จักตนเอง รู้เกี่ยวกับโลกของงาน รู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงของงานอาชีพและรู้เรื่องประเภทของงานอาชีพซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นความสำคัญของอาชีพ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

2.2.1 ลักษณะสำคัญของการเรียนวิชาชีพ

การเรียนสายอาชีพมีความมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะควบคู่กับความรู้ของอาชีพ ตลอดจนอาชีพที่เรียนจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและมีความรักในวิชาชีพ

สุดใจ เหล่าสุนทร (อ้างใน ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย. 2532 : 14) อธิบายถึง ลักษณะสำคัญของการเรียนวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

- (1) มุ่งให้ผู้เรียนออกไปประกอบอาชีพในวิชาที่เลือกเรียนได้
- (2) มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามความต้องการของตลาดแรงงานไม่ใช่ความต้องการของผู้เรียนอย่างเดียว
- (3) เรียนให้พอเหมาะกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการว่างงาน
- (4) ผู้เรียนต้องมีคุณสมบัติทางสติปัญญา ร่างกายเหมาะสมกับอาชีพนั้นๆประกอบอาชีพได้
- (5) ผู้เรียนมีวัยพอสมควรกับการออกไปประกอบอาชีพ
- (6) มุ่งฝึกหัดให้เกิดทักษะในวิชาชีพสูง สามารถทำงานได้อย่างรวดเร็ว ใช่วัตถุตามความต้องการของตลาด และราคาถูกเพื่อการแข่งขันในเชิงธุรกิจ
- (7) ผู้เรียนมีทักษะรู้จักปรับปรุงและรักษาประสิทธิภาพของตนเองให้สูงอยู่เสมอเพื่อเป็นที่พอใจของตนเองและผู้ที่เกี่ยวข้องในการประกอบอาชีพ
- (8) สามารถใช้เครื่องจักรเครื่องมือได้อย่างดีมีประสิทธิภาพ
- (9) ผู้เรียนมีความรู้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะความสำคัญของการเรียนวิชาชีพนั้นมีจุดประสงค์เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้และสอดคล้องกับความต้องการของสังคมอีกทั้งผู้เรียนมีวุฒิภาวะและความรับผิดชอบต่อการประกอบอาชีพตลอดจนสามารถนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพในสังคม

2.2.2 ลักษณะของวิชาชีพ

ในการเลือกเรียนอาชีพในปัจจุบันนี้มีมากมายหลายสาขาวิชาชีพ ซึ่งขึ้นอยู่กับความถนัดและความต้องการของผู้เรียน ประกอบกับวิชาชีพต่าง ๆ นั้น ได้มีการจัดหมวดไว้ในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ดังนี้

กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย (อ้างใน ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย. 2532 : 11) ได้จัดลักษณะของวิชาชีพไว้เป็น 9 หมวดวิชาชีพ ดังนี้

1. หมวดงานที่ใช้วิชาชีพวิชาการ ได้แก่ ผู้ที่ได้รับการศึกษาและการฝึกอบรมขั้นสูงหรือผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมทางเทคนิคต่างๆ ที่ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาที่ต้องใช้ความเฉลียวฉลาดปราดเปรื่องเฉพาะงาน เช่น นักวิทยาศาสตร์ แพทย์ นักวิจัย ครู - อาจารย์ ฯลฯ
2. หมวดงานอาชีพการบริการและการจัดการ ได้แก่ ผู้ออกกฎหมายผู้พิจารณากำหนดนโยบายทั้งรัฐและเอกชน งานอำนาจการ และงานจัดองค์การ
3. หมวดงานอาชีพ เสมียน และพนักงาน ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพในสำนักงานเกี่ยวกับการจัดและเก็บรักษา ทำงานเกี่ยวกับเงิน
4. หมวดงานอาชีพการค้า ทำงานเกี่ยวกับซื้อขายสินค้าและบริการทุกชนิดทั้งค้าปลีกและค้าส่ง นักโฆษณา ผู้ให้คำปรึกษา แนะนำสินค้า ตัวแทนนายหน้า ขายประกัน และผู้รับจํานำ
5. หมวดงานอาชีพการบริการ หมายถึง อาชีพผู้ปฏิบัติงานด้านบริการ เช่น เสริมสวย ประงอาหาร มัคคุเทศก์ ตำรวจ ขาม
6. หมวดงานกสิกรรม หมายถึง อาชีพผู้ปฏิบัติงานด้านกสิกรรม เกษตรกรรม
7. หมวดงานการคมนาคม การผลิต และการช่าง หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการผลิต การขนส่ง คนงาน กรรมกร ได้แก่ ช่างไฟฟ้า ช่างก่อสร้าง เป็นต้น
8. หมวดการทหาร ได้แก่ กองกำลังเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคง
9. หมวดงานอื่น ๆ ที่มีอาจจัดประเภทได้จากข้างต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะของวิชาชีพมีการจัดหมวดหมู่ไว้ เพื่อความสะดวกต่อผู้เรียนและผู้ที่จะศึกษาต่ออีกทั้งสามารถนำไปตัดสินใจเลือกอาชีพในหมวดที่ต้องการ กล่าวคือ หากสนใจทางด้านพาณิชยกรรม ให้ศึกษาในหมวดอาชีพการค้า เป็นต้น

2.2.3 หลักการวิชาชีพ

การศึกษาเพื่ออาชีพในทุกระดับและทุกประเภทการศึกษา มุ่งผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถมีทักษะ มีความมั่นใจในการประกอบอาชีพ ดังหลักการอาชีวศึกษาที่น่าสนใจ 21 ประการ ซึ่ง เมธี ปีลันธนานนท์ (2530 : 148 - 149) กล่าวไว้ว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมี เหตุผลแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ความสำเร็จในอาชีพ

1. การอาชีวศึกษาเป็นการเตรียมบุคคลเข้าสู่อาชีพ และทำงานต่อไปด้วย
2. เป้าหมายของการอาชีวศึกษา คือ มุ่งที่ทำงานและสัมพันธ์กับการมีงานทำ

3. การอาชีวศึกษาต้องสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม และวุฒิภาวะ
ของนักศึกษา

4. การอาชีวศึกษาจัดให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถร่วมในกิจกรรมต่างๆในฐานะพล
เมืองดีของสังคม

5. การอาชีวศึกษาจัดให้นักศึกษามีความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการเข้าสู่อาชีพ

6. การอาชีวศึกษาช่วยให้แต่ละบุคคลมีสิทธิ์จะเลือกอาชีพที่ตนปรารถนาได้

7. รัฐมีหน้าที่จะจัดการศึกษาให้บุคคลได้รับการฝึกหัด เพื่อประกอบอาชีพได้ตามที่
แต่ละบุคคลได้ตั้งเป้าหมายไว้

8. ประสิทธิภาพของการอาชีวศึกษาจะสูงถ้าจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนได้รับการ
ฝึกหัดโดยจำลองสภาพแวดล้อมการทำงานให้เหมือนสภาพการทำงานจริง

9. การฝึกอาชีพจะมีประสิทธิผลเมื่องานฝึกกระทำในลักษณะเดียวกันกับงานจริง
นั่นคือ ในขั้นตอนการทำงาน เครื่องมือ และเครื่องจักรมีลักษณะเช่นเดียวกันกับที่ใช้ในการทำงาน
จริงในอาชีพนั้น

10. ประสิทธิผลของการอาชีวศึกษาจะสูงเมื่อได้จัดผู้เรียนได้ใช้ความสนใจ นิสัย
ความถนัด และมันสมองของผู้เรียนอย่างเต็มที่

11. การฝึกอาชีพที่มีประสิทธิผลของช่างหรืองานแต่ละอาชีพ ก็ต่อเมื่อได้จัดให้แก่
กลุ่มบุคคลที่ต้องการ และได้รับประโยชน์จากการฝึก

12. การฝึกอาชีพอย่างมีประสิทธิผล จะต้องฝึกประสบการณ์เฉพาะด้านหลายๆครั้ง
เพื่อสร้างนิสัยที่ถูกต้องในการทำงานและการคิด ตลอดจนกระทั่งนิสัยที่ต้องการได้พัฒนาขึ้นซึ่ง
เป็นทักษะที่จำเป็นในการหางานทำ

13. การฝึกอาชีพอย่างมีประสิทธิผลขึ้นอยู่กับครูฝึกซึ่งจะต้องมีประสบการณ์
วิชาชีพในการประยุกต์ทักษะ และความรู้ในการปฏิบัติงานและขบวนการทำงานอาชีพที่ตนสอน

14. แต่ละอาชีพจะต้องฝึกบุคคลให้มีความสามารถในการผลิตชิ้นดําระดับหนึ่ง
เพื่อที่จะทำงานและรักษาดําแหน่งงานไว้ได้ ถ้าการอาชีวศึกษาไม่สามารถจัดได้ถึงขั้นนี้แล้วก็จะไม่
มีประสิทธิผลทั้งสำหรับรายบุคคลและสำหรับสังคม

15. การสร้างนิสัยการปฏิบัติงานจะได้ผลต่อเมื่อผู้ฝึกได้ทำงานจริงไม่ใช่ทำแบบ
ฝึกหัดหรือทำงานปลอม

16. แหล่งของเนื้อหาสาระที่เชื่อถือได้ของการฝึกเฉพาะแต่ละอาชีพมาจากแหล่ง
เดียวกันเท่านั้น คือ จากประสบการณ์ของผู้ชำนาญในอาชีพนั้น

17. แต่ละอาชีพจะมีเนื้อหาอยู่จำนวนหนึ่งซึ่งเป็นของอาชีพนั้น โดยเฉพาะ และไม่มี
มีคุณค่าในทางปฏิบัติสำหรับอาชีพอื่น

18. การอาชีวศึกษาจะบริการแก่สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ ต่อเมื่อสามารถบริการในเรื่องที่มีคนต้องการและผู้ต้องการได้ประโยชน์มากที่สุด

19. การอาชีวศึกษาที่มีประสิทธิภาพจะแปรผันตามวิธีการสอนและความสัมพันธ์กับผู้เรียน จึงควรพิถีพิถันพิจารณาคุณลักษณะพิเศษของกลุ่มที่เรียนและผู้สอนด้วย

20. การบริหารอาชีวศึกษาจะมีประสิทธิภาพต่อเมื่อมีการจัดการ ในลักษณะยืดหยุ่นแทนการมีมาตรฐานที่ตายตัวเกินไป

21. พยายามลดค่าใช้จ่ายต่อหัว แต่ก็ต้องใช้งบประมาณขั้นต่ำจำนวนหนึ่ง ซึ่งถ้าจ่ายต่ำกว่านี้แล้วจะไม่สามารถจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิผลได้ และถ้าไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณขั้นต่ำแล้ว ก็ไม่สมควรที่จะจัดให้มีระบบอาชีวศึกษา

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า หลักการอาชีวศึกษาเป็นการฝึกฝนและศึกษาเพื่ออาชีพ นั่นคือ จัดให้มีสมรรถนะในการเข้าสู่อาชีพ ก้าวหน้าในอาชีพ และปรับคนให้ทันต่อกาลสมัย และสภาพที่เป็นจริงตามถนัด ความสนใจ เหมาะสมกับสติปัญญา ความรู้ รูปร่างของผู้เรียน แต่ละอาชีพ

2.2.4 บุคคลที่เหมาะสมในการเรียนวิชาชีพ

การที่มีผู้เข้าใจว่าการเรียนวิชาชีพไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีระดับสติปัญญาสูงมาก เพราะเป็นการเรียนภาคปฏิบัติทำด้วยมือมิใช่คิดด้วยสมองเป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องนัก เนื่องจากวิชาชีพหลายสาขาอาชีพที่ต้องอาศัยความรู้ทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ อันเป็นผลมาจากความเจริญทางด้านเทคโนโลยีในปัจจุบันและอนาคตที่เข้ามามีความสำคัญมากขึ้นทุกวัน ซึ่งสอดคล้องกับสุดใจ เหล่าสุนทร (อ้างใน ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย, 2532 : 16) กล่าวว่า ในการประกอบอาชีพต่างๆ ฉะนั้นผู้ที่เหมาะสมในการเรียนวิชาชีพหรือการอาชีวศึกษาควรจะต้องมีทั้งสมองและมือประกอบกัน ส่วนจะสูงระดับใดต้องแล้วแต่ละวิชาชีพและระดับการฝึกทักษะที่ต้องมีทั้งสมองและมือ ประกอบกัน ส่วนจะสูงระดับใดต้องแล้วแต่ละวิชาชีพและระดับการฝึกทักษะที่ต้องให้มีความชำนาญในระดับใด ผู้ที่สนใจเรียนวิชาชีพได้จำกัดอยู่แต่เฉพาะผู้ที่กำลังอยู่ในวัยเรียนในระบบ โรงเรียนเท่านั้น ผู้ที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ที่สนใจในวิชาชีพ ผู้ที่มีอาชีพอื่นอยู่แล้วแต่ต้องการเปลี่ยนอาชีพ และรวมทั้งผู้ที่มีอาชีพนั้นอยู่แล้วแต่ต้องการหาความรู้ความชำนาญในวิชาชีพนั้นให้สูงขึ้น ก็ย่อมถือได้ว่าบุคคลทั้ง 4 ประเภทเป็นกลุ่มที่สนใจเรียนวิชาชีพควรที่จะจัดการศึกษาด้านวิชาชีพหรือการอาชีวศึกษาให้ตามความเหมาะสม ซึ่งกล่าวได้หลักกว้างๆ ในการที่ผู้เรียนวิชาชีพควรพิจารณาตนเองกับลักษณะวิชาชีพที่เลือกไว้มีความหมายเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กันเพื่อการตัดสินใจประกอบอาชีพได้ ดังนี้

1. มีสติปัญญาเหมาะสมกับวิชาอาชีพที่จะเรียน และตามความต้องการที่จะมีอาชีพ

นั้น

2. มีสุขภาพของร่างกายและจิตใจเหมาะสมกับวิชาชีพนั้น เพราะในการประกอบอาชีพแต่ละอย่างนั้นมักจะใช้ส่วนต่างๆของร่างกายไม่เหมือนกัน

3. มีความถนัดเหมาะสมกับอาชีพที่ต้องการเรียน ความถนัดเป็นลักษณะพิเศษประจำตัวแต่ละบุคคล ซึ่งจะมีความถนัดแตกต่างกันในด้านต่างๆ

4. มีความสนใจและทัศนคติที่ดีต่ออาชีพนั้น

5. ต้องมีโอกาที่จะประกอบอาชีพนั้น การไม่มีโอกาสอาจจะมีสาเหตุมาจาก

5.1 มีกฎหมายห้ามสำหรับคนบางพวกบางกลุ่ม

5.2 เป็นอาชีพเฉพาะคนหรือบางพวกบางกลุ่ม แม้ไม่มีกฎหมายห้ามไว้ก็ตาม เพราะลักษณะชุมชนทำให้เกิดการกีดกัน

5.3 มีผู้ประกอบอาชีพนั้นล้นตลาดแรงงาน

5.4 ขาดเงินทุนหรือพื้นฐานทางเศรษฐกิจบางประการ เพราะอาชีพต่างๆมีความต้องการปัจจัยนี้เป็นขั้นแรกในการประกอบอาชีพ และแตกต่างกันไปตามลักษณะอาชีพ

5.5 มีข้อจำกัดในเรื่องเวลาและค่าใช้จ่าย เพราะการเรียนต้องใช้เวลาและค่าใช้จ่ายสูง

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้ที่เลือกเรียนวิชาชีพเมื่อออกประกอบอาชีพต้องมีความรู้ความสามารถหรือที่ทักษะในอาชีพนั้นๆ ตามความต้องการของผู้ว่าจ้าง ค่าแรงงานในการประกอบอาชีพขึ้นอยู่กับผลของงานที่ปรากฏ มิได้ขึ้นอยู่กับหลักสูตรหรือจำนวนปีที่เรียนวิชาชีพนั้นมา ในการเรียนการฝึกหัดตามวิชาชีพที่เลือกเรียนต้องตรงตามอาชีพจริงๆ และเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยกับอาชีพนั้นๆได้เครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคนิคปฏิบัติงานต้องได้รับการฝึกหัดให้ทันสมัย ฉะนั้นในการจัดการอาชีวศึกษาให้ได้รับความสนใจของผู้เรียนวิชาชีพที่ต้องการความสมหวังในการประกอบอาชีพต่อไป ในอนาคตจะต้องจัดการให้มีเครื่องมืออุปกรณ์ และวัสดุฝึกให้มีจำนวนเพียงพอและเหมาะสมกับผู้เรียน รวมทั้งต้องมีความทันสมัยด้วย สำหรับหลักสูตรก็ต้องมีการปรับปรุงให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของอาชีพ ครูผู้สอนต้องรู้สภาพของอาชีพเป็นปัจจุบันเพื่อการสอนและฝึกหัดให้ผู้เรียนถูกต้องกับงานและเกิดทักษะตามมาตรฐานที่กำหนดตามระดับฝีมือที่ต้องการของตลาด แรงงาน

2.3 ทฤษฎีการเลือกอาชีพ

การที่บุคคลแต่ละคนจะตัดสินใจเลือกอาชีพใดอาชีพหนึ่ง เป็นเรื่องที่สำคัญมากที่สุดอย่างหนึ่งในชีวิต เพราะหากบุคคลสามารถเลือกอาชีพที่ถูกต้องเหมาะสมกับคุณลักษณะของตนเองแล้ว ย่อมส่งผลถึงความสำเร็จของหน้าที่การงานในอนาคต ดังนั้น การที่บุคคลจะเลือกศึกษาต่อในกลุ่มวิชาชีพใดๆ จำเป็นจะต้องพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบและมีเหตุผลในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในกลุ่มวิชาชีพนั้นๆ เพราะการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในกลุ่มวิชาชีพใดนั้นจะเป็นการ

เตรียมตัวบุคคลเพื่อเข้าสู่อาชีพตามที่มุ่งหวัง ซึ่งมีนักวิชาการด้านจิตวิทยาแนะแนวและนักแนะแนวอาชีพหลายท่าน ได้เสนอทฤษฎีหลักการและแนวทางเลือกอาชีพ ดังนี้

2.3.1 ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Holland

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Holland (อ้างใน วีระพล เวชยางกูร. 2542 : 12 – 13) Holland ได้แบ่งกลุ่มของความสนใจในการเลือกอาชีพออกไปตามลักษณะของกลุ่มคน ดังนี้คือ

1. เป็นบุคคลที่ชอบกิจกรรมเกี่ยวกับการควบคุมการปฏิบัติกับเครื่องยนต์ กลไก (Realistic) งานเกษตรกรรม เทคนิคช่าง กีฬา เป็นต้น
2. เป็นบุคคลที่ชอบวิเคราะห์ประเมินผล (Investigative) อยากรู้อยากเห็น ชอบคิด ค้นคว้า ยึดระเบียบกฎเกณฑ์ และมีความแน่นอน
3. เป็นบุคคลที่ชอบแสดงออกไม่คล้อยตามบุคคลอื่น (Artistic) เป็นคนที่ชอบริเริ่ม ไม่เอาอย่างใคร ทำงานอย่างอิสระ ไม่มีโครงสร้างมากนัก ใช้ความคิดฝันได้สะดวก
4. เป็นบุคคลที่ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น (Social) ช่วยเหลือผู้อื่น ช่วยคนที่มีปัญหาทางจิตใจ แต่ไม่ชอบให้ใครสั่ง ไม่ชอบอยู่ใต้บังคับบัญชาของใคร
5. เป็นบุคคลที่ชอบกิจกรรมที่มีอิทธิพลเหนือคนอื่น (Enterprising) ใช้ทักษะทางการพูดจา มองเห็นตนเองเป็นผู้นำเต็มตัว ชอบชักจูงชักนำให้ผู้อื่นคล้อยตาม
6. เป็นบุคคลที่ชอบทำงานเกี่ยวกับตนเอง การนับจำนวน (Conventional) ชอบบทบาทที่เป็นผู้ใต้บังคับบัญชา พอใจที่จะคล้อยตามหรือเชื่อฟัง เลี่ยงการโต้แย้ง นอกจากนั้น ฮอลแลนด์ ยังเน้นว่า การที่บุคคลรู้จักบุคลิกภาพของตนเอง และมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพมีความสำคัญมากกับการเลือกอาชีพ ทั้งนี้เพราะ ความคาดหวังเกี่ยวกับระดับอาชีพของบุคคล (Level of Occupational Choice) นั้นอยู่กับการที่บุคคลนั้นประเมินตนเอง ถ้าบุคคลมีบุคลิกภาพที่คงที่ เหมาะสมสำหรับอาชีพหนึ่งอาชีพใด และได้รับความช่วยเหลือ จากการได้รับข้อมูลทางด้านอาชีพ และการให้คำปรึกษาด้านอาชีพแล้วจะทำให้เลือกอาชีพได้เหมาะสม ถ้าบุคคลใดมีบุคลิกภาพที่ไม่คงที่ ในทางหนึ่งทางใดแล้วหรือไม่มีความชอบ หรือความสนใจในด้านใดเสียเลยจะประสบปัญหาในการเลือกอาชีพ (วีระพล เวชยางกูร. 2542 : 14)

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การเลือกอาชีพทฤษฎีของ Holland จะต้องเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนเอง สามารถเรียนรู้และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อีกทั้งสามารถสอดคล้องแสดงความคิดเห็นในด้านการทำงานได้หรืออีกถ้อยคำหนึ่งสามารถกล้าแสดงออกในด้านความคิด ต่อเพื่อนร่วมงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Hoppock

ความต้องการของบุคคลและความสำคัญของสเนเทศเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดลอม ว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการเลือกอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Hoppock (อ้างในวีระพล เวชยางกูร. 2542 : 15 – 16) โดยกล่าวถึงหลักการที่สำคัญในการเลือกอาชีพไว้ดังนี้

1. บุคคลจะเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการของตนเอง และความต้องการประการหนึ่งคือ ความต้องการที่จะปฏิบัติตามค่านิยมของตนเอง

2. อาชีพที่บุคคลเลือก มักจะเป็นอาชีพที่บุคคลเชื่อว่าจะสนองความต้องการ ส่วนใหญ่ของบุคคลนั้นได้ดีที่สุด

3. บุคคลอาจจะรับรู้ความต้องการของตนอย่างชัดเจนถูกต้อง และจะรับรู้อย่างเลื่อนกลาง ว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่ดึงดูดความสนใจ แต่ไม่ว่าบุคคลที่รับรู้ความต้องการของตนเองได้ชัดเจนหรือไม่เพียงใด ความต้องการดังกล่าวก็มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ

4. พัฒนาการทางอาชีพเริ่มขึ้นเมื่อบุคคลตระหนักเป็นครั้งแรกว่า อาชีพช่วยสนองความต้องการของตนได้

5. พัฒนาการทางอาชีพจะเจริญก้าวหน้าไป และอาชีพที่เลือกจะดีขึ้นถ้าบุคคลสามารถคาดคะเนอาชีพที่จะเรียกว่า จะสนองความต้องการแรงงานเองได้ดีเพียงใด และสามารถในการคาดคะเนนั้นจะขึ้นอยู่กับ ความรู้เกี่ยวกับตนเอง ความรู้เกี่ยวกับอาชีพและความสามารถที่จะพิจารณาพิเคราะห์ได้กระจ่างชัด

6. ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ ค่านิยม และฐานะทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการเลือกอาชีพ เพราะช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่า อาชีพที่เขาเลือกนั้นจะสนองความต้องการของเขาได้มากน้อยเพียงใด

7. ข้อเสนอแนะทางอาชีพ จะมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลได้ค้นพบอาชีพต่างๆ ที่สนองความต้องการของตนได้ดีกว่าอาชีพอื่นๆ

8. ความพึงพอใจในอาชีพ จะขึ้นอยู่กับงานที่บุคคลได้ทำนั้น สอนองความต้องการภาพที่บุคคลนั้นคาดหวังมากน้อยเพียงใดและระดับความพึงพอใจจะพิจารณาได้จากอัตราส่วนขอความต้องการที่ได้รับการตอบสนอง

9. ความพึงพอใจในผลงาน ซึ่งมีที่ทว่าจะสนองความต้องการของบุคคลนั้นในอนาคต

10. การเลือกอาชีพ ของบุคคลหรืออาชีพที่บุคคลจะเลือก จะเปลี่ยนได้เสมอ ถ้าบุคคลนั้นเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ จะสนองความต้องการของเขาได้ดีกว่าจากทฤษฎีการเลือกอาชีพ Hoppock

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การเลือกอาชีพของบุคคลขึ้นอยู่กับความต้องการของบุคคล ความสำคัญของข้อสนเทศเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรวมถึงความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ความต้องการ บุคลิกภาพ ค่านิยม ฐานะทางเศรษฐกิจ

2.3.3 ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Crites

ในการเลือกอาชีพอิทธิพลจากองค์ประกอบต่าง ๆ นับว่ามีบทบาทต่อการเลือกอาชีพ ซึ่งปัจจุบันนี้สภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ เพื่อสามารถนำไปประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับสภาพดังกล่าวได้

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Crites (อ้างใน วีระพล เวชยางกูร. 2542 : 17 – 18) ได้เสนอแนะความคิดว่าเมื่อเกิดการเลือกอาชีพนั้น

1. บุคคลจะต้องมีอาชีพที่จะเลือกสองอาชีพหรือมากกว่านั้น ถ้าบุคคลไม่มีทางเลือก การเลือกอาชีพจะเกิดขึ้นไม่ได้
2. แรงกระตุ้นในการเลือกอาชีพ ได้แก่ ความคาดหวังของสังคมว่า “ ทุกคนควรทำงาน ”
3. บุคคลจะต้องมีอิสระในการประกอบอาชีพที่เขาเลือก ถ้าเขาถูกจำกัดในการประกอบอาชีพ เขาจะไม่สามารถเลือกอาชีพได้

ลักษณะทั่วไปของการเลือกอาชีพของไครท์ กล่าวไว้ดังนี้

1. การเลือกอาชีพ เป็นพฤติกรรมที่เป็นระบบ มิใช่พฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ แต่บุคคลจะมีการเลือกอาชีพที่แตกต่างกัน
2. การเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปรต่างๆ เช่น

2.1 ตัวแปรสิ่งเร้า (Stimulus Variable) ได้แก่

2.1.1 วัฒนธรรม มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ แต่ผลของวัฒนธรรมที่มี คือการเลือกอาชีพไม่เป็นแบบแผนเดียวกัน เพราะยังไม่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นต่างๆ ในสังคมอีกด้วย

2.1.2 ระดับชั้นทางสังคม มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพ เช่น วัฒนธรรม เชาวปัญญา

2.1.3 เชื้อชาติมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ

2.1.4 พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ พบว่า การเลือกอาชีพระหว่างชนบทและ

ในเมืองมีความแตกต่างกันมาก

2.1.5 ชุมชน เพื่อนและจรรยาบรรณในกลุ่มอาชีพยังสรุปแน่ชัดไม่ได้ว่ามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ

2.1.6 ครอบครัวยุคใหม่ของบิดาและการเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์กัน

2.1.7 โรงเรียน ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของประสบการณ์ในการศึกษากับการเลือกอาชีพยังมีจำกัด แต่มีข้อเสนอแนะว่าโรงเรียนอาจจะเป็นตัวกลางที่สำคัญในการเลือกอาชีพ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า จากทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Crites องค์ประกอบภายนอกมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ ประกอบด้วย สภาพสังคม วัฒนธรรม สถานศึกษาและสภาพครอบครัว

2.4 ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ

การเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ สิ่งแรกที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนคือความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากด้านต่างๆ เช่น สภาพส่วนตัวและครอบครัวหรือเหตุผลอื่นๆ ซึ่งสามารถอธิบายไว้ดังต่อไปนี้

2.4.1 ด้านองค์ประกอบสถานภาพต่างๆ

ในการศึกษาต่อสายอาชีพ องค์ประกอบสถานภาพต่างๆ ที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ สามารถแยกเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

2.4.1.1 สภาพส่วนตัวของนักเรียน

สภาพส่วนตัวของนักเรียนเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียน วิชาชีพและการประกอบอาชีพ เกี่ยวข้องกับเพศ อายุ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งได้มีผู้วิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบสภาพส่วนตัวของนักเรียน ไว้ดังนี้

2.4.1.1.1 เพศ กับการเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ

ในการตัดสินใจเลือกวิชาชีพและการประกอบอาชีพให้เหมาะสมกับบุคลิกของตนเองนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง สุรัชย์ จันทน์วิจิตร (2540 : 15) ได้อธิบายว่า เพศนับว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการตัดสินใจเลือกวิชาชีพ ซึ่งส่วนใหญ่เพศชายและเพศหญิงเลือกอาชีพที่แตกต่างกันและเหมาะสมกับเพศของตนเอง จากทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพของซูเปอร์ (Super's Theory of Career Development) (อ้างในอรอนงค์ ธัญญวัน. 2540 : 53-54) กล่าวว่า ในชีวิตของแต่ละบุคคลจะมีฉบับของการเลือกอาชีพและประกอบอาชีพต่างกันไปสรุปได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ แบบฉบับการประกอบอาชีพของเพศชาย (Male Career Pattern) ซึ่งแบ่งได้ 3 ประเภท คือ ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) แบบฉบับการประกอบอาชีพที่มั่นคง (Stable Working Career Pattern) ซึ่งจะเริ่มต้นจากระยะศึกษาเล่าเรียน เมื่อจบการศึกษาแล้วจะประกอบอาชีพที่มั่นคงจนตลอดชีวิตการทำงานนั้น

(2) แบบฉบับการประกอบอาชีพธรรมดาโดยทั่วไป (Conventional Career Pattern) ซึ่งจะเริ่มจากระยะศึกษาเล่าเรียน เมื่อจบการศึกษาแล้วจะทดลองทำงานหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งอย่างแล้วจึงประกอบอาชีพที่ถาวร

(3) แบบฉบับการประกอบอาชีพที่ไม่มั่นคง (Unstable Career Pattern) ซึ่งจะทดลองทำงานไปเรื่อยๆ มีการเปลี่ยนงานอยู่บ่อยๆ ไม่ได้ทำงานที่จะเรียกได้ว่าเป็นการประกอบอาชีพที่ถาวร

แบบฉบับการประกอบอาชีพของเพศหญิง (Female Career Pattern) ซึ่งแบ่งได้เป็น 7 ประเภท คือ

(1) การเป็นแม่บ้านถาวร (Stable Homemaking Career Pattern) ซึ่งเริ่มจากระยะศึกษาเล่าเรียน เมื่อจบการศึกษาแล้วแต่งงานเป็นแม่บ้าน โดยไม่เคยมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพเลย

(2) แบบฉบับการประกอบอาชีพธรรมดาโดยทั่วไป (Conventional Career Pattern) ซึ่งเริ่มจากระยะศึกษาเล่าเรียน เมื่อจบการศึกษาแล้วจะทำงานระยะสั้นๆ แล้วจึงแต่งงานเป็นแม่บ้าน

(3) แบบฉบับการประกอบอาชีพที่มั่นคง (Stable Working Career Pattern) ซึ่งจะเริ่มจากระยะศึกษาเล่าเรียน เมื่อจบการศึกษาแล้วจะประกอบอาชีพที่ถาวรตลอดชีวิตการทำงาน

(4) การเป็นแม่บ้านและประกอบอาชีพพร้อมกัน (Double Track Career Pattern) ซึ่งเริ่มจากระยะศึกษาเล่าเรียน เมื่อจบการศึกษาแล้วจะประกอบอาชีพแล้วจึงแต่งงาน เมื่อแต่งงานแล้วจะทำหน้าที่แม่บ้านและประกอบอาชีพพร้อมกัน

(5) การประกอบอาชีพบ้างเป็นแม่บ้านบ้างสลับกัน (Interrupted Career Pattern) ซึ่งเริ่มจากระยะศึกษาเล่าเรียน เมื่อจบการศึกษาแล้วจะประกอบอาชีพแล้วจึงแต่งงาน เมื่อมีลูกแล้วจะทำหน้าที่แม่บ้านแต่เพียงอย่างเดียว เมื่อลูกโตแล้วจึงเข้าประกอบอาชีพใหม่

(6) การประกอบอาชีพที่ไม่มั่นคง (Unstable Career Pattern) ซึ่งเริ่มจากระยะศึกษาเล่าเรียน เมื่อจบการศึกษาแล้วจะประกอบอาชีพ เมื่อแต่งงานแล้วก็เลิกประกอบอาชีพหันมาทำหน้าที่แม่บ้าน แล้วไปประกอบอาชีพใหม่

(7) การทดลองประกอบอาชีพหลายอย่าง (Multiple Trial Career Pattern) ซึ่งจะเริ่มจากระยะศึกษาเล่าเรียน เมื่อจบการศึกษาแล้วจะทดลองทำงานและเปลี่ยนงานหลายอย่าง โดยไม่มีอาชีพถาวรอย่างแท้จริง

จากที่กล่าวมาข้างต้น ความแตกต่างในการเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพของเพศชายและเพศหญิงได้มีผู้ศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้ วีระพล เวชยางกูร (2542 : 71) ได้ทำการวิจัยและพบตรงกันว่า นักเรียนหญิงมีความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพมากกว่านักเรียนชายและทองปาน แวงโสธรณ์ (2541 : 84) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แรงจูงใจการเลือกอาชีพสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหญิงเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนชาย เนื่องจากสามารถนำความรู้จากวิชาชีพไปประกอบอาชีพเสริมได้

จากหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า เพศมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพ โดยเพศหญิงและเพศชายมีความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพที่แตกต่างกัน เพศชายต้องการศึกษาต่อในสาขาอุตสาหกรรมส่วนเพศหญิงต้องการศึกษาต่อในสาขาพาณิชยกรรม งานด้านบริการสังคมและมีระเบียบแบบแผนมากกว่าเพศชาย

2.4.1.1.2 อายุกับการเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ

การเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ วุฒิภาวะทางด้านอายุของผู้เรียนนับว่าเป็นส่วนสำคัญต่อประสิทธิภาพในวิชาชีพ ซึ่งวัชร มีทรัพย์ (2542 : 71) ได้กล่าวว่า การเลือกอาชีพในระยะนี้จะยึดความสนใจความสามารถและค่านิยมในอาชีพนั้น ซึ่งอาจปรับเปลี่ยนไปตามอายุและประสบการณ์ เพื่อการเลือกและตัดสินใจว่าประกอบอาชีพในอนาคตที่มีความมั่นคงและก้าวหน้าต่อไป จากทฤษฎีการพัฒนาอาชีพ (อ้างในวีระพล เวชยางกูร. 2542 : 71) ได้อธิบายถึง ความสนใจในการเลือกอาชีพของคนออกเป็นช่วงๆของอายุ โดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วง

(1) ระยะเวลาเพื่อฝัน (Fantasy Period) เป็นช่วงอายุอยู่ในวัยเด็ก ก่อนอายุ 11 ปี เด็กจะนึกถึงและชอบอาชีพตามที่เห็น ความคิดทางด้านอาชีพเกิดจากอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว โดยไม่ได้คำนึงถึงความเหมาะสมหรือความสามารถของตนเอง เพียงแต่คิดฝันตามสิ่งแวดล้อมและสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว

(2) ระยะเวลาเปลี่ยนแปลง (Tentative Period) เป็นระยะที่เลือกอาชีพโดยไม่ได้ตกลงใจแน่นอน เพราะพิจารณาองค์ประกอบเพียงบางส่วน ไม่ได้ดูในรายละเอียด เช่น อาจจะพิจารณาความสนใจ ความถนัด ความคิดความเชื่อของตนเอง การที่เด็กอยากจะเป็นนักวิทยาศาสตร์ และมีคะแนนวิชาในกลุ่มวิทยาศาสตร์ดี แต่ไม่ได้พิจารณาถึงวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนในสายวิทยาศาสตร์ หรือบางครั้งเด็กเลือกอาชีพตามค่านิยม ซึ่งพอสรุปความเปลี่ยนแปลงแต่ละช่วงอายุได้ดังนี้ อายุระหว่าง 11 – 12 ปี ช่วงนี้มีความสนใจอาชีพที่ใกล้ตัวซึ่งใกล้เคียงกับระยะเวลาเพื่อฝัน อายุระหว่าง 12 –14 ปี ช่วงนี้คำนึงถึงความสามารถของตนเอง ว่าตนเองทำอะไรได้ดีบ้าง อายุ 15 – 16 ปี ช่วงนี้คำนึงถึงค่านิยมของตนเองซึ่งมีส่วนสัมพันธ์ในการเลือกอาชีพ อายุ 17 –18 ปี ช่วงนี้เป็นการผสมผสานความสนใจ ความสามารถและค่านิยมของตนมาใช้พิจารณาในการเลือกอาชีพ มีการเตรียมการและวางแผนอาชีพ

(3) ระยะเวลาตามสภาพความเป็นจริง เป็นช่วงอายุระหว่าง 17-21 ปี อยู่ในช่วงการพิจารณาความสามารถความถนัดและอาชีพประกอบกัน เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกอาชีพ

จากที่กล่าวมาข้างต้น อายุกับการเลือกเรียนสายอาชีพและประกอบอาชีพ ได้มีผู้ศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ วีรพล เวชยางกูร (2542 : 75) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว พบว่ากลุ่มผู้เลือกศึกษาต่อสายอาชีพโดยภาพรวมมีอายุระหว่าง 16-18 ปี และจิตติมา รักนาค (2542 : 89) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2541 ในเขตภาคเหนือ พบว่านักเรียนที่มีอายุมากกว่ามีความสามารถในการเลือกอาชีพต่างไปจากนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า

จากหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ความสนใจในการเลือกอาชีพของผู้เรียนนั้น ช่วงอายุระหว่าง 15 ขึ้นไป เป็นช่วงอายุเหมาะสมที่สุด เนื่องจากเริ่มเข้าสู่วัยที่มีความรับผิดชอบและสนใจต่ออาชีพที่ต้องการศึกษาต่อ

2.4.1.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งที่แสดงถึงความสามารถทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งอาจเป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน จากทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบ (Trait and Factors Theory) (อ้างใน อรอนงค์ ธีบุญวัน. 2540 : 37) อธิบายว่า การใช้วิจารณ์ในการตัดสินใจเลือกอาชีพ องค์ประกอบซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพและมีอิทธิพลต่อความสำเร็จ ตลอดจนความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการตัดสินใจเลือกอาชีพ ซึ่งอธิบายว่า บุคคลที่มีผลการเรียนดีในแขนงวิชาใดมักจะเลือกในแขนงวิชานั้นและบุคคลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มจะเลือกอาชีพในระดับวิชาชีพ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการเลือกเรียนสายอาชีพและประกอบอาชีพ ได้มีผู้ศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ ประมวล วิทยากร (2542 : 115) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นม.3 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนอาชีวศึกษา เนื่องจากนักเรียนทราบว่าตนผลการเรียนในระดับปานกลางและชั้ยวันน์ พันระเวช (2542 : 79) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกันของวุฒิภาวะทางอาชีพ ความสนใจในอาชีพสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะเลือกอาชีพแตกต่างจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอุมาพร จิตอุดม (2543 : 150) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในสังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนสังกัดเอกชน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสัมพันธ์กับความสนใจในอาชีพซึ่งนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำจะเลือกเรียนสาขาวิชาชีพที่แตกต่างกัน

จากหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสัมพันธ์กับวิชาชีพที่เลือกเรียน

2.4.1.1.4 ผู้ให้การสนับสนุนการศึกษา

ผู้ให้การสนับสนุนการศึกษามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ การได้รับการเลี้ยงดูเอาใจใส่อย่างดีให้ความรักความอบอุ่น เด็กจะมีเจตคติที่ดีต่อบุคคลและสังคม เมื่อเด็กเลือกอาชีพก็จะเลือกอาชีพที่ต้องทำงานกับคน เช่น นักสังคมสงเคราะห์ ตำรวจ อาชีพทางธุรกิจ ฯลฯ และRoe (อ้างใน ระเบียบ อรชร. 2537 : 38) ได้อธิบายว่า ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่ปล่อยปละละเลยหรือเรียกร้องกับเด็กมากเกินไป จะทำให้เด็กมีเจตคติที่ไม่ชอบสังสรรค์กับคน ขาดความมั่นใจ ดังนั้น จึงมักจะเลือกอาชีพไม่ต้องติดต่อกับคนแต่จะทำงานเกี่ยวกับเครื่องมือ เครื่องจักร เช่น อาชีพทางวิทยาศาสตร์ ช่างเทคนิค เกษตรกรรม ฯลฯ จากที่กล่าวมาข้างต้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการเลือกเรียนสายอาชีพและประกอบอาชีพ ได้มีผู้ศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ วุฒิชัย วัชรพงศ์ (2541 : 88) ได้ทำรายงานการวิจัยเรื่องความคิดเห็นในการจัดการศึกษาให้แก่บุตรของชาวไทยมุสลิม ในพื้นที่ภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้การสนับสนุนการศึกษาส่วนใหญ่เป็นบิดามารดาและไม่ต้องการให้บุตรประกอบอาชีพการเกษตรเช่นเดียวกับบิดามารดา ซึ่งสอดคล้องกับกองวิจัยการศึกษา (2541 : 41) ได้ทำรายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาเพื่อแสวงหาแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับชาวไทยมุสลิม พบว่า นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามส่วนใหญ่บิดามารดาเป็นผู้สนับสนุนการศึกษา

จากหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ผู้ให้สนับสนุนการศึกษามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ โดยผู้ให้สนับสนุนการศึกษาส่วนใหญ่เป็นบิดามารดาและเป็นผู้สร้างเจตคติต่างๆในตอนวัยเด็ก กล่าวคือ ในวัยเด็กบิดามารดาให้ความอบอุ่นดูแลเอาใจใส่ เด็กจะเป็นผู้ที่กล้าแสดงออก ซึ่งจะส่งผลต่อการเลือกอาชีพใ้มีมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ส่วนบิดามารดาที่ปล่อยปละละเลยในการเลี้ยงดู จะส่งผลต่อการเลือกอาชีพที่ไม่มีการใ้มีมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1.2 สภาพของครอบครัว

สภาพของครอบครัวเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนวิชาชีพและการประกอบอาชีพ เกี่ยวข้องกับอาชีพผู้ให้การสนับสนุนการศึกษา ระดับการศึกษา และรายได้ของผู้ให้การสนับสนุนการศึกษา ซึ่งได้มีผู้วิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบสภาพของครอบครัว ไว้ดังนี้

2.4.1.2.1 อาชีพผู้ให้การสนับสนุนการศึกษากับการเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ

จากทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบ (Trait and Factors Theory) (อ้างใน อรอนงค์ รัชญวัฒน์. 2540 : 38) ได้อธิบาย อาชีพของบุคคลแวดล้อมที่ให้การสนับสนุนการศึกษากับการเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ เช่น พ่อ แม่ ญาติ ฯลฯ ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของบุคคล ซึ่งส่วนใหญ่เลือกอาชีพที่มีรายได้ดีและมั่นคงกว่าอาชีพเดิมของบิดามารดา

จากที่กล่าวมาข้างต้น อาชีพผู้ให้การสนับสนุนการศึกษากับการเลือกเรียนสายอาชีพและประกอบอาชีพ ได้มีผู้ศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ ทองปาน แวงโสธรณ์ (2541 : 83) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเรียนสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพบิดามารดากับแรงจูงใจด้านความสามารถเฉพาะคนด้านลักษณะอาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กันและวิรัตน์ ชื่อตรง (2540 : 145) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของทัศนคติ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของบิดามารดาที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุทัยธานี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเลือกอาชีพไม่สอดคล้องกับอาชีพของบิดามารดา อีกทั้ง วิชัย จันทร์ชื่น (2541 : 165) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจความพอใจในอาชีพของฮอลแลนด์กับนักเรียนไทย มัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพต่างกัน มีความสนใจในอาชีพไม่แตกต่างกันซึ่งหมายถึงนักเรียนสนใจในอาชีพไม่สอดคล้องกับอาชีพของบิดามารดา นั่นเองและสุทธิพงศ์ ชมจรัส (2542 : 155) ได้ทำการวิจัยเรื่องศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับความสนใจในอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2541 จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า อาชีพของบิดามารดาของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพที่นักเรียนสนใจ

จากหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า อาชีพผู้ให้การสนับสนุนการศึกษากับการเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ข้อมูลนี้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์หรือข้อมูลใดๆที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้

2.4.1.2.2 ระดับการศึกษาของผู้ให้การสนับสนุนการศึกษากับการเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ

จากทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Hoppock (อ้างในสุรชัย จันทรวิจิตร. 2540 : 55) ได้สรุปองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุและอิทธิพลในการเลือกอาชีพของบุคคลในด้านต่างๆ ซึ่งอิทธิพลระดับการศึกษาของผู้ให้การสนับสนุนการศึกษามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพเป็นอย่างมาก กล่าวคือ ระดับการศึกษาของผู้ให้การสนับสนุนการศึกษาสูงย่อมมีโอกาสเลือกอาชีพได้กว้างขวาง

จากที่กล่าวมาข้างต้น ระดับการศึกษาผู้ให้การสนับสนุนการศึกษากับการเลือกเรียนสายอาชีพและประกอบอาชีพ ได้มีผู้ศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ วีรพันธ์ ชื่อดตรง (2540 : 150) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของทัศนคติ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของบิดามารดาที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุทัยธานี ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดามีผลกระทบต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียน โดยบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูงมีผลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ สมบัติ สุขสมบูรณ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยต่อความสนใจเลือกเรียนต่อสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีระดับการศึกษาแตกต่างกันเลือกอาชีพแตกต่างกัน

จากหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของผู้ให้การสนับสนุนการศึกษามีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อสายวิชาชีพและการประกอบอาชีพ ซึ่งผู้ให้การสนับสนุนการศึกษามีระดับการศึกษาสูงจะมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ โดยสนับสนุนและชี้แนะในการเลือกสาขาวิชาชีพที่เหมาะสมกับนักเรียน

2.4.1.2.3 รายได้ของผู้ให้การสนับสนุนการศึกษากับการเลือกเรียนวิชาชีพและประกอบอาชีพ

รายได้ของผู้ให้การสนับสนุนการศึกษามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของเด็ก Laurance Lipsett (อ้างในวัชร ทรัพย์มี. 2542 : 80) ได้กล่าวว่า เด็กจากครอบครัวที่มีสถานะเศรษฐกิจสังคมระดับกลางจะเลือกอาชีพระดับสูงกว่าอาชีพพ่อแม่ เนื่องจากคนชั้นกลางมักจะสนับสนุนให้ลูกเลือกอาชีพที่มีเกียรติและมีรายได้ดีกว่าตน เนื่องจากมีกำลังความสามารถพอที่จะสนับสนุนลูกได้ เด็กจากครอบครัวที่มีรายได้สูงตั้งใจเรียนต่อถึงระดับอุดมศึกษาและเลือกอาชีพระดับวิชาชีพ แต่เด็กจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะเลือกอาชีพที่ใช้ทักษะหรือความชำนาญไม่มีลักษณะที่ซับซ้อนจะเห็นได้ว่าเด็กจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่าตั้งระดับความหวังไว้สูง

จากที่กล่าวมาข้างต้น ระดับการศึกษาผู้ให้การสนับสนุนการศึกษากับการเลือกเรียนสายอาชีพและประกอบอาชีพ ได้มีผู้ศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้ สมใจ สุจริต (2539 : 70) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความมุ่งหวังของบิดามารดาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับทางเศรษฐกิจและสังคม

ทางบิดามารดาที่มีระดับต่างๆ กัน ผลการวิจัยพบว่า ครอบครัวที่มีระดับสถานะทางเศรษฐกิจและปานกลาง จะมีความมุ่งหวังเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรสูงและพวงรัตน์ ศรีเพ็ญ (2542 : 69) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องศึกษาผลของรายได้ของบิดามารดาที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตภาคเหนือ ที่มีอายุระหว่าง 14 – 18 ปี จำนวน 341 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามประวัติส่วนตัวของนักเรียนและแบบสำรวจความพึงพอใจในอาชีพของจอห์น แอล ฮอลแลนด์ พบว่า รายได้ของบิดามารดา มารดามีผลกระทบต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียน โดยนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ระดับปานกลางและรายได้ระดับสูงจะสนใจวิทยาศาสตร์และเทคนิคมากที่สุด ในขณะที่นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ระดับต่ำจะสนใจอาชีพเกี่ยวกับ งานสำนักงาน งานเสมียน

จากหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ผู้ที่ต้องการศึกษาต่อ โดยบิดามารดามีรายได้ต่ำผู้เรียนจะต้องการศึกษาต่อในสายวิชาชีพ ส่วนผู้ที่สนับสนุนการศึกษาที่มีรายได้ระดับปานกลางและสูง มีความมุ่งหวังให้บุตรศึกษาต่อสายอาชีพในระดับที่สูงขึ้น

2.4.2 ด้านเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ

ในการศึกษาต่อสายอาชีพ มีเหตุผลต่อความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพที่แตกต่างกัน ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาด้านเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพเฉพาะ 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

2.4.2.1 ด้านการเงิน

สภาพเศรษฐกิจเป็นปัจจัยหลักต่อครอบครัวที่จะสนับสนุนให้สมาชิกในครอบครัวได้รับการศึกษาและประกอบอาชีพในทิศทางใด โดยช่วยส่งเสริมให้สมาชิกได้รับการศึกษาอันจะเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต และ Walter James Greenleaf (อ้างใน สุนันท์ ประถมวาลย์. 2530 : 25) ได้อธิบายว่า นักเรียนที่ใกล้จะสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจะเริ่มเข้าสู่โลกแห่งอาชีพ เพราะนักเรียนบางคนที่มีความจำเป็นต้องออกจากโรงเรียนก่อนจบการศึกษา การไม่มีเงินทุนทำให้นักเรียนที่เรียนดีไม่สามารถศึกษาต่อในระดับวิทยาลัยได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเรียนทางวิชาชีพและเลือกอาชีพก่อนที่จะจบชั้นมัธยม

เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านการเงิน จากที่กล่าวมาข้างต้น ได้มีผู้ศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้ ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539 : 54) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม ผลการวิจัยพบว่า การเลือกศึกษาต่อต้องคำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและต้องศึกษาสภาวะทางมีงานทำตามสภาวะความต้องการของตลาดแรงงานภายในประเทศและจิตติมา รักษาก (2542 : 125) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สำรวจความสนใจอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2541 ในภาคเหนือ พบว่า อิทธิพลที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพรองจากการหางานทำง่าย รายได้ดี คือการมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะเรียนและดาว สมศรี โหม่ง (2540 : 102 - 103)

ได้ทำการวิจัยเรื่องศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี พบว่า มูลเหตุจูงใจด้านเศรษฐกิจมีความสำคัญต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาชีพมากและฆมาธร พันธุมโพธิ (2530 : 118-122) ได้ศึกษาการสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนทั้ง 2 ระดับให้ความสนใจในหมวดอาชีพวิชาชีพวิชาการ เพราะมีรายได้ ค่าตอบแทนสูงและอาชีพของบิดามารดาไม่มีส่วนทำให้ความสนใจในอาชีพของนักเรียนแตกต่างกัน

จากหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านการเงิน สรุปได้ว่า ส่วนใหญ่มีความต้องการเรียนสายอาชีพเนื่องจากเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถหางานทำได้ทันทีตลอดจนมีค่าตอบแทนสูงและสามารถหารายได้ในขณะเรียน

2.4.2.2 ด้านบุคคล

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2542 : 33) ได้กล่าวว่า มนุษย์ต้องอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อม ดังนั้น สิ่งแวดล้อมซึ่งรวมถึงตัวบุคคลก็จะมีอิทธิพลในหลายๆด้าน ในการเลือกอาชีพก็เช่นเดียวกัน นักเรียนจะต้องคำนึงถึงแรงจูงใจทั้งหลายที่มีอิทธิพลและแรงจูงใจที่แข็งแกร่งที่สุดได้แก่ อิทธิพลทางครอบครัว ต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความปรารถนาของพ่อแม่และความชื่นชมที่เขามีต่อ ญาติพี่น้องและเพื่อนซึ่งประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพทำให้เกิดความต้องการอยากเลียนแบบ (Imitate) บุคคลเหล่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎี Robert Hoppock (อ้างใน ระเบียบ อรรถร. 2537 : 199) ได้สรุปองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุและอิทธิพลในการเลือกอาชีพของบุคคลด้านต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องในการเลือกอาชีพของเด็ก โดยทั่วไปเด็กจะได้รับอิทธิพลในการเลือกอาชีพจากบุคคลใกล้ชิด เช่น พ่อแม่ ครู เพื่อน ญาติพี่น้อง เป็นต้น

เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านบุคคล จากที่กล่าวมาข้างต้น ได้มีผู้ศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้ ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียน อาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนมากตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ ด้วยได้รับแรงจูงใจจากปัจจัยด้านบุคคลเป็นการตัดสินใจด้วยตนเองและวินัย สิงหนนท์ (2539:102-103) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงและภาคกลาง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับแรงจูงใจจากบิดา มารดา ญาติพี่น้อง ในการสนับสนุนให้เรียนและEaddy (อ้างใน พรเทพ สี่ทองอิน.2533:95) ได้จัดองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนจากมากไปหาน้อย คือ บิดา มารดา เพื่อน บุคคลในอาชีพที่เขาเลือก ญาติ บุคคลภายในโรงเรียน และนักบวช นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับความสนใจส่วนตัว และรายได้ของครอบครัว ส่วนOdell Uzzell (อ้างใน จิตวัลย์ มนต์

กันภัย.2542:105) ศึกษาเรื่องการศึกษาคือและการเลือกอาชีพของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน Eastern North Carolina โดยการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลและแบบสอบถามผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่นักเรียนใช้ช่วยตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหรือเลือกอาชีพ ก็คือความคุ้นเคยกับบุคคลที่อยู่ในวงการณ์นั้นๆมาก่อน ซึ่งแสดงว่า การชักนำของผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ

จากหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านบุคคล สรุปได้ว่า บุคคลรอบข้างมีอิทธิพลต่อการศึกษาคือสายอาชีพ เช่น บิดา มารดา ญาติพี่น้อง ครูแนะแนวและเพื่อนซึ่งประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ อีกทั้งบุคคลที่ใกล้ชิดมีอิทธิพลในการเลือกเรียนต่อสายอาชีพ

2.4.2.3 ด้านความถนัด

พิชัย ผิวกาม (2533 : 76) กล่าวว่า แรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ จัดว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เพราะเป็นแรงผลักดันที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำใดๆ โดยแสดงถึงความโน้มเอียงที่บุคคลเลือกหรือทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากกว่าสิ่งอื่นๆ ความถนัดของบุคคลจะบอกถึงระดับความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในด้านการเรียนรู้ หรือเกิดทักษะในสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้มากน้อยเพียงใด รวมทั้งต้องมีความรัก และความสนใจที่จะฝึกฝนจึงจะประสบความสำเร็จในการกระทำสิ่งนั้นหากผู้ใดมีความรัก ความสนใจ และความถนัด ในการกระทำสิ่งต่างๆ มากน้อยเพียงใดก็ย่อมจะมีโอกาสประสบความสำเร็จมากน้อยตามด้วย

เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านความถนัด จากที่กล่าวมาข้างต้นได้มีผู้ศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้ สุนันท์ ประถมวาลย์ (2530 : 95) ศึกษาความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า เหตุผลหรือแรงจูงใจของความสนใจในอาชีพ โดยนักเรียนส่วนมากเลือกอาชีพด้วยตนเองเป็นหลัก กล่าวคือ มีความถนัดและความสนใจในอาชีพนี้เป็นพิเศษ เห็นว่าเป็นอาชีพที่เหมาะสมกับสติปัญญา นักเรียนมีอิสระในการเลือกเรียนโดยได้สัมผัสกับอาชีพต่างๆ ภายในโรงเรียนมาบ้างแล้ว

จากหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านความถนัด สรุปได้ว่า ความถนัดเป็นเหตุผลที่สำคัญอีกเหตุผลหนึ่ง เนื่องจากผู้เรียนมีความสนใจและความถนัดในวิชาชีพที่เลือกเรียน ซึ่งจะเกิดประสิทธิภาพในการนำความรู้และความถนัดที่มีอยู่เกิดทักษะในการปฏิบัติงานและสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ในอนาคต

2.4.2.4 ด้านการประกอบอาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 สวงน สุทธิเลิศอรุณ (อ้างใน ทักษา ณ สงขลา. 2538 : 45) กล่าวว่า ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ จะต้องเข้าใจประเภทและลักษณะงานอาชีพ คุณสมบัติของผู้ที่จะประกอบอาชีพ รายได้ เงินเดือน สวัสดิการ ผลตอบแทนอื่นๆ และโอกาสก้าวหน้าด้านการตลาด ควรหา

ข้อมูล สภาพปัจจุบันและอนาคตที่ตลาดต้องการหรือกำลังขาดแคลนผู้ที่ประกอบอาชีพอะไรบ้างและ ชาตรี อายุวัฒน์ (อ้างใน นวลฉวี วิศาลศิริกุล. 2538 : 27) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญในการศึกษาต่อ คือ องค์ประกอบด้านอาชีพ ซึ่งเรียนสำเร็จแล้วหางานทำได้ง่ายสามารถใช้วิชาชีพหารายได้พิเศษ เป็นอาชีพที่มีรายได้ดี เพื่อนำไปประกอบอาชีพรองอีกทั้งวีรธรรม ชินะตระกูล (2537 : 28) ได้อธิบายว่า การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่มุ่งเน้นช่วยเหลือให้บุคคลมีความสามารถในการเลือกประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมเพื่อการประกอบอาชีพ ช่วยให้บุคคลสามารถพัฒนาอาชีพของตนเอง ให้รู้จักโลกของงานอาชีพ

เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านการประกอบอาชีพ จากที่กล่าวมาข้างต้น ได้มีผู้ศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้ ทองปาน แวงโสธรรม (2541 : 86) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเรียนสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเรียนสายอาชีพเพื่อนำไปประกอบอาชีพประกอบกับตนเองมีพรสวรรค์ในวิชาชีพที่เลือกเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงรัตน์ ศรีเพ็ญ (2542 : 73) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องศึกษาผลของรายได้ของบิดามารดาที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตภาคเหนือ ผลการวิจัยพบว่า บิดามารดาที่ต้องการให้บุตรศึกษาต่อสายอาชีพเนื่องเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ทันทีและจิตติมา รักษาค (2542 : 125) ได้ทำการวิจัยเรื่องสำรวจความสนใจอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2541 ในภาคเหนือ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ที่สนใจในวิชาชีพต้องการนำความรู้ที่ได้ไปประกอบเป็นอาชีพหลักได้

จากหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านการประกอบอาชีพ สรุปได้ว่า เหตุผลด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุผลที่เชื่อมโยงกับด้านการเงิน กล่าวคือ นักเรียนต้องการเรียนวิชาชีพเพื่อนำไปประกอบเป็นอาชีพหลักและอาชีพรอง ตลอดจนสามารถนำความรู้ไปหารายได้ในขณะเรียน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะมีรายได้ดีและสร้างความมั่นคงทางฐานะได้ในอนาคต

2.2.4.5 ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม

รังรอง สีทองดี (2535 : 266-267) กล่าวว่า แรงจูงใจด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม เช่น ด้านการนำความรู้ไปถ่ายทอดให้ผู้สนใจที่จะเรียนวิชาเกี่ยวกับการนำความรู้ไปพัฒนาครอบครัว เกี่ยวกับการเป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับสภาพชุมชนที่อาศัยอยู่ เกี่ยวกับการเตรียมตัวในการที่จะให้บริการสังคม เกี่ยวกับการให้เข้าใจในเรื่องมนุษยสัมพันธ์มากยิ่งขึ้น เกี่ยวกับการปรับปรุงความสามารถในการรับใช้เพื่อนมนุษย์และสังคม เกี่ยวกับการปรับปรุงความสามารถในการมีส่วนร่วมงานชุมชน ที่เป็นเช่นนี้เพราะในปัจจุบันมีการตื่นตัวในการศึกษาและนำการศึกษาไปใช้แก้

ปัญหาและพัฒนาสังคม ฉะนั้นการมีความรู้เพิ่มขึ้นเป็นสิ่งจำเป็น เหตุผลนี้อาจเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ และจากการศึกษา พบว่า ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม จากที่กล่าวมาข้างต้น ได้มีผู้ศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้ นवलวี วิตศิริกุล (2538 : 83) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพ สุวิมล ไชยเพชร (2536 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจการเข้าเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบในกรุงเทพมหานครและฉะเชิงชฎุมิ ธรรมกุลมงคล (2534 : 125-126) ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของ นักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบ ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้พบผลการวิจัยที่ตรงกันคือ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสอดคล้องกับวุฒิชัย วัชรพงษ์ (2541 : 88) ได้ทำรายงานการวิจัยเรื่องความคิดเห็นในการจัดการศึกษาให้แก่บุตรของชาวไทยมุสลิม ในพื้นที่ภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว ประกอบอาชีพและนำความรู้กลับไปพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของตนเอง

จากหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม สรุปได้ว่า เหตุผลด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคมเป็นเหตุผลที่สะท้อนให้เห็นความต้องการของสภาพสังคมผู้เรียนจุดประสงค์หลักก็คือต้องการนำความรู้ด้านวิชาชีพไปพัฒนาวิชาชีพให้กับชุมชนและสังคมที่ตนอาศัยอยู่ เพื่อต้องการให้สภาพชุมชนและสังคมมีการประกอบอาชีพที่มั่นคงในอนาคต

2.5 สภาพปัจจุบันทางด้านเศรษฐกิจ สังคมอิสลาม การศึกษา ในจังหวัดสงขลาและโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

2.5.1 สภาพปัจจุบันทางด้านเศรษฐกิจ สังคมอิสลาม การศึกษาในจังหวัดสงขลา

2.5.1.1 ที่ตั้งและอาณาเขต

จากข้อมูลสถิติสำคัญจังหวัดสงขลา ประจำปี 2542 (2542 : 3) ได้กล่าวถึงที่ตั้งและอาณาเขตจังหวัดสงขลาไว้ว่า ตั้งอยู่ภาคใต้ของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพฯ 950 กม. มีเนื้อที่ 7,393.889 ตร.กม. หรือประมาณ 4,621,181 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	จังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดพัทลุง
ทิศใต้	ติดต่อกับ	จังหวัดยะลา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อ่าวไทย และจังหวัดปัตตานี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสตูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำเป็นประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งนี้ หากมีข้อขัดแย้งหรือข้อสงสัยใดๆ กรุณาแจ้งไปยังเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของจังหวัด ทำให้จังหวัดสงขลามีผลผลิตยางพาราโดยเฉลี่ยประมาณปีละกว่า 253,299 เมตริกตัน ทำรายได้ให้แก่จังหวัดสงขลาประมาณ 33,998.9 ล้านบาทต่อปี นอกจากนั้นแล้ว สวนยางพาราของจังหวัดสงขลายังเป็นแหล่งรองรับแรงงานที่สำคัญ ที่ทำให้คนมีงานทำ ไม่ว่าจะเป็ นแรงงานภายในจังหวัด หรือแรงงานที่เคลื่อนย้ายจากภายนอกจังหวัดสงขลา

การประมง การประมงมีความสำคัญเป็นอันดับสอง รองจากเกษตรกรรม เนื่องจาก จังหวัดสงขลามีทั้งอ่าวไทยและทะเลสาบสงขลา จึงมีการทำประมงหลายรูปแบบและครบวงจร เพราะมี โรงงานอุตสาหกรรมรองรับหลายประเภท มีผู้ประกอบการอาชีพประมงประมาณ 16,000 ครอบครัว มีเรือประมงประเภทต่างๆ จำนวน 6,081 ลำ มีอุตสาหกรรมหลายชนิด เช่น โรงงานห้อง เย็น โรงแปรรูปสัตว์น้ำ โรงน้ำแข็ง อู่เรือ และ โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำ เป็นต้น

ป่าไม้ จังหวัดสงขลา มีพื้นที่ป่าไม้ประกอบไปด้วย ป่าสงวน เขตอนุรักษ์ เขตห้ามล่าสัตว์ ป่า ศูนย์ศึกษาธรรมชาติป่าไม้และสัตว์ วนอุทยานและอุทยาน ด่านกักสัตว์ สวนป่า สวนรุกชชาติ และสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้

การค้าชายแดนจังหวัดสงขลา มีเขตแดนติดต่อกับประเทศมาเลเซียในท้องถิ่นอำเภอ สะเดากับรัฐเปอร์ลิสและเคดาร์ มีด่านศุลกากร 4 ด่าน คือ ด่านศุลกากรสะเดา ปาดังเบซาร์ สงขลา และหาดใหญ่ ในปี 2541 ประมาณการค้าที่ผ่านด่านศุลกากรทั้ง 4 ด่าน มีมูลค่า 72,402.02 ล้านบาท

อุตสาหกรรม จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีความสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรที่สำคัญ ได้แก่ สัตว์น้ำทะเล ยางพารา ฯลฯ จึงก่อให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ มากที่สุดในภาคใต้

2.5.1.5 สภาพสังคมของอิสลาม

จากเอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง แลโลกมุสลิม : เส้นทางสู่องค์ความรู้ (วิทยาลัย อิสลามศึกษา. 2540 : 51) ได้ให้ความหมาย สังคมอิสลาม หมายถึง สังคมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งหลักการศาสนาอิสลาม ไม่ว่าจะคนมุสลิมนั้นจะเป็นคนกลุ่มใหญ่หรือคนกลุ่มย่อยและไม่ว่าเป็นผู้ ปกครองหรือบุคคลธรรมดา

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2541 : 169) อธิบายถึง สภาพชีวิตความเป็นอยู่และวิถีของคน ไทยมุสลิมจังหวัดชายแดนภาคใต้ ว่ามีความผูกพันอยู่กับศาสนา มีความโน้มเอียงไปในทางอนุรักษนิยม เกรงครัดต่อศาสนาและก่อนข้างจะเกรงครัดต่อวิถีชีวิตในแบบวัฒนธรรมอิสลาม ซึ่ง เสาวนีย์ จิตต์หมวด (2542 : 24) ได้อธิบายเพิ่มเติมถึงความหมายวัฒนธรรมอิสลาม ว่าหมายถึง วิธีการดำเนินชีวิตหรือรูปแบบพฤติกรรม ตลอดจนสิ่งสร้างสรรค์ต่างๆที่นำมาจากหรืออยู่ในขอบข่ายของคัมภีร์อัล-กุรอานและซุนนะห์ (วจนะตลอดจนจริยวัตร) ของท่านศาสดา มุฮัมหมัด เช่น ด้านสังคม เศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต เป็นต้น

ด้านสังคม อิสลามได้วางรากฐานในการพัฒนาสังคมด้วยการสร้างความรัก ความสามัคคีและความเข้าใจอันดีระหว่างมวลมนุษยย์ลบล้างความรู้สึกรังเกียจกันให้ถือว่าบรรดาผู้

ศรัทธาทั้งหลายเป็นพี่น้องกันจะต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกันโดยไม่ แบ่งแยกเชื้อชาติ ภาษา เผ่าพันธุ์และสีผิว จากอุดมการดังกล่าวได้สร้างความผูกพันอันแน่นแฟ้นระหว่างประชาชาติมุสลิมมุสลิมทุกคนมีหน้าที่ในการแผ่ความเมตตาแก่เพื่อนมนุษย์ที่ตกทุกข์ได้ยาก ศาสดามุฮัมมัด ได้กล่าวไว้ว่า “จงเมตตาปราชญ์แก่สัตว์โลกบนหน้าแผ่นดินแล้วพระเจ้าเบื้องบนจะปราชญ์ท่าน” อิสลามห้ามการกระทำทุกอย่างที่จะสร้างความแตกแยกความสามัคคี ห้ามไม่ให้มีการดิ้นนินทาต่อกัน ห้ามไม่ให้สอแตรกและสอครู่สอเห็นในเรื่องส่วนตัวผู้อื่น อันจะเป็นชนวนแห่งการบาดหมางน้ำใจกัน ดังนั้นสังคมมุสลิมจึงเป็นสังคมที่มีแต่ความรัก ความสามัคคี ความเข้าใจอันดีต่อกัน มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

ด้านเศรษฐกิจ อิสลามได้วางรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจไว้อย่างรัดกุม โดยส่งเสริมให้มีการเพิ่มกำลังการผลิตและเพิ่มทุนรายได้และลดค่าใช้จ่ายให้สมดุลกับรายรับให้ทุกคนทำงานอย่างจริงจัง เพื่อความเจริญรุ่งเรืองเรื่องด้านเศรษฐกิจ อิสลามส่งเสริมการพาณิชย์ เพราะการค้าขายเป็นอาชีพสุจริตที่จะนำมาซึ่งความร่ำรวยและให้รักษาระเบียบการค้าขายให้ถูกต้อง มีความซื่อตรง ยุติธรรม ในการตั้งราคา การตวงชั่งและวัดสินค้าไม่เอาเปรียบต่อกัน ให้กระจายธุรกิจการค้าไปสู่มวลชน ไม่ถือโอกาสทางธุรกิจการค้า อิสลามไม่เห็นด้วยกับการดำเนินธุรกิจที่หวังผลจากดอกเบี้ย อิสลามพยายามลดช่องว่างระหว่างคนร่ำรวยกับคนยากจน ด้วยการบริจาคทรัพย์ให้กับคนยากจน เรียกว่า “ซาคาต”

ด้านคุณภาพชีวิต อิสลามเน้นให้มุสลิมแสวงหาความรู้ตั้งแต่เกิดจนตายทั้งความรู้ด้านศาสนาและอาชีพ อิสลามเน้นให้มุสลิมทำงานอย่างแข็งขันไม่เลื่องงาน ถือว่างานทุกชนิดมีเกียรติเท่ากัน เพราะทำงานเพื่อเลี้ยงปากเลี้ยงท้องแต่ให้เป็นอาชีพสุจริตเท่านั้น อิสลามเน้นให้มุสลิมมีร่างกายแข็งแรงละเว้นสิ่งเสพติดให้โทษต่อร่างกายทุกชนิด ห้ามกินสัตว์ที่ตายเอง ที่สำคัญที่สุดอิสลามเน้นความมีคุณธรรม

2.5.1.6 การศึกษา

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา (2542 : 6) ได้แสดงสถิติการศึกษาในจังหวัดสงขลา ไว้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 แสดงสถิติการศึกษาในจังหวัดสงขลา

รายการ	ปีการศึกษา		
	2540	2541	2542
จำนวนโรงเรียน	618	619	619
จำนวนวิทยาลัย/มหาวิทยาลัย	25	25	26
อัตราส่วนนักเรียน/ห้องเรียน 1 ห้อง	29	30	30
อัตราส่วนนักเรียน/ครู 1 คน	20	20	20
รวมจำนวนนักเรียน	232,696	240,122	243,834
ก่อนประถมศึกษา	38,007	43,296	45,410
ประถมศึกษา	134,746	133,244	132,878
มัธยมศึกษา	59,943	63,582	65,546
จำนวนนักศึกษา			
อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา	35,163	48,319	51,129

2.5.2 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

2.5.2.1 ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จัดเป็นโรงเรียนเอกชนลักษณะ 2 ประเภท สอนศาสนา ดำเนินการตามมาตรา 15(2) แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2525 และ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทระดับโรงเรียนเอกชน ลงวันที่ 25 พฤษภาคม 2525 (ฝ่ายศึกษาพิเศษ. 2526 : 1) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามแต่เดิมเรียกชื่อกันตามภาษาท้องถิ่นในจังหวัดชายแดนภาคใต้ว่า “ปอเนาะ” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2528 : 4)

2.5.2.1.1 ความหมายของปอเนาะ

พิสุทธิ บุญเจริญ (2542 : 67) ได้อธิบายถึงความหมายของ “ปอเนาะ” ว่ามี ความหมายใน 2 ลักษณะ คือ

(1) ที่พัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ ลักษณะเป็นกระท่อมที่สำหรับบุตรหลานของชาวไทยมุสลิมที่เข้าไปเรียน การค้า ไม่ว่าจะ ศาสนากับ โต๊ะครูตามหลักการแห่งศาสนาอิสลาม จำต้องสร้างที่พักอาศัยขึ้น มีลักษณะเป็นกระท่อม หลังเล็ก ๆ ที่เรียกว่า Pondok (อ่านว่า ฟุนดุกเป็นภาษาอาหรับ ต่อมาเพี้ยนมาเป็น ปอเนาะ ในภาษาไทย) สร้างขึ้นบริเวณใกล้ๆ สถานที่เรียนศาสนา ซึ่งอาจเป็นโรงเรียน มัสยิด สุเหร่า บาลาเซาะหรือ

บ้านโต๊ะครู ลูกหลานของชาวไทยมุสลิมจะมาทำนบกักขังอยู่ในปอเนาะนี้ตลอดช่วงเวลาที่ยาวนานกับ โต๊ะครู อาจใช้เวลาตั้งแต่ 4 – 10 ปี โดยประมาณ

(2) สถานที่เรียน

สมาน ใจปราชญ์ (อ้างในพิสุทธิ์ บุญเจริญ. 2542 : 67) ให้ความหมาย “ปอเนาะ” ว่า เดิมคำว่า ปอเนาะ เป็นคำที่เพี้ยนมาจากคำว่า Pondok ในภาษาอาหรับ แปลว่า กระท่อม แต่โดยความหมายและเข้าใจทางการศึกษาแล้ว หมายถึง สถาบันที่ทำการสอนและเรียนศาสนา อิสลาม

ไพสิษฐ์ ชีวกุล (2532 : 11) ให้ความหมายไว้ว่า โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม หมายถึง โรงเรียนที่แปรสภาพและพัฒนาจากสถานศึกษาที่เรียกว่าปอเนาะและได้จดทะเบียนตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการปรับปรุงส่งเสริมปอเนาะในปี พ.ศ.2514 ต่อมาเป็นโรงเรียนราษฎร์ตามมาตรา 20(3) แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2497 ซึ่งปัจจุบันเป็นโรงเรียนราษฎร์ตามมาตรา 15(2) แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 เป็นโรงเรียนที่ทำการสอนทั้งวิชาศาสนาและวิชาสามัญหรือวิชาอาชีพควบคู่กันไป หรือบางโรงเรียนสอนเฉพาะศาสนาอย่างเดียว

มานอนันต์ บุญญาญวรินทร์ (2528 : 28) ให้ความหมาย “ปอเนาะ” ว่า เป็นศัพท์ที่เพี้ยนมาจากคำว่า ปอนด็อก (Pondok) ซึ่งแปลว่า กระท่อมหรือที่พัก แต่ความหมายทั่วไปหมายถึง สำนักศึกษาวิชาการอิสลาม ซึ่งตามความเป็นจริงลักษณะสภาพของปอเนาะ ประกอบด้วยกระท่อมปลูกเรียงรายเป็นแถวเป็นแนวแบบมีได้สูง ทุกหลังใช้เป็นที่พักของนักเรียน ปอเนาะที่มีชื่อเสียง โต๊ะครูมีความสามารถ จะได้รับความนิยมจากผู้เรียน ปอเนาะนั้นก็จะมีกระท่อมสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย แต่ถ้าปอเนาะใดมีนักเรียนน้อย ผู้คนไม่ศรัทธาจำนวนกระท่อมก็มีน้อยและบางหลังจะมีสภาพทรุดโทรม

2.5.2.1.2 พัฒนาการของปอเนาะ

สถานที่ ที่จะจัดตั้งปอเนาะอาจจะเป็นที่ดินของโต๊ะครู (ผู้มีความรู้ด้านศาสนาในระดับสูง) หรือที่ดินที่ชาวบ้านบริจาค โต๊ะครูอาจจะเป็นผู้จัดตั้งปอเนาะเองหรืออาจโดยการขอร้องของชาวบ้านให้โต๊ะครูจัดตั้ง ในการจัดตั้งปอเนาะจะมีการประกาศให้ชาวบ้านในตำบลนั้นๆ ทราบ ชาวบ้านจะช่วยกันถางป่าปรับพื้นที่เพื่อปลูกสร้างสำนักศึกษาและบ้านพักโต๊ะครู ปอเนาะนอกจากจะเป็นสถานที่สอนวิชาการศาสนาแล้ว ยังใช้เป็นสถานที่ละหมาดอีกด้วย ผู้ปกครองที่ศรัทธา โต๊ะครูจะส่งบุตรหลานมาเรียนโดยการสร้างกระท่อมเล็กๆ ใกล้เคียงสำนักศึกษา และหุงหาอาหารกินเองนักเรียนหรือนักศึกษาที่เรียนในปอเนาะมีทั้งหญิงและชาย ในเรื่องที่อยู่อาศัยและการเรียนจะมีการแยกกันอยู่ ในบางแห่งจะแยกกันเรียนด้วย นักเรียนส่วนใหญ่จะเรียนจบชั้นประถมศึกษาแล้ว จึงจะมาเรียน

อุทัย หิรัญโต (2521 : 80) กล่าวว่า ผู้ที่จะเป็นโต๊ะครูและตั้งปอเนาะได้นั้น ต้องเป็น “หะยี” คือผู้ที่ผ่านการศึกษาจากเมืองเมกกะห์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย และเข้าพิธีบวชตาม ลัทธิศาสนาจากเมืองเมกกะห์มาแล้ว นักเรียนที่มาศึกษาเล่าเรียนในปอเนาะเรียกว่า “โต๊ะปาเก” และ โมหัมหมัด อับดุลกาเดร์ (2530 : 232) อธิบายว่า อาคารสถานที่สอนเรียกว่า “บालาเซาะห์” หรือ “บาไล”

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2528 : 1) ได้กล่าวไว้ในเอกสารการ พัฒนาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาการศึกษาาระยะที่ 1 – 5 กล่าว ว่า การสอนของโต๊ะครูถือเป็นวิทยาทาน เพื่อเผยแพร่ศาสนาและอบรมขนบธรรมเนียมประเพณี ของสังคมให้แก่เยาวชนมุสลิม โต๊ะครูจึงไม่เรียกเก็บค่าเล่าเรียนหรือค่าธรรมเนียมใดๆ แต่นักเรียน อาจตอบแทนด้วยการบริจาคชะกาตหรือด้วยแรงงานในการทำงานให้โต๊ะครูและเนื่องจากโต๊ะครู เองต้องประกอบอาชีพเพื่อยังชีพ ด้วยระบบการสอนแบบดั้งเดิม ในปอเนาะจึงไม่มีหลักสูตร ไม่มีกำหนดเวลาที่แน่นอน โต๊ะครูจะสอนตามความสะดวกและเหมาะสม เวลาในการศึกษาก็ไม่มี กำหนดแน่นอนว่าเมื่อไรจะสำเร็จการศึกษา โมหัมหมัด อับดุลกาเดร์ (2530 : 232) กล่าวว่า ปอเนาะ ใดสอนอะไรแก่ไหนนั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถของโต๊ะครูในด้านวิชาการก็ดี การเรียนการสอนดี เพราะโต๊ะครูนี้เป็นทั้งผู้ปกครอง ผู้บริหาร ผู้จัดการ และเป็นผู้สอนเบ็ดเสร็จในตัวโต๊ะครูคนเดียว ดังนั้นผู้เรียนบางคนอาจเรียนถึง 10 ปีหรือนานกว่านั้น

มยุรี จารุปาน (2518 : 10) กล่าวว่า การจัดการศึกษาในรูปแบบของปอเนาะนับวัน มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น แต่การเรียนการสอนไม่เป็นแนวเดียวกัน ไม่มีหลักสูตร ไม่มีชั้นเรียน ในปี พ.ศ. 2501 กระทรวงศึกษาธิการ โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี ได้วางโครงการพัฒนาการศึกษาทั่ว ประเทศ โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 12 ภาค ในภาคการศึกษาแต่ละภาคมีคณะกรรมการสองคณะ คือ คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาในส่วนภูมิภาค และคณะกรรมการที่ปรึกษาพัฒนาการศึกษาใน ส่วนภูมิภาค ศิริบุญ สุวรรณศิริและคณะ (2532 : 10) กล่าวว่า คณะกรรมการดังกล่าวจึงได้ศึกษา แนวทางการพัฒนาปอเนาะไว้สี่ประการ คือ ให้ปอเนาะจดทะเบียน ปรับปรุงอาคารสถานที่ และมีการปรับปรุงการเรียนการสอนและหลักสูตร

โมหัมหมัด อับดุลกาเดร์ (2528 : 233 - 234) ได้อธิบายว่า ใน พ.ศ. 2503 กระทรวงศึกษาธิการร่วมกับกระทรวงมหาดไทยได้จัดให้มีการประชุม สัมมนา โต๊ะครู เจ้าของ ปอเนาะและผู้เกี่ยวข้องที่ศูนย์พัฒนาการศึกษาภาค 2 จังหวัดยะลา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้ ดีขึ้นสอดคล้องกับแผนการศึกษา ที่ประชุมได้ตกลงและจัดทำระเบียบว่าด้วยการปรับปรุงปอเนาะ โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้บริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

1. เพื่อให้ปอเนาะจดทะเบียน อันหมายถึงการยอมรับแนวทางการปรับปรุงการ ศึกษาศึกษาในปอเนาะ

2. เพื่อปรับปรุงอาคารสถานที่และบริเวณ จัดทำถนนเข้าสู่ปอเนาะจัดทำป้ายชื่อ

ปอเนาะ

3. ปรับปรุงการเรียนการสอน ปรับปรุงหลักสูตร จัดสอนให้เป็นชั้น จัดสอนภาษาไทยและจัดสอนวิชาชีพ ตามความต้องการและความพร้อม
4. จัดให้มีการประเมินผลการสอนชั้นตัวประโยค ทางกระทรวงศึกษาธิการจะมอบหมายให้จังหวัดและเขตดำเนินการ

2.5.2.1.3 ระบบการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

พิสุทธิ์ บุญเจริญ (2541 : 14-19) ซึ่งได้อธิบายถึง การจัดระบบการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ไว้ดังนี้

การจัดระบบการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ได้แบ่งออกเป็น 2 ด้านดังต่อไปนี้ คือ

(1) ด้านวิชาสามัญ เป็นการจัดการศึกษาตามระบบในแผนการศึกษาแห่งชาติ กล่าวคือ จัดการศึกษาเป็น 4 ระดับ คือ

(1.1) ระดับก่อนประถมศึกษา

(1.2) ระดับประถมศึกษา

(1.3) ระดับมัธยมศึกษา แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

1.3.1 มัธยมศึกษาตอนต้น ใช้เวลา 3 ปี

1.3.2 มัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้เวลา 3 ปี

(1.4) ระดับอุดมศึกษา

(2) ด้านศาสนาอิสลาม หรือที่เรียกว่า อิสลามศึกษา มีการจัดการศึกษาหลายระดับต่อเนื่องกันไปอย่างเป็นระบบเช่นเดียวกัน ผู้เขียนเรียกว่าเป็น ระบบการจัดการศึกษาอิสลาม มีการจัดเป็น 4 ระดับ ดังนี้คือ

(2.1) ระดับเราะฎะฮ์ (Raudhah)

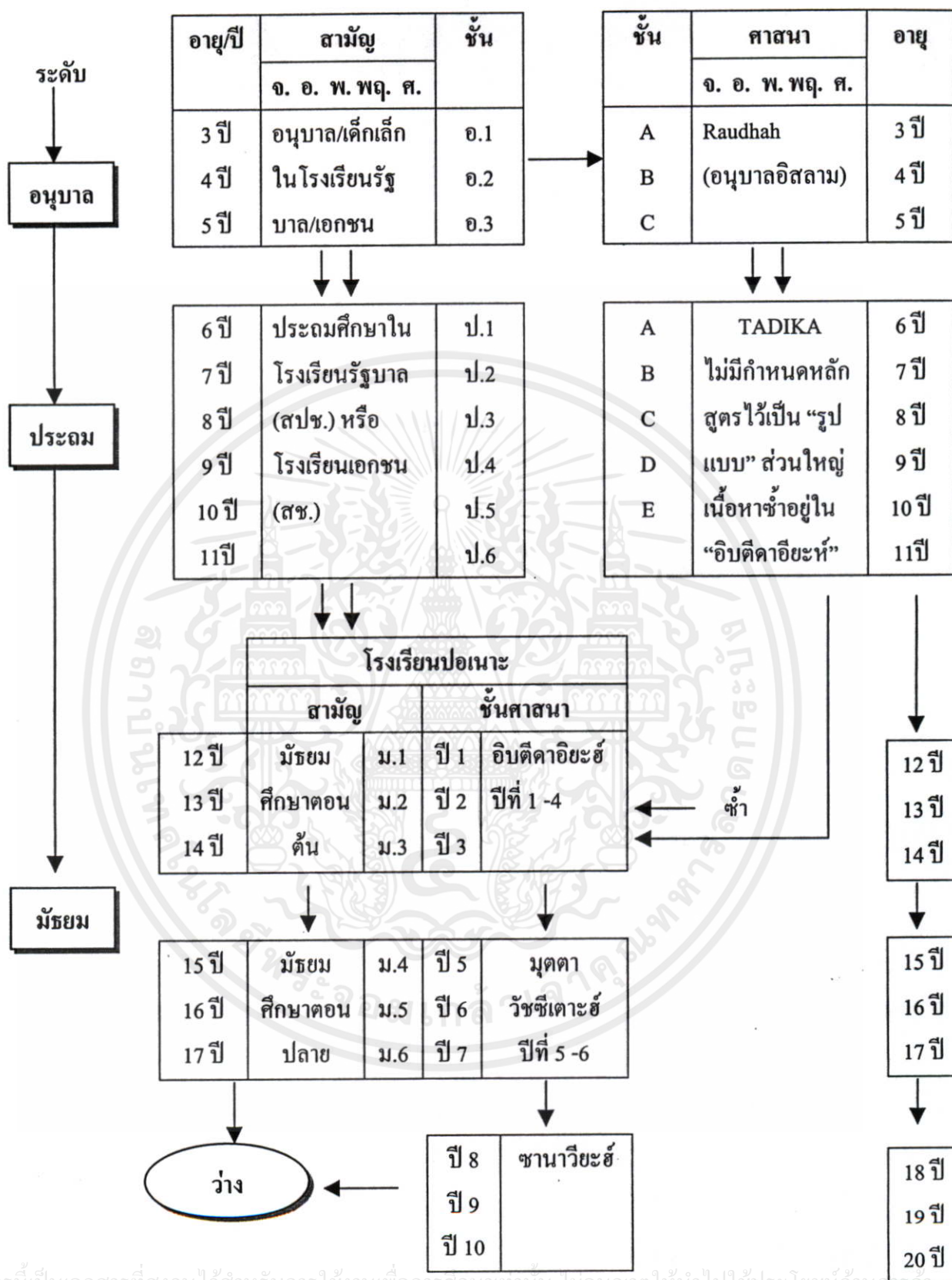
(2.2) ระดับตาดิกา (Tadika)

(2.3) ระดับปอเนาะ (Pondok)

(2.4) ระดับอุดมศึกษา (ณ วิทยาลัยอิสลามศึกษา มอ.ปัตตานี)

การจัดการศึกษาทั้ง 2 ด้านดังกล่าวนี้มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันเป็นระบบดังภาพที่ 2.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.1 แสดงความสัมพันธ์ของระบบการศึกษาสายสามัญและระบบอิสลาม

ศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (พิสุทธิ บุญเจริญ.2541 : 15)

จากภาพที่ 2.1 อธิบายได้ดังนี้

ด้านวิชาสามัญ มีการจัดการศึกษาเป็น 3 ระดับ ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ดังนี้

(1) ระดับอนุบาลศึกษา/เด็กเล็ก จัดเป็นชั้นอนุบาล 1- 3 อายุประมาณ 3 – 6 ปี จัดโดยโรงเรียนรัฐบาล สังกัดสำนักงานประถมศึกษาแห่งชาติ (ส.ป.ช.) หรือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) หรือ โรงเรียนสาธิตสังกัดสถาบันราชภัฏ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

(2) ระดับประถมศึกษา จัดเป็นชั้น ป.1- ป.6 ผู้เรียนอายุประมาณ 7 – 11 ปี จัดโดยโรงเรียนรัฐบาล สังกัด สปช.หรือ สช.ประเภท 15(1)

(3) ระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนปอเนาะ (โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม 15 (1) และ 15 (2))จัดเป็น 2 ระดับ ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ คือ

(3.1) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จัดสอนโดยใช้หลักสูตรต่างๆ ถึง 4 หลักสูตร

(3.2) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2530

(3.3) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) จัดเป็นชั้น ม.1 , ม.2 และ ม.3 (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา.2542 : 9-10)

(3.4) หลักสูตรอิสลามศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2535 หรือที่เรียกกันว่า หลักสูตรบูรณาการ นั่นเอง จัดการเรียนการสอนเป็น 3 ชั้น คือ ม.1 , ม.2 และม.3 กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2535

(3.5) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจัดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ 2 หลักสูตร ดังนี้

(3.6) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) จัดเป็นชั้น ม.4 , ม.5 และ ม.6 ส่วนใหญ่เปิดสอนในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง

(3.7) หลักสูตรอิสลามศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2535 ซึ่งเรียกกันว่าหลักสูตรบูรณาการ เช่นเดียวกัน จัดชั้นเรียนเป็นชั้น ม.4 , ม.5 และ ม.6 ประกาศใช้เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2535

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับด้านศาสนา ที่เรียกว่า อิสลามศึกษา มีการจัดการศึกษาออกเป็นระดับๆ การค้าไม่ว่ากร... ต่อเนื่องกันไป เป็นระบบที่เรียกว่า ระบบการจัดการศึกษาอิสลามศึกษา โดยจัดเป็นระดับชั้นดังนี้ใช้

(1) ระดับเรอาฎะฮ์ (Raudhah) ซึ่งอาจเรียกว่า อนุบาลอิสลาม มี

ลักษณะสำคัญดังนี้ เป็นการจัดการศึกษาให้แก่บุตรหลานชาวไทยมุสลิมในวัยก่อนประถมศึกษา ซึ่งก็คือวัยอนุบาลอายุประมาณ 2- 6 ปี

(1.1) การดำเนินการมี 2 ลักษณะ คือ

(1.1.1) จัดโดยเอกชน ไม่ขึ้นตรงต่อมัสยิดใดๆ บางแห่งจัดกรับ – ส่ง โดยผู้ปกครองจ่ายค่ากรับ – ส่ง ค่าอาหารกลางวัน และค่าธรรมเนียม ค่าเล่าเรียน ค่าวัย

(1.1.2) จัดโดยมัสยิด ตามระเบียบกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2538 ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2538 ซึ่งจะได้รับเงินอุดหนุนเป็นค่าตอบแทนครูที่เลี้ยงตามระเบียบ

(1.1.3) การแต่งกายของผู้ชายและผู้หญิงมีลักษณะดังนี้ ผู้ชาย ส่วนใหญ่นุ่งกางเกงยาวสีเข้ม เช่น น้ำเงิน ดำ สวมเสื้อสีขาวและผู้หญิงส่วนใหญ่นุ่งกระโปรงยาวสีพื้น เช่น ดำ เทา น้ำเงิน สวมเสื้อสีขาว ใช้ผ้าคลุมศีรษะซึ่งเรียกว่า ผ้าคาวะห์

(1.2) การจัดโดยมัสยิด เป็นการจัดการศึกษานอกระบบ ส่วนที่เอกชนเป็นผู้จัดในระบบอนุบาลแต่บางแห่งนอกระบบ

(1.3) ปกติเปิดสอน 5 วัน คือ วันอาทิตย์ – พฤหัสบดี หยุดวันศุกร์และวันเสาร์ แต่ก็มีบางแห่งในบางพื้นที่เปิด – ปิด ต่างจากนี้ เช่น ปิดวันเสาร์ – อาทิตย์ตามราชการ

(1.4) หลักสูตร ใช้หลักสูตรที่เรียกว่าแนวการจัดการประสบการณ์เหมือนโรงเรียนอนุบาลทั่วไปแต่ได้สอดแทรกเรื่องเกี่ยวกับศาสนาอิสลามเบื้องต้น อันเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของเด็ก

(1.5) เป็นการจัดการศึกษาในระดับต่ำกว่าตาดิกา (Tadika) ซึ่งตาดิกาเป็นเด็กวัยประถมศึกษา

(1.6) ครูผู้สอนบางพื้นที่เรียก เจ๊ะนู หรือครูที่เลี้ยง เป็นผู้จัดหาแบบเรียน หนังสือเรียน ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นภาษามลายูและภาษารูมี (Rumanize Language) ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้อักษรภาษาอังกฤษมาผสมกันตามคำและเสียงพูดของชาวมลายูนั่นเอง

(1.7) ครูผู้สอน หรือ เจ๊ะนู หรือครูที่เลี้ยงได้รับค่าตอบแทนจากเจ้าของโรงเรียน ไม่ใช่จากเงินซากาด

(1.8) ภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนคือภาษามลายูท้องถิ่น

เอกสาร (สื่อภาษาพูด) และมลายูกลาง (สื่อภาษาเขียน) การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลง (1.9) จัดชั้นเรียนเป็น ชั้น A B C D หรือ ชั้น 1 2 3 หรือ 4 ตามแต่พื้นที่กำหนด

สำหรับเราเงาะฮ์ (Raudhah) ลักษณะตามข้อ 1.2 ที่จัดโดยมัสยิด ตามระเบียบกรมการศาสนาว่าด้วยศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิด พ.ศ. 2538 นั้น รัฐได้ให้เงินอุดหนุนเป็นเงินค่าตอบแทนครูที่เลี้ยงตามระเบียบกำหนด โดยศูนย์อบรมเด็กดังกล่าวนี้ จะต้องใช้หลักสูตรหรือที่

เรียกว่า แนวการจัดประสบการณ์ที่กรมการศาสนาที่กำหนดไว้เป็นแนวทางและถือปฏิบัติตามที่ระเบียบกำหนดไว้

(2.) ระดับ ตาดีกา (Tadika)

คำว่า Tadika เป็นคำย่อของคำภาษามลายูที่ว่า

TA ย่อมาจากคำว่า Taman (อ่านว่า ตามัน) แปลว่า สถานที่อบรม หรือสวน หรือ สถานที่

DI ย่อมาจากคำว่า Didikan (อ่านว่า ดี คิกัน) แปลว่า การฝึกอบรม

KA ย่อมาจากคำว่า Kanak Kanak (อ่านว่า กานัก กานัก) แปลว่า เด็กๆ

ตาดีกามีลักษณะดังต่อไปนี้

(2.1) เป็นการจัดการศึกษานอกระบบส่วนใหญ่เปิดสอนเฉพาะวันเสาร์ – อาทิตย์ แต่บางแห่งในบางพื้นที่เปิดสอนในตอนเช้า เวลา 07.00 – 8.00 น. ในวันจันทร์ – วันศุกร์ และบ้างที่เปิดสอนหลังเลิกเรียนทุกวันคือเวลาระหว่าง 16.00 – 17.30 น. ในวันจันทร์ – วันศุกร์

(2.2) ผู้เรียนมีอายุ 7 – 11 ปี โดยประมาณ ซึ่งก็คือเด็กนักเรียนในวัยประถมศึกษาภาคบังคับ ซึ่งในวันจันทร์ – ศุกร์เด็กเหล่านี้จะไปเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาตามปกติแต่ในวันหยุดเสาร์ – อาทิตย์ และก่อนหรือหลังจากเลิกเรียนชั้นประถมศึกษาภาคบังคับ พวกเขาจะต้องไปเรียนตาดีกาในมัสยิดประจำหมู่บ้านอีก

(2.3) จัดชั้นเรียนเป็นชั้น ABCDEF หรือ ชั้น 1 2 3 4 5 หรือ 6 ตามแต่มัสยิดจะกำหนดเอง ยังไม่มีหลักสูตรเป็นบรรทัดฐาน การเรียนการสอนขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ที่เรียกกันว่า เจ๊ะฆู เป็นผู้กำหนดและจัดหาแบบเรียน หนังสือเรียนตามแต่จะหาได้ ซึ่งเท่าที่ได้พบเห็นทั่วไป เป็นแบบเรียนของต่างประเทศ เช่น มาเลเซีย ลิเบีย อียิปต์ อินโดนีเซีย อิรัก หรือที่เป็นของไทยก็มีอยู่บ้างเช่นกัน

(2.4) เนื้อหาสาระที่สอน ส่วนใหญ่จะเป็นเนื้อหาสาระที่ใช้เรียนใช้สอนกันในระดับอิตาฮะฮ์ในโรงเรียนปอเนาะนั่นเอง

ดังนั้น เมื่อนักเรียนเหล่านี้เข้าเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเรียนวิชาศาสนาในโรงเรียนปอเนาะแล้ว และจะเรียนเนื้อหาสาระที่ซ้ำกับสิ่งที่ได้เรียนมาแล้วในระดับตาดีกาเป็นส่วนไม่มากนัก ไม่ว่าจะซ้ำมากบ้างหรือน้อยบ้าง ขึ้นอยู่กับแต่ละตาดีกา หรือแล้วแต่โรงเรียนปอเนาะแต่ละแห่ง

(2.5) เด็กนักเรียนจากตาดีกาส่วนใหญ่จะได้เข้าเรียนต่อโรงเรียนปอเนาะ

(3.) ระดับปอเนาะ (Pondok) การจัดการศึกษาในระบบปอเนาะ
มีลักษณะสำคัญดังนี้

(3.1) ผู้เรียนส่วนใหญ่เรียนจบตาดีกา (Tadika)

(3.2) ผู้เรียนเป็นผู้ที่จบการศึกษาภาคบังคับระดับประถมศึกษา
มาแล้วมีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่อยู่ในวัยมัธยมศึกษา

(3.3) ใช้หลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง ดังต่อไปนี้ คือ

(3.3.1) หลักสูตรกิตาบ หรือ หลักสูตรอิสลามศึกษา
ตอนต้น (อิบตีดาอียะฮ์) พ.ศ. 2523 ใช้เวลาเรียน 4 ปี คือ ปีที่ 1 2 3 และ 4 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อเรียนจบ
ตามหลักสูตรนี้แล้วก็จะได้รับประกาศนียบัตรอิสลามศึกษาตอนต้นของกระทรวงศึกษาธิการ

(3.3.2) หลักสูตร อิสลามศึกษาตอนกลาง(มุดาว์ซหฺซี
เตาะห์) พ.ศ. 2523 ใช้เวลาเรียน 3 ปี คือ ปีที่ 5 6 และ 7 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อเรียนจบหลักสูตรนี้แล้ว
ก็จะได้รับประกาศนียบัตรอิสลามศึกษาตอนกลาง ของกระทรวงศึกษาธิการ

(3.3.3) หลักสูตร อิสลามศึกษาตอนปลาย
(ซานาวียะฮ์) พ.ศ.2523 ใช้เวลาเรียน 3 ปี คือ ปีที่ 8 9 และ 10 ตามลำดับ เมื่อจบหลักสูตรนี้แล้วก็จะ
ได้รับประกาศนียบัตรอิสลามศึกษาตอนปลายของกระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา โดยมุ่งศึกษาความต้องการด้านองค์ประกอบและเหตุผลของนักเรียน จำนวน 23 โรงเรียน โดยมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.2 การตรวจคุณภาพเครื่องมือ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ในจังหวัดสงขลา ที่เลือกเรียนสายอาชีพ จำนวน 23 โรงเรียน จำนวน 343 คน ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนนักเรียนทั้งหมดและจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพ

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนห้อง	จำนวนนักเรียนทั้งหมด	จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนต่อสายอาชีพ
1.	ธรรมศึกษา	1	32	21
2.	ส่งเสริมศาสนาวินิจฉัยมูลนิธิ	2	35	14
3.	พัฒนาการศึกษา	1	22	20
4.	ท่าใหญ่วิทยา	1	30	18
5.	ส่งเสริมวิฑฒนุสลิม	1	35	22
6.	เจริญศึกษา	1	28	12
7.	บำรุงศึกษา	2	36	19
8.	พัฒนศาสตร์มูลนิธิ	1	32	14
9.	เจริญธรรมวิทยา	1	28	17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อ โรงเรียน	จำนวนห้อง	จำนวนนักเรียน ทั้งหมด	จำนวนนักเรียนที่เลือก เรียนต่อสายอาชีพ
10.	บุศตานุคติน	1	30	19
11.	คัสดีกียะห์	1	25	16
12.	สรรเสริญอิสลาม	1	28	13
13.	ครุณวิทยา	1	19	9
14.	ดีนูลอิสลาม	1	23	16
15.	แสงธรรมวิทยา	1	22	13
16.	รุ่งโรจน์วิทยา	1	28	14
17.	จริยธรรมศึกษามูลนิธิ	1	20	9
18.	สมบูรณศาสน์	2	45	18
19.	อิสลามวิทยา	2	39	12
20.	ศอลาหุดดีนห์	1	22	11
21.	สายฮิดวิทยา	1	18	9
22.	ส่งเสริมศาสนา	1	31	15
23.	พัฒนาวิทยามูลนิธิ	1	22	12
รวม			650	343

ในการวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม (พอเหมาะ) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ในจังหวัดสงขลา ที่เลือกเรียนสายอาชีพ จำนวน 343 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้วิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง เป็นแบบสอบถามรวม 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูล เกี่ยวกับด้านองค์ประกอบสถานภาพต่างๆ คือสถานภาพส่วนตัวของนักเรียนและสภาพครอบครัวของนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นด้านเหตุผลต่อการศึกษาต่อสายอาชีพ จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านการเงิน ด้านบุคคล ด้านความถนัด ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการนำความรู้

ไปช่วยเหลือสังคม จำนวนทั้งหมด 31 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง เป็นเหตุผลความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพมากที่สุด
- 4 หมายถึง เป็นเหตุผลความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพมาก
- 3 หมายถึง เป็นเหตุผลความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพปานกลาง
- 2 หมายถึง เป็นเหตุผลความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพน้อย
- 1 หมายถึง เป็นเหตุผลความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพน้อยที่สุด

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ 5 ขั้นตอน ดังนี้

3.2.1.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2.1.2 ศึกษาแบบสอบถามงานวิจัยของ พรสวรรค์ เพชรรัตน์ (2542 : 105-111)

และอักษรศิลป์ แก้วหาวงส์ (2541 : 133-142)

3.2.1.3 สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง

3.2.1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบแนะนำและปรับปรุงแก้ไข

3.2.1.5 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษา รวม 6 คน ได้แก่

1. ผศ.ดร. สนั่น สิทธิวิง ตำแหน่ง รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา
วิทยาลัยเมืองหาดใหญ่ จ.สงขลา
2. ดร.รักเกียรติ แก้วจางง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์นิเทศอาชีวศึกษา
ภาคใต้ จ.สงขลา
3. ดร. วิรุฬห์ นิลโมจน์ ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มแผนงานและส่งเสริม
คุณภาพการศึกษาศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคใต้ จ.สงขลา
4. รศ.วิไลลักษณ์ เล็กศิริรัตน์ ตำแหน่ง ประธานกรรมการบริหาร
โปรแกรมวิชาภาษาไทยสถาบันราชภัฏ
สงขลา จ.สงขลา
5. นายเสริมศักดิ์ ดิษฐูปาน ตำแหน่ง ผู้ช่วยศึกษานิเทศการจังหวัดสงขลา
จ.สงขลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. นายเกียรติคุณ สิทธิชัย ตำแหน่ง อาจารย์ 3 ระดับ 8 ผู้ช่วยผู้อำนวยการ 2 ฝ่ายวิจัยและฝึกอบรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้
จ.สงขลา

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและดำเนินการดังนี้

3.2.2.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหาและการใช้ภาษาให้ถูกต้อง (ดังรายนามในภาคผนวก)

3.2.2.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.2.2.3 เสนอแบบสอบถามต่อคณะอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ควบคุมร่วม พิจารณาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง ก่อนนำแบบสอบถามไปทดลองใช้

3.2.2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอาชีวะสถานมูลนิธิ ต.นาประดู่ อ.โคกโพธิ์ จ.ปัตตานี จำนวน 30 คน วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ Cronbach (Cronbach α - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในภาพรวมเท่ากับ 0.85 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรายด้านมีค่าดังต่อไปนี้

ด้านการเงิน	เท่ากับ 0.76
ด้านบุคคล	เท่ากับ 0.80
ด้านความถนัด	เท่ากับ 0.76
ด้านการประกอบอาชีพ	เท่ากับ 0.75
ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม	เท่ากับ 0.95

3.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.1 บันทึกลงเสนอขออนุญาตให้งานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ถึงสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังที่กำหนดไว้

3.3.2 นำเสนอต่อสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนต่างๆที่ได้กำหนดไว้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลต่อไป

3.3.3 การดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเดินทางไปรวบรวมข้อมูลของทุกโรงเรียนด้วยตนเองโดยผู้วิจัยขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนในการเข้าเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยทำการอธิบายและแนะนำการศึกษาต่อสายอาชีพให้กับนักเรียน โดยใช้เวลาประมาณ 20 นาที ผู้วิจัยให้นักเรียนตัดสินใจว่านักเรียนต้องการศึกษาต่อสายอาชีพหรือไม่ ผู้วิจัยคัดเฉพาะนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพเท่านั้นเป็นผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ละห้องเรียนของทุกโรงเรียน ผลการรวบรวมแบบสอบถามจำนวน 343 ชุด ได้รับคืน 343 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00

3.3.4 นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ทั้งหมด ไปดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.4.1 ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาแต่ละฉบับ

3.4.2 ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences /Personal Computer Plus) ในการประมวลผลค่าทางสถิติต่างๆ

3.4.3 ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับด้านองค์ประกอบสถานภาพต่างๆ คือ สภาพส่วนตัวของนักเรียนและสถานภาพครอบครัวของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่และร้อยละ

3.4.4 ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นด้านเหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านการเงิน ด้านบุคคล ด้านความถนัด ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean- μ) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation - σ) โดยทำเป็นรายข้อ เฉพาะด้านและรวมทุกด้าน แล้วนำเสนอในรูปแบบของตาราง แสดงความถี่ร้อยละของการเลือกสายอาชีพสาขาต่างๆในภาพรวมและจำแนกตามเพศ คะแนนสะสม และรายได้ พร้อมกับคำบรรยายประกอบ

3.4.5 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ผลการประเมินเหตุผลความต้องการศึกษาต่อในสายอาชีพ ดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึง เป็นเหตุผลความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง เป็นเหตุผลความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพอยู่ในระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง เป็นเหตุผลความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง เป็นเหตุผลความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง เป็นเหตุผลความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา

ตอนที่ 1 ด้านองค์ประกอบสถานภาพแบ่งเป็น

1.1 สถานภาพส่วนตัวของนักเรียน ประกอบด้วย เพศ อายุ จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา คะแนนสะสมของนักเรียน ผู้ให้การสนับสนุนการศึกษาและสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่และร้อยละ ซึ่งนำเสนอในตารางที่ 4.1

1.2 สถานภาพครอบครัวของนักเรียน ประกอบด้วย อาชีพผู้ให้การสนับสนุนการศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ให้การสนับสนุนการศึกษาและรายได้ของผู้ให้การสนับสนุนการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่และร้อยละ ซึ่งนำเสนอในตารางที่ 4.2 4.3 และ 4.4

ตอนที่ 2 เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน

2.1 ด้านการเงิน

2.2 ด้านบุคคล

2.3 ด้านความถนัด

2.4 ด้านการประกอบอาชีพ

2.5 ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean- μ) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation - σ) โดยทำเป็นรายข้อเฉพาะด้านและรวมทุกด้าน แล้วนำเสนอในรูปของตารางแสดง ความถี่ร้อยละของเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพในภาพรวมและจำแนกตาม เพศ คะแนนสะสมและรายได้ ซึ่งนำเสนอในตารางที่ 4.5 ถึงตาราง 4.28

จากการสำรวจความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา โดยในการวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมดจำนวน 23 โรงเรียนที่เป็นผู้เลือกเรียนสายอาชีพ จำนวน 343 คน ได้ผลการวิจัยดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ด้านองค์ประกอบสถานภาพต่างๆ

1.1 สถานภาพส่วนตัวของนักเรียน

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์ประกอบสถานภาพส่วนตัวของนักเรียน

สภาพส่วนตัวของนักเรียน	จำนวน (คน) (N = 343)	ร้อยละ (%)
เพศ		
ชาย	129	37.61
หญิง	214	62.39
รวม	343	100.00
อายุ		
ต่ำกว่า 15 ปี	40	11.66
ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป	303	88.34
รวม	343	100.00
จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา		
3 คนหรือต่ำกว่า	82	23.91
มากกว่า 3 คนขึ้นไป	261	76.09
รวม	343	100.00
คะแนนสะสมของนักเรียนจนถึงปัจจุบัน		
ต่ำกว่า 2.00	30	8.75
2.00 – 2.99	265	77.26
ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	48	13.99
รวม	343	100.00
ผู้ให้สนับสนุนทางการศึกษา		
บิดา	82	23.91
มารดา	48	13.99
บิดาและมารดา	197	57.44
ผู้อุปการะ	8	2.33
ญาติพี่น้อง	8	2.33
รวม	343	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกข้อมูลเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีคนนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สภาพส่วนตัวของนักเรียน	จำนวน (คน) (N = 343)	ร้อยละ (%)
ปัจจุบันท่านพักอาศัยอยู่กับ		
บิดา	20	5.83
มารดา	31	9.04
บิดาและมารดา	155	45.19
ผู้อุปการะ	8	2.33
ญาติพี่น้อง	12	3.50
ที่พักของโรงเรียน	117	34.11
รวม	343	100.00
นักเรียนประสงค์จะเรียนวิชาชีพด้านใดมากที่สุด		
ช่างอุตสาหกรรม	87	25.36
พาณิชยกรรม	165	48.10
คหกรรม	37	10.79
เกษตรกรรม	19	5.54
ศิลปกรรม	31	9.04
อื่นๆ	4	1.17
รวม	343	100.00
ความคาดหวังการศึกษาสูงสุดในสายอาชีพ		
หลักสูตรระยะสั้น	18	5.25
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	13	3.79
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	38	11.08
ปริญญาตรี	155	45.19
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	119	34.69
รวม	343	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สภาพส่วนตัวของนักเรียน	จำนวน (คน) (N = 343)	ร้อยละ (%)
สถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาที่นักเรียนประสงค์จะเรียนมากที่สุด ในจังหวัดสงขลา		
วิทยาลัยเทคนิค	119	34.69
วิทยาลัยการอาชีพ	41	11.95
วิทยาลัยสารพัดช่าง	28	8.17
สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน	8	2.33
วิทยาลัยอาชีวศึกษา	119	34.69
วิทยาลัยประมงดินสูลานนท์	11	3.21
วิทยาลัยเกษตรกรรม	12	3.50
อื่นๆ	5	1.46
รวม	343	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพ จำนวน 343 คน เป็น ชาย ร้อยละ 37.6 และหญิง ร้อยละ 62.39 ส่วนใหญ่จะมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 88.34 โดยมีจำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดามากกว่า 3 คนขึ้นไป ร้อยละ 76.09 นักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนสะสมจนถึงปัจจุบันอยู่ในช่วงระหว่าง 2.00–2.99 ร้อยละ 77.26 โดยผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา ส่วนใหญ่จะเป็น บิดาและมารดา ร้อยละ 57.44 ตลอดจนนักเรียนส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ร่วมกับบิดาและมารดา ร้อยละ 45.19 นักเรียนส่วนใหญ่ประสงค์จะศึกษาค่อวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ร้อยละ 48.10 และความคาดหวังการศึกษาสูงสุดใน สายอาชีพของนักเรียน ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 45.19 โดยสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาที่นักเรียนประสงค์จะศึกษาค่อมากที่สุด วิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 34.69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 สถานภาพครอบครัวของนักเรียน

ตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพครอบครัวของนักเรียน ด้านอาชีพ

สถานภาพครอบครัวของนักเรียน	บิดา		มารดา		ผู้อุปการะ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านอาชีพ						
ไม่ตอบ	4	1.17	4	1.17	-	-
ค้าขาย	87	25.36	129	37.61	3	37.50
เกษตรกรรม	175	51.02	156	45.48	4	50.00
รับราชการ	14	4.08	1	0.29	-	-
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	0.58	1	0.29	-	-
รับจ้าง	58	16.91	40	11.66	1	12.50
อื่นๆ	3	0.88	12	3.49	-	-
รวม	343	100.00	343	100.00	8	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า สถานภาพครอบครัวของนักเรียน ด้านอาชีพของบิดา มารดาหรือผู้อุปการะนั้น ส่วนใหญ่บิดาของนักเรียนมีอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 51.02 มารดาของนักเรียนมีอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 45.48 และผู้อุปการะมีอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 50.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพครอบครัวของนักเรียน ด้านการศึกษา

สถานภาพครอบครัวของนักเรียน	บิดา		มารดา		ผู้อุปการะ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการศึกษา						
ไม่ตอบ	4	1.17	5	1.46	-	-
ไม่เคยเรียน	6	1.75	26	7.58	-	-
ประถมศึกษา	196	57.14	203	59.18	4	50.00
มัธยมศึกษาตอนต้น (สายสามัญ)	24	7.00	17	4.96	-	-
มัธยมศึกษาตอนต้น (สายปอเนาะ)	51	14.87	50	14.57	4	50.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญ)	9	2.62	5	1.46	-	-
มัธยมศึกษาปลาย (สายปอเนาะ)	42	12.24	35	10.21	-	-
อนุปริญญา	4	1.17	1	0.29	-	-
ปริญญาตรี	6	1.75	1	0.29	-	-
สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.29	-	-	-	-
รวม	343	100.00	343	100.00	8	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า สถานภาพครอบครัวของนักเรียน ด้านการศึกษาของบิดา มารดา หรือผู้อุปการะนั้น ส่วนใหญ่ บิดา มารดา และผู้อุปการะของนักเรียนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 57.14 59.18 และ 50.00 ตามลำดับ รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปอเนาะ) ร้อยละ 14.87 14.57 และ 50.00 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพครอบครัวของนักเรียน ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

สถานภาพครอบครัวของนักเรียน ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน) (N = 343)	ร้อยละ (%)
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 4,000 บาท	161	46.94
ตั้งแต่ 4,000 – 9,000 บาท	146	42.56
ตั้งแต่ 9,001 – 15,000 บาท	23	6.71
มากกว่า 15,000 บาท	13	3.79
รวม	343	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า สถานภาพครอบครัวของนักเรียน ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของ บิดา มารดาหรือผู้อุปการะ ซึ่งส่วนใหญ่รายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท ร้อยละ 46.9 รายได้ตั้งแต่ 4,000-9,000 บาท ร้อยละ 42.56 รายได้ตั้งแต่ 9,001-15,000 บาท ร้อยละ 6.7 และรายได้มากกว่า 15,000 บาท ร้อยละ 3.79 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ

1.3 เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ในภาพรวมรวมทั้ง 5 ด้าน

เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ	จำนวนนักเรียน (N = 343)			
	μ	σ	ระดับ เหตุผล	ลำดับที่
1. ด้านการเงิน	3.13	0.49	ปานกลาง	4
2. ด้านบุคคล	3.05	0.63	ปานกลาง	5
3. ด้านความถนัด	3.15	0.62	ปานกลาง	3
4. ด้านการประกอบอาชีพ	3.27	0.59	ปานกลาง	2
5. ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม	3.36	0.79	ปานกลาง	1
รวม	3.17	0.43	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่าจะในรูปแบบใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.5 พบว่า เหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา รวมทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่เป็นเหตุผลในการศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลางทุกด้านเรียงลำดับจาก ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความถนัด ด้านการเงินและด้านบุคคล โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.36 3.27 3.15 3.13 และ 3.05 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านการเงิน

ด้านการเงิน	จำนวนนักเรียน (N = 343)			
	μ	σ	ระดับเหตุผล	ลำดับที่
1. ผู้ปกครองมีฐานะทางการเงินดีพอที่จะอุดหนุนให้เรียนจนสำเร็จ	3.06	0.70	ปานกลาง	4
2. การเรียนในสายอาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่	3.10	0.91	ปานกลาง	3
3. เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้ดี	3.30	0.74	ปานกลาง	1
4. มีโอกาสสร้างฐานะทางเศรษฐกิจได้เร็วสถานประกอบการภาคเอกชนส่วนใหญ่จ้างผู้เรียนจบสายอาชีพโดยเฉพาะ	3.03	0.83	ปานกลาง	6
5. สายอาชีพเมื่อจบแล้วสามารถทำงานได้ทันที	3.06	0.93	ปานกลาง	5
6. เรียนแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ทันทีเพราะครอบครัวมีทุนสนับสนุนอยู่แล้ว	3.13	0.90	ปานกลาง	2
รวม	3.13	0.49	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า เหตุผลต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน ด้านการเงิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเอกสารเป็นเอกสารที่ส่งงาน ไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า เหตุผลด้านการเงินในการศึกษาต่อสายอาชีพ อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.30 3.13 3.10 3.06 3.06 และ 3.03 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านบุคคล

ด้านบุคคล	จำนวนนักเรียน (N= 343)			
	μ	σ	ระดับ เหตุผล	ลำดับที่
1. โต้ะครูเป็นผู้แนะนำให้เรียน	2.61	1.14	ปานกลาง	7
2. บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน	3.66	1.21	มาก	2
3. มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน	3.65	1.19	มาก	3
4. ผู้อุปการะหรือผู้ปกครองเป็นผู้แนะนำให้เรียน	3.32	1.23	ปานกลาง	4
5. เรียนตามญาติพี่น้อง	2.34	1.12	น้อย	8
6. เรียนตามเพื่อนๆ	2.29	0.99	น้อย	9
7. ครูประจำชั้นเป็นผู้แนะนำให้เรียน	2.81	1.08	ปานกลาง	6
8. ครูแนะแนวเป็นผู้แนะนำให้เรียน	2.94	1.10	ปานกลาง	5
9. เลือกเรียนด้วยตนเอง	3.83	1.09	มาก	1
รวม	3.05	0.63	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า เหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน ด้านบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือ เลือกเรียนด้วยตนเอง บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน และมารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.83 3.66 และ 3.65 ตามลำดับ โดยข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจาก ผู้อุปการะหรือผู้ปกครองเป็นผู้แนะนำให้เรียน ครูแนะแนวเป็นผู้แนะนำให้เรียน ครูประจำชั้นเป็นผู้แนะนำให้เรียนและ โต้ะครูเป็นผู้แนะนำให้เรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 2.94 2.81 และ 2.61 ตามลำดับ โดยข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับน้อย คือ เรียนตามญาติพี่น้องและเรียนตามเพื่อนๆ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 และ 2.29 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านความถนัด

ด้านความถนัด	จำนวนนักเรียน (N = 343)			
	μ	σ	ระดับเหตุผล	ลำดับที่
1. วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง	3.67	0.87	มาก	1
2. วิชาชีพที่เลือกเคยฝึกปฏิบัติมาตั้งแต่เด็ก	2.90	0.97	ปานกลาง	4
3. มีประสบการณ์พื้นฐานอยู่บ้างแล้ว	2.88	0.86	ปานกลาง	5
4. เหมาะสมกับบุคลิกภาพ	3.15	0.83	ปานกลาง	3
5. รู้ว่าตนเองมีพรสวรรค์หรือความคิดสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับวิชาชีพที่เรียน	3.17	0.87	ปานกลาง	2
รวม	3.16	0.62	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า เหตุผลในการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน ด้านความถนัด โดย ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือ วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.67 นอกนั้นเป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ รู้ว่าตนเองมีพรสวรรค์หรือความคิดสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับวิชาชีพที่เรียน เหมาะสมกับบุคลิกภาพ วิชาชีพที่เลือกเคยฝึกปฏิบัติมาตั้งแต่เด็กและมีประสบการณ์พื้นฐานอยู่บ้างแล้ว โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.17 3.15 2.90 และ 2.88 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านการประกอบอาชีพ

ด้านการประกอบอาชีพ	จำนวนนักเรียน (N = 343)			
	μ	σ	ระดับเหตุผล	ลำดับที่
1. สามารถนำความรู้จากวิชาชีพที่เลือกไปหารายได้ขณะเรียน	3.25	0.91	ปานกลาง	3
2. วิชาชีพที่เลือกหางานทำง่าย	3.17	0.86	ปานกลาง	5
3. วิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพหลักได้	3.37	0.85	ปานกลาง	2
4. วิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพรองได้	3.20	0.76	ปานกลาง	4
5. วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพเสริมได้	3.38	0.86	ปานกลาง	1
รวม	3.27	0.59	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า เหตุผลในการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน ด้านการประกอบอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับดังนี้ วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพเสริมได้ วิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพหลักได้ สามารถนำความรู้จากวิชาชีพที่เลือกไปหารายได้ขณะเรียน และวิชาชีพที่เลือกหางานทำง่าย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.38 3.37 3.25 และ 3.17 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม

ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม	จำนวนนักเรียน (N = 343)			
	μ	σ	ระดับ เหตุผล	ลำดับที่
1. เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัว	3.83	0.81	มาก	1
2. เพื่อนำความรู้ไปส่งเสริมหรือพัฒนาอาชีพให้กับชุมชน	3.39	0.88	ปานกลาง	2
3. เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ประชาชนที่ว่างงานในชุมชน	3.19	0.99	ปานกลาง	4
4. เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาด้านอาชีพในชุมชน	3.34	0.02	ปานกลาง	3
5. เพื่อเป็นวิทยากรด้านอาชีพให้กับหน่วยงานต่างๆที่ขอร้อง	3.06	1.00	ปานกลาง	5
รวม	3.36	0.75	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า เหตุผลในการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือ เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัว โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นอันดับแรก เท่ากับ 3.83 นอกนั้นเป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลางเรียงลำดับดังนี้ เพื่อนำความรู้ไปส่งเสริมหรือพัฒนาอาชีพให้กับชุมชน เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ประชาชนที่ว่างงานในชุมชนและเพื่อเป็นวิทยากรด้านอาชีพให้กับหน่วยงานต่างๆที่ขอร้อง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.39 3.34 3.19 และ 3.06 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ ต้องการศึกษาคือต่อสายอาชีพ จำนวนตามเพศ ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน

เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ	เพศชาย					เพศหญิง				
	$n_1 = 129$					$n_2 = 214$				
	μ_1	σ_1	ระดับเหตุผล	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับเหตุผล	ลำดับที่		
1. ด้านการเงิน	3.11	0.51	ปานกลาง	4	3.14	0.49	ปานกลาง	3		
2. ด้านบุคคล	3.05	0.68	ปานกลาง	5	3.05	0.59	ปานกลาง	5		
3. ด้านความถนัด	3.24	0.63	ปานกลาง	2	3.10	0.61	ปานกลาง	4		
4. ด้านการประกอบอาชีพ	3.22	0.57	ปานกลาง	3	3.01	0.62	ปานกลาง	2		
5. ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม	3.37	0.77	ปานกลาง	1	3.36	0.75	ปานกลาง	1		
รวม	3.17	0.44	ปานกลาง		3.17	0.43	ปานกลาง			

จากตารางที่ 4.11 พบว่า เหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา รวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 และพิจารณารายข้อ จำแนกตามเพศดังนี้

เพศชาย พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านความถนัด ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการเงินและด้านบุคคล มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 3.24 3.22 3.11และ3.05 ตามลำดับ

เพศหญิง พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการเงิน ด้านความถนัดและด้านบุคคล มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 3.31 3.14 3.10และ3.05 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ ต้องการศึกษาศายต่อสายอาชีพ จำแนกตามเพศ ด้านการเงิน

	เพศชาย							เพศหญิง						
	μ_1	σ_1	ระดับเหตุผล	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับเหตุผล	ลำดับที่	μ_1	σ_2	ระดับเหตุผล	ลำดับที่		
ด้านการเงิน	n ₁ = 129							n ₂ = 214						
1. ผู้ปกครองมีฐานะทางการเงินดีพอที่จะอุดหนุนให้เรียนจนสำเร็จ	3.02	0.70	ปานกลาง	6	3.07	0.71	ปานกลาง	5						
2. การเรียนในสายอาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่	3.03	0.89	ปานกลาง	5	3.15	0.92	ปานกลาง	3						
3. เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้ดี	3.26	0.78	ปานกลาง	2	3.32	0.71	ปานกลาง	1						
4. มีโอกาสสร้างฐานะทางเศรษฐกิจได้เร็ว	2.95	0.85	ปานกลาง	7	3.07	0.82	ปานกลาง	6						
5. สถานประกอบการภาคเอกชนส่วนใหญ่จ้างผู้เรียนจบสายอาชีพโดยเฉพาะ	3.09	0.88	ปานกลาง	4	3.11	0.81	ปานกลาง	4						
6. สายอาชีพมี就业前景แล้วสามารถทำงานได้ทันที	3.27	0.92	ปานกลาง	1	3.21	0.94	ปานกลาง	2						
7. เรียนแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ทันที เพราะครอบครัวมีทุนสนับสนุนอยู่แล้ว	3.15	0.91	ปานกลาง	3	3.01	0.90	ปานกลาง	7						
รวม	3.11	0.51	ปานกลาง		3.14	0.49	ปานกลาง							

จากตารางที่ 4.12 พบว่า เหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน จำแนกตามเพศ ด้านการเงิน โดยภาพรวมทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.11 และ 3.14 ตามลำดับ และพิจารณารายข้อ จำแนกตามเพศดังนี้

เพศชาย พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ สายอาชีพเมื่อจบแล้วสามารถทำงานได้ทันที เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้ดีและเรียนแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ทันทีเพราะครอบครัวมีทุนสนับสนุนอยู่แล้ว มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.27 3.26 และ 3.15 ตามลำดับ

เพศหญิง พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้ดี สายอาชีพเมื่อจบแล้วสามารถทำงานได้ทันทีและการเรียนในสายอาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.32 3.21 และ 3.15 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ ต้องการศึกษาคืออาชีพ จำแนกตามเพศ ด้านบุคคล

	เพศชาย $n_1 = 129$					เพศหญิง $n_2 = 214$				
	μ_1	σ_1	ระดับเหตุผล	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับเหตุผล	ลำดับที่		
1. โต้เถียงเป็นผู้แนะนำให้เรียน	2.58	1.16	ปานกลาง	6	2.63	1.13	ปานกลาง	7		
2. บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน	3.75	1.16	มาก	2	3.60	1.24	มาก	3		
3. มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน	3.69	1.20	มาก	3	3.63	1.19	มาก	2		
4. ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการเป็นผู้แนะนำให้เรียน	3.36	1.29	ปานกลาง	4	3.30	1.20	ปานกลาง	4		
5. เรียนตามญาติพี่น้อง	2.53	1.20	ปานกลาง	8	2.23	1.06	น้อย	9		
6. เรียนตามเพื่อน ๆ	2.39	0.99	น้อย	9	2.23	0.99	น้อย	8		
7. ครูประจำชั้นเป็นผู้แนะนำให้เรียน	2.53	1.05	ปานกลาง	7	2.98	1.06	ปานกลาง	6		
8. ครูแนะแนวเป็นผู้แนะนำให้เรียน	2.64	1.02	ปานกลาง	5	3.13	1.11	ปานกลาง	5		
9. เลือกเรียนด้วยตนเอง	3.94	1.06	มาก	1	3.76	1.11	มาก	1		
รวม	3.05	0.68	ปานกลาง		3.05	0.59	ปานกลาง			

จากตารางที่ 4.13 พบว่า เหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน จำแนกตามเพศ ด้านบุคคล โดยภาพรวมทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 และพิจารณารายชื่อ จำแนกตามเพศดังนี้

เพศชาย พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือ การเลือกเรียนด้วยตนเอง บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียนและมารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.94 3.75 และ 3.69 ตามลำดับ ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับน้อย คือ เรียนตามเพื่อนๆ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 และข้ออื่นๆเป็นเหตุผลระดับปานกลาง

เพศหญิง พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือ มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียนและบิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.36 และ 3.60 ตามลำดับ ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับน้อย คือ เรียนตามเพื่อนๆ เรียนตามญาติพี่น้อง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.23 2.23 ตามลำดับ และข้ออื่นๆเป็นเหตุผลระดับปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ ต้องการศึกษาด้านอาชีพ จำแนกตามเพศ ด้านความถนัด

ด้านความถนัด	เพศชาย $n_1 = 129$					เพศหญิง $n_2 = 214$				
	μ_1	σ_1	ระดับเหตุผล	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับเหตุผล	ลำดับที่		
1. วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง	3.71	0.90	มาก	1	3.64	0.85	มาก	1		
2. วิชาชีพที่เลือกเคยฝึกปฏิบัติมาตั้งแต่เด็ก	3.06	0.92	ปานกลาง	4	2.80	0.98	ปานกลาง	5		
3. มีประสบการณ์พื้นฐานอยู่บ้างแล้ว	2.95	0.86	ปานกลาง	5	2.84	0.86	ปานกลาง	4		
4. เหมาะสมกับบุคลิกภาพ	3.25	0.88	ปานกลาง	2	3.10	0.80	ปานกลาง	3		
5. รู้ว่าตนเองมีพรสวรรค์หรือความคิดสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับวิชาชีพที่เรียน	3.22	0.83	ปานกลาง	3	3.13	0.90	ปานกลาง	2		
รวม	3.24	0.63	ปานกลาง		3.10	0.61	ปานกลาง			

จากตารางที่ 4.14 พบว่า เหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน จำแนกตามเพศ ด้านความถนัด โดยภาพรวมทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลาง เพศชายและเพศหญิงมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 และ 3.10 ตามลำดับ และพิจารณารายข้อ จำแนกตามเพศดังนี้

เพศชาย พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือ วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ส่วนข้ออื่นๆเป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง

เพศหญิง พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือ วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ส่วนข้ออื่นๆเป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ ต้องการศึกษาคือสาขาอาชีพ จำแนกตามเพศ ด้านการประกอบอาชีพ

ด้านการประกอบอาชีพ	เพศชาย $n_1 = 129$					เพศหญิง $n_2 = 214$				
	μ_1	σ_1	ระดับเหตุผล	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับเหตุผล	ลำดับที่		
1. สามารถนำความรู้จากวิชาชีพที่เลือกไปหา รายได้ขณะเรียน	3.09	0.88	ปานกลาง	5	3.35	0.92	ปานกลาง	3		
2. วิชาชีพที่เลือกหางานทำง่าย	3.11	0.85	ปานกลาง	4	3.20	0.86	ปานกลาง	5		
3. วิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพหลักได้	3.29	0.80	ปานกลาง	2	3.41	0.87	ปานกลาง	1		
4. วิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพรองได้	3.19	0.76	ปานกลาง	3	3.21	0.77	ปานกลาง	4		
5. วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพ เสริม ได้	3.42	0.83	ปานกลาง	1	3.36	0.89	ปานกลาง	2		
รวม	3.22	0.57	ปานกลาง		3.31	0.62	ปานกลาง			

จากตารางที่ 4.15 พบว่า เหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน จำแนกตามเพศ ด้านการประกอบอาชีพ โดยภาพรวมทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 และ 3.31 ตามลำดับ และพิจารณารายข้อ จำแนกตามเพศดังนี้

เพศชาย พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพเสริมได้ วิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพหลักได้และวิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพรองได้ มีคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.42 3.29 และ 3.19 ตามลำดับ

เพศหญิง พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ วิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพหลักได้ วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพเสริมได้และสามารถนำความรู้จากวิชาชีพที่เลือกไปหารายได้ขณะเรียน มีคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.41 3.36 และ 3.35 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ ต้องการศึกษาคือค่าเฉลี่ย จำแนกตามเพศ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม

	เพศชาย					เพศหญิง				
	μ_1	σ_1	ระดับเหตุผล	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับเหตุผล	ลำดับที่	μ_2	σ_2
ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม										
1. เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัว	3.78	0.82	มาก	1	3.86	0.80	มาก	1	3.86	0.80
2. เพื่อนำความรู้ไปส่งเสริมหรือพัฒนาอาชีพให้กับชุมชน	3.39	0.85	ปานกลาง	2	3.39	0.90	ปานกลาง	2	3.39	0.90
3. เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ประชาชนที่ว่างงานในชุมชน	3.25	0.94	ปานกลาง	4	3.15	1.02	ปานกลาง	4	3.15	1.02
4. เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ผู้ศ้อยโอกาสทางการศึกษาด้านอาชีพในชุมชน	3.32	1.05	ปานกลาง	3	3.35	1.01	ปานกลาง	3	3.35	1.01
5. เพื่อเป็นวิทยากรด้านอาชีพให้กับหน่วยงานต่างๆที่ขอรับ	3.10	1.07	ปานกลาง	5	3.03	0.96	ปานกลาง	5	3.03	0.96
รวม	3.37	0.77	ปานกลาง		3.36	0.75	ปานกลาง		3.36	0.75

จากตารางที่ 4.16 พบว่า เหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน จำแนกตามเพศ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม โดยภาพรวมทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 และ 3.36 ตามลำดับ และพิจารณารายชื่อ จำแนกตามเพศดังนี้

เพศชาย พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือ เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัว มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ส่วนข้ออื่นๆเป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง

เพศหญิง พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือ เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัว มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.3.86 ส่วนข้ออื่นๆเป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามคะแนนสะสม ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน

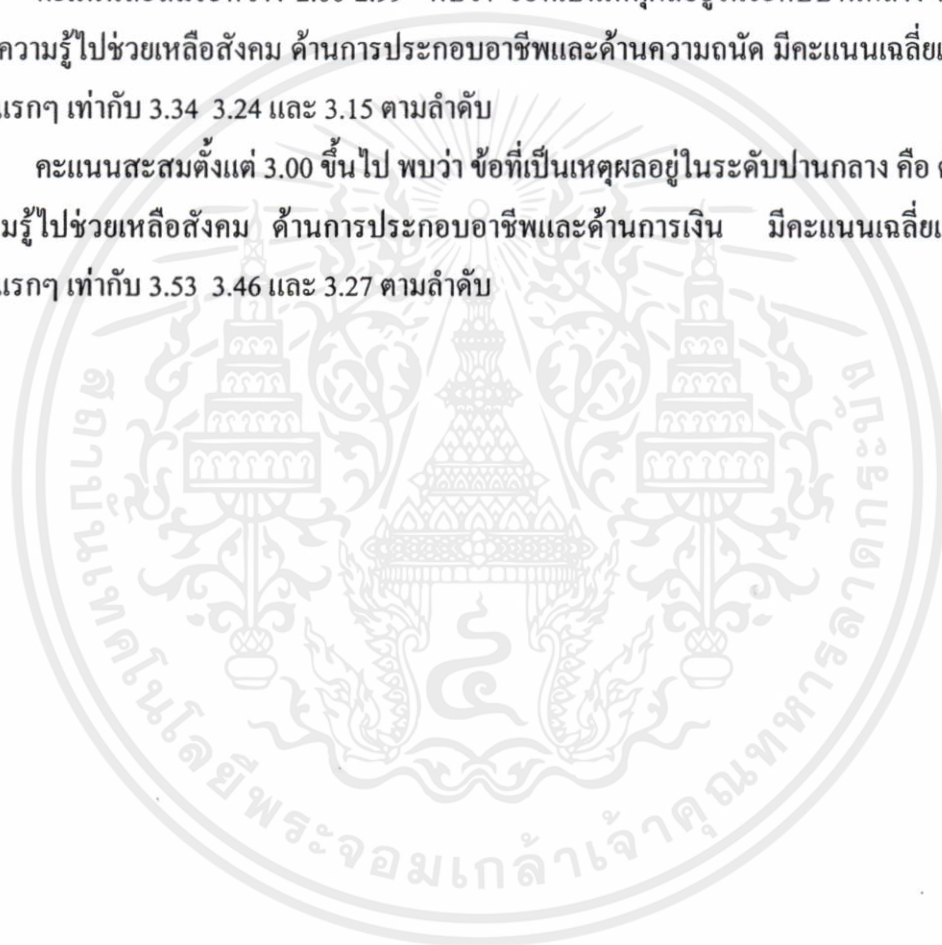
เหตุผลความต้องการการศึกษาต่อ สายอาชีพ	คะแนนสะสม											
	ต่ำกว่า 2.00 ($n_1 = 30$)				2.00 – 2.99 ($n_2 = 265$)				ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ($n_3 = 48$)			
	μ_1	σ_1	ระดับเหตุผล ผล	ลำดับ ที่	μ_2	σ_2	ระดับเหตุผล ผล	ลำดับ ที่	μ_3	σ_3	ระดับเหตุผล ผล	ลำดับ ที่
1. ด้านการเงิน	3.08	0.43	ปานกลาง	4	3.11	0.49	ปานกลาง	4	3.27	0.52	ปานกลาง	3
2. ด้านบุคคล	3.04	0.74	ปานกลาง	5	3.07	0.61	ปานกลาง	5	2.91	0.66	ปานกลาง	5
3. ด้านความถนัด	3.15	0.65	ปานกลาง	3	3.15	0.60	ปานกลาง	3	3.17	0.71	ปานกลาง	4
4. ด้านการประกอบอาชีพ	3.30	0.68	ปานกลาง	1	3.24	0.59	ปานกลาง	2	3.46	0.55	ปานกลาง	2
5. ด้านการนำความรู้ไปช่วย เหลือสังคม	3.22	0.83	ปานกลาง	2	3.34	0.74	ปานกลาง	1	3.53	0.77	ปานกลาง	1
รวม	3.14	0.46	ปานกลาง		3.16	0.42	ปานกลาง		3.22	0.46	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.17 พบว่า เหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา รวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามคะแนนสะสม โดยภาพรวมทุกระดับคะแนนสะสม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 3.16 และ 3.22 ตามลำดับ และพิจารณารายข้อ จำแนกตามคะแนนสะสมดังนี้

คะแนนสะสมต่ำกว่า 2.00 พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคมและด้านความถนัด มีคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.30 3.22 และ 3.15 ตามลำดับ

คะแนนสะสมระหว่าง 2.00-2.99 พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านการประกอบอาชีพและด้านความถนัด มีคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.34 3.24 และ 3.15 ตามลำดับ

คะแนนสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านการประกอบอาชีพและด้านการเงิน มีคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.53 3.46 และ 3.27 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ต้องการศึกษาต่อสาขาอาชีพ จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านการเงิน

ด้านการเงิน	คะแนนสะสม											
	ต่ำกว่า 2.00 (n ₁ = 30)			2.00 – 2.99 (n ₂ = 265)			ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป (n ₃ = 48)					
	μ_1	σ_1	ลำดับ เหตุผล ที่	μ_2	σ_2	ลำดับ เหตุผล ที่	μ_3	σ_3	ลำดับ เหตุผล ที่	μ_3	σ_3	ลำดับ เหตุผล ที่
1. ผู้ปกครองมีฐานะทางการเงินดีพอที่จะอุดหนุนให้เรียนจนสำเร็จ	2.83	0.79	ปานกลาง 7	3.06	0.67	ปานกลาง 4	3.15	0.82	ปานกลาง 6			
2. การเรียนในสาขาอาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่	3.27	0.64	ปานกลาง 1	3.07	0.92	ปานกลาง 3	3.19	1.00	ปานกลาง 5			
3. เมื่อสำเร็จการศึกษากว่า 5 ปีแล้วมีรายได้ดี	3.13	0.68	ปานกลาง 3	3.29	0.77	ปานกลาง 1	3.44	0.62	ปานกลาง 2			
4. มีโอกาสสร้างฐานะทางเศรษฐกิจได้เร็ว	2.83	0.70	ปานกลาง 6	3.02	0.83	ปานกลาง 7	3.23	0.88	ปานกลาง 4			
5. สถานประกอบการภาคเอกชนส่วนใหญ่จ้างผู้เรียนจบสาขาอาชีพโดยเฉพาะ	3.23	0.82	ปานกลาง 4	3.06	0.83	ปานกลาง 5	3.27	0.89	ปานกลาง 3			

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ด้านการเงิน	คะแนนสะสม											
	ต่ำกว่า 2.00 ($n_1 = 30$)				2.00 - 2.99 ($n_2 = 265$)				ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ($n_3 = 48$)			
	μ_1	σ_1	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่	μ_2	σ_2	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่	μ_3	σ_3	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่
6. อาชีพเมื่อจบแล้วสามารถ ทำงานได้ทันที	3.27	0.87	ปานกลาง	2	3.17	0.92	ปานกลาง	2	3.54	1.01	ปานกลาง	1
7. เรียนแล้วสามารถประกอบ อาชีพได้ทันทีเพราะครอบครัว มีทุนสนับสนุนอยู่แล้ว	3.00	0.87	ปานกลาง	5	3.06	0.91	ปานกลาง	6	3.08	0.90	ปานกลาง	7
รวม	3.08	0.43	ปานกลาง		3.10	0.49	ปานกลาง		3.28	0.52	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.18 พบว่า เหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านการเงิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 3.10 และ 3.28 ตามลำดับ และพิจารณารายข้อ จำแนกตามคะแนนสะสมดังนี้

คะแนนสะสมต่ำกว่า 2.00 พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ การเรียนในสายอาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ สายอาชีพเมื่อจบแล้วสามารถทำงานได้ทันทีและเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้ดี มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.27 3.27 และ 3.13 ตามลำดับ

คะแนนสะสมระหว่าง 2.00-2.99 พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้ดี สายอาชีพเมื่อจบแล้วสามารถทำงานได้ทันทีและการเรียนในสายอาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.29 3.17 และ 3.07 ตามลำดับ

คะแนนสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ สายอาชีพเมื่อจบแล้วสามารถทำงานได้ทันที เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้และสถานประกอบการภาคเอกชนส่วนใหญ่จ้างผู้เรียนจบสายอาชีพโดยเฉพาะ มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.54 3.44 และ 3.27 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ ต้องการศึกษาคือค่าต่อสายอาชีพ จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านบุคคล

ด้านบุคคล	คะแนนสะสม																	
	ต่ำกว่า 2.00 ($n_1 = 30$)						2.00 – 2.99 ($n_2 = 265$)						ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ($n_3 = 48$)					
	μ_1	σ_1	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่	μ_2	σ_2	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่	μ_3	σ_3	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่						
1. โตะครูเป็นผู้แนะนำให้เรียน	2.53	1.17	ปานกลาง	8	2.62	1.10	ปานกลาง	7	2.60	1.32	ปานกลาง	7						
2. บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน	3.47	1.28	ปานกลาง	4	3.74	1.19	มาก	2	3.31	1.22	ปานกลาง	3						
3. มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน	3.50	1.33	ปานกลาง	3	3.73	1.16	มาก	3	3.33	1.24	ปานกลาง	2						
4. ผู้ปกครองหรือผู้ปกครอง เป็นผู้แนะนำให้เรียน	3.50	1.22	ปานกลาง	2	3.37	1.21	ปานกลาง	4	2.96	1.32	ปานกลาง	5						
5. เรียนตามญาติพี่น้อง	2.57	1.19	ปานกลาง	7	2.35	1.11	น้อย	8	2.15	1.13	น้อย	9						
6. เรียนตามเพื่อนๆ	2.37	1.00	น้อย	9	2.28	1.01	น้อย	9	2.27	0.89	น้อย	8						
7. ครูประจำชั้นเป็นผู้แนะนำ ให้เรียน	2.70	1.21	ปานกลาง	6	2.83	1.07	ปานกลาง	6	2.77	1.02	ปานกลาง	6						
8. ครูแนะแนวเป็นผู้แนะนำ ให้เรียน	2.73	1.08	ปานกลาง	5	2.93	1.11	ปานกลาง	5	3.17	1.04	ปานกลาง	4						

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

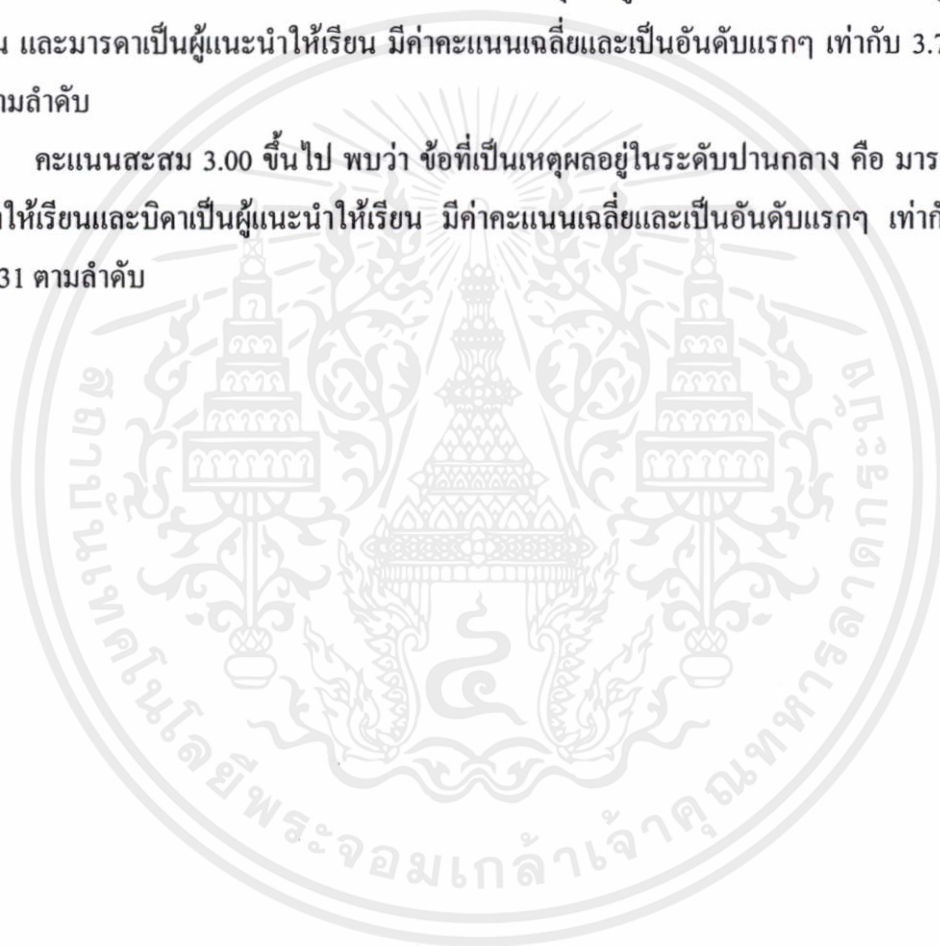
ค่านมูกถล	คะแนนสะสม											
	ต่ำกว้า 2.00 (n ₁ = 30)				2.00 – 2.99 (n ₂ = 265)				ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป (n ₃ = 48)			
	μ_1	σ_1	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่	μ_2	σ_2	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่	μ_3	σ_3	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่
9. เลือกรเรียนด้วยตนเอง	3.97	1.00	มาก	1	3.84	1.07	มาก	1	3.67	1.24	มาก	1
รวม	3.08	0.74	ปานกลาง		3.08	0.61	ปานกลาง		3.28	0.52	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.19 พบว่า เหตุผลต้องการศึกษาต่อสาขาอาชีพของนักเรียน จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านบุคคลโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 3.08 และ 2.91 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับแรก คือ การเลือกเรียนด้วยตนเอง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 3.84 และ 3.62 ตามลำดับ

คะแนนสะสมต่ำกว่า 2.00 พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ ผู้อุปการะ หรือผู้ปกครองเป็นผู้แนะนำให้เรียนและมารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.97 และ 3.50 ตามลำดับ

คะแนนสะสม 2.00 – 2.99 พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือ บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน และมารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.74 และ 3.73 ตามลำดับ

คะแนนสะสม 3.00 ขึ้นไป พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียนและบิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.33 และ 3.31 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ต้องการศึกษาต่อสาขาอาชีพ จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านความถนัด

ด้านความถนัด	คะแนนสะสม														
	ต่ำกว่า 2.00 ($n_1 = 30$)					2.00 – 2.99 ($n_2 = 265$)					ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ($n_3 = 48$)				
	μ_1	σ_1	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่	μ_2	σ_2	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่	μ_3	σ_3	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่			
1. วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับ ความสามารถของตนเอง	3.90	0.71	มาก	1	3.65	0.86	มาก	1	3.65	1.02	มาก	1			
2. วิชาชีพที่เลือกเคยฝึกปฏิบัติ มาตั้งแต่เด็ก	2.90	0.96	ปานกลาง	5	2.91	0.95	ปานกลาง	4	2.83	1.06	ปานกลาง	5			
3. มีประสบการณ์พื้นฐานอยู่ บ้างแล้ว	2.97	0.89	ปานกลาง	4	2.87	0.85	ปานกลาง	5	2.90	0.93	ปานกลาง	4			
4. เหมาะสมกับบุคลิกภาพ	2.97	0.81	ปานกลาง	3	3.18	0.84	ปานกลาง	2	3.15	0.77	ปานกลาง	3			
5. รู้ว่าตนเองมีพรสวรรค์หรือ ความคิดสร้างสรรค์ที่สุด	3.00	1.05	ปานกลาง	2	3.16	0.83	ปานกลาง	3	3.31	0.97	ปานกลาง	2			
รวม	3.15	0.65	ปานกลาง		3.15	0.60	ปานกลาง		3.17	0.71	ปานกลาง				

จากตารางที่ 4.20 พบว่า เหตุผลต้องการศึกษาต่อสาขาอาชีพของนักเรียน จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านความถนัด โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 3.15 และ 3.17 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับแรก คือ วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 3.65 และ 3.65 ตามลำดับ

คะแนนสะสมต่ำกว่า 2.00 พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ รู้ว่าตนเองมีพรสวรรค์หรือความคิดสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับวิชาชีพที่เรียนและเหมาะสมกับบุคลิกภาพ มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.00 และ 2.97 ตามลำดับ

คะแนนสะสม 2.00 – 2.99 พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ เหมาะสมกับบุคลิกภาพและรู้ว่าคุณเองมีพรสวรรค์หรือความคิดสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับวิชาชีพที่เรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.00 และ 2.97 ตามลำดับ

คะแนนสะสม 3.00 ขึ้นไป พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ รู้ว่าตนเองมีพรสวรรค์หรือความคิดสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับวิชาชีพที่เรียนและเหมาะสมกับบุคลิกภาพ มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.31 และ 3.15 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านการประกอบอาชีพ

ด้านการประกอบอาชีพ	คะแนนสะสม											
	ต่ำกว่า 2.00 ($n_1 = 30$)				2.00 – 2.99 ($n_2 = 265$)				ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ($n_3 = 48$)			
	μ_1	σ_1	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่	μ_2	σ_2	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่	μ_3	σ_3	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่
1. สามารถนำความรู้จากวิชาชีพ ที่เลือกไปหารายได้ขณะเรียน	3.27	0.94	ปานกลาง	4	3.22	0.89	ปานกลาง	3	3.44	0.99	ปานกลาง	3
2. วิชาชีพที่เลือกหางานง่าย	3.33	0.88	ปานกลาง	2	3.14	0.83	ปานกลาง	5	3.19	1.00	ปานกลาง	5
3. วิชาชีพที่เลือกประกอบเป็น อาชีพหลักได้	3.30	0.84	ปานกลาง	3	3.32	0.84	ปานกลาง	2	3.67	0.83	มาก	1
4. วิชาชีพที่เลือกประกอบเป็น อาชีพรองได้	3.17	0.83	ปานกลาง	5	3.17	0.75	ปานกลาง	4	3.42	0.77	ปานกลาง	4
5. วิชาชีพที่เลือกสามารถทำ เป็นอาชีพเสริมได้	3.43	0.82	ปานกลาง	1	3.34	0.86	ปานกลาง	1	3.60	0.92	มาก	2
รวม	3.30	0.68	ปานกลาง		3.24	0.59	ปานกลาง		3.46	0.55	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.21 พบว่า เหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านการประกอบอาชีพโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 3.24 และ 3.46 ตามลำดับ และพิจารณารายข้อ จำแนกตามคะแนนสะสมดังนี้

คะแนนสะสมต่ำกว่า 2.00 พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพเสริมได้ วิชาชีพที่เลือกหางานทำง่ายและวิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพหลักได้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.43 3.33 และ 3.30 ตามลำดับ

คะแนนสะสม 2.00 – 2.99 พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพเสริมได้ วิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพหลักได้และสามารถนำความรู้จากวิชาชีพที่เลือกไปหารายได้ขณะเรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.34 3.32 และ 3.22 ตามลำดับ

คะแนนสะสม 3.00 ขึ้นไป พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมากและปานกลาง คือ วิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพหลักได้ วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพเสริมได้และสามารถนำความรู้จากวิชาชีพที่เลือกไปหารายได้ขณะเรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.67 3.60 และ 3.44 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม

ด้าน การนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม	คะแนนสะสม											
	ต่ำกว่า 2.00 ($n_1 = 30$)			2.00 – 2.99 ($n_2 = 265$)			ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ($n_3 = 48$)					
	μ_1	σ_1	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่	μ_2	σ_2	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่	μ_3	σ_3	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่
1. เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพ ของครอบครัว	3.73	0.78	มาก	1	3.83	0.83	มาก	1	3.85	0.87	มาก	1
2. เพื่อนำความรู้ไปส่งเสริมหรือ พัฒนาอาชีพให้กับชุมชน	3.30	0.95	ปานกลาง	2	3.35	0.87	ปานกลาง	2	3.65	0.86	มาก	2
3. เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ ประชาชนที่ว่างงานในชุมชน	2.97	1.07	ปานกลาง	3	3.18	0.96	ปานกลาง	4	3.38	1.08	ปานกลาง	4
4. เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ผู้ ด้อยโอกาสทางการศึกษาด้าน อาชีพในชุมชน	3.17	1.12	ปานกลาง	5	3.31	1.01	ปานกลาง	3	3.56	1.03	มาก	3
5. เพื่อเป็นวิทยากรด้านอาชีพให้ กับหน่วยงานต่างๆที่ขอรับ	2.93	1.26	ปานกลาง	4	3.04	0.96	ปานกลาง	5	3.21	1.05	ปานกลาง	5
รวม	3.22	0.83	ปานกลาง		3.34	0.74	ปานกลาง		3.53	0.77	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.22 พบว่า เหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 3.34 และ 3.53 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือ เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัวเป็นอันดับแรก คือ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 3.83 และ 3.85 ตามลำดับ

คะแนนสะสมต่ำกว่า 2.00 พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ เพื่อนำความรู้ไปส่งเสริมหรือพัฒนาอาชีพให้กับชุมชนและเพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ประชาชนที่ว่างงานในชุมชน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.30 และ 2.97 ตามลำดับ

คะแนนสะสม 2.00 – 2.99 พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ เพื่อนำความรู้ไปส่งเสริมหรือพัฒนาอาชีพให้กับชุมชนและเพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาด้านอาชีพในชุมชน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.35 และ 3.31 ตามลำดับ

คะแนนสะสม 3.00 ขึ้นไป พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมากและปานกลาง คือ เพื่อนำความรู้ไปส่งเสริมหรือพัฒนาอาชีพให้กับชุมชนและเพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาด้านอาชีพในชุมชน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.65 และ 3.56 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามรายได้ ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน

เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน												
	ต่ำกว่า 4,000 บาท ($n_1 = 161$)			ตั้งแต่ 4,000-9,000 บาท ($n_2 = 146$)			ตั้งแต่ 9,001-15,000 บาท ($n_3 = 23$)			มากกว่า 15,000 บาท ($n_4 = 13$)			
	μ_1	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่	μ_2	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่	μ_3	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่	μ_4	σ_4	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่
1. ด้านการเงิน	3.05	ปานกลาง	4	3.18	ปานกลาง	3	3.25	ปานกลาง	3	3.33	0.43	ปานกลาง	3
2. ด้านบุคคล	3.02	ปานกลาง	5	3.08	ปานกลาง	5	2.91	ปานกลาง	5	3.40	0.58	ปานกลาง	2
3. ด้านความถนัด	3.13	ปานกลาง	3	3.16	ปานกลาง	4	3.24	ปานกลาง	4	3.25	0.76	ปานกลาง	4
4. ด้านการประกอบอาชีพ	3.28	ปานกลาง	2	3.25	ปานกลาง	2	3.40	ปานกลาง	2	3.14	0.36	ปานกลาง	5
5. ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือ	3.33	ปานกลาง	1	3.34	ปานกลาง	1	3.63	ปานกลาง	1	3.46	0.68	ปานกลาง	1
สังคม	3.14	ปานกลาง		3.18	ปานกลาง		3.24	ปานกลาง		3.33	0.43	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.23 พบว่า เหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา รวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามรายได้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 3.18 และ 3.24 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง จำแนกตามรายได้เป็นอันดับแรก คือ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 3.34 และ 3.46 ตามลำดับ

รายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ การประกอบอาชีพและด้านความถนัด มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.28 และ 3.13 ตามลำดับ

รายได้ตั้งแต่ 4,000 – 9,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการประกอบอาชีพและการเงิน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.25 และ 3.18 ตามลำดับ

รายได้ตั้งแต่ 9,001 – 15,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการประกอบอาชีพและด้านความถนัด มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.40 และ 3.24 ตามลำดับ

รายได้มากกว่า 15,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านบุคคลและการเงิน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.40 และ 3.33 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ ต้องการศึกษาค่าต่อสายอาชีพ จำแนกตามรายได้ ด้านการเงิน

ด้านการเงิน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน												
	ต่ำกว่า 4,000 บาท (n ₁ = 161)			ตั้งแต่ 4,000-9,000 บาท (n ₂ = 146)			ตั้งแต่ 9,001-15,000 บาท (n ₃ = 23)			มากกว่า 15,000 บาท (n ₄ = 13)			
	μ_1	σ_1	ลำดับ เหตุผล	μ_2	σ_2	ลำดับ เหตุผล	μ_3	σ_3	ลำดับ เหตุผล	μ_4	σ_4	ลำดับ เหตุผล	ลำดับ ที่
1. ผู้ปกครองมีฐานะทางการเงินดีพอที่จะอุดหนุนให้เรียนจนสำเร็จ	2.82	0.63	ปานกลาง	3.19	0.68	ปานกลาง	3.48	0.79	ปานกลาง	3.69	0.63	มาก	1
2. การเรียนในสายอาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่	3.01	0.92	ปานกลาง	3.17	0.91	ปานกลาง	3.39	0.89	ปานกลาง	3.00	0.71	ปานกลาง	6
3. เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้ดี	3.34	0.73	ปานกลาง	3.23	0.74	ปานกลาง	3.30	0.88	ปานกลาง	3.46	0.66	ปานกลาง	4
4. มีโอกาสสร้างฐานะทางเศรษฐกิจได้เร็ว	3.02	0.81	ปานกลาง	2.99	0.87	ปานกลาง	3.17	0.65	ปานกลาง	3.23	0.83	ปานกลาง	5
5. สถานประกอบการภาคเอกชนส่วนใหญ่จ้างผู้เรียนจบสายอาชีพโดยเฉพาะ	3.01	0.88	ปานกลาง	3.16	0.76	ปานกลาง	3.09	0.85	ปานกลาง	3.62	0.77	มาก	3
6. สายอาชีพมีจบแล้วสามารถทำงานได้ทันที	3.20	0.93	ปานกลาง	3.34	0.94	ปานกลาง	3.13	0.69	ปานกลาง	2.69	1.03	ปานกลาง	7

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน													
ด้านการเงิน	ต่ำกว่า 4,000 บาท ($n_1 = 161$)			ตั้งแต่ 4,000-9,000 บาท ($n_2 = 146$)			ตั้งแต่ 9,001-15,000 บาท ($n_3 = 23$)			มากกว่า 15,000 บาท ($n_4 = 13$)			
	μ_1	σ_1	ลำดับ ระดับ เหตุผล	μ_2	σ_2	ลำดับ ระดับ เหตุผล	μ_3	σ_3	ลำดับ ระดับ เหตุผล	μ_4	σ_4	ลำดับ ระดับ เหตุผล	
7. เรียนแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ทันทีเพราะครอบครัวมีทุนสนับสนุนอยู่แล้ว	2.93	0.93	ปานกลาง	3.14	0.84	6	3.17	1.07	ปานกลาง	5	3.62	0.65	มาก
รวม	3.05	0.93	ปานกลาง	3.29	0.84	ปานกลาง	3.52	0.84	0.84	3.38	0.51	ปานกลาง	2

จากตารางที่ 4.24 พบว่า เหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน จำแนกตามรายได้ ด้านการเงิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 3.29 3.52 และ 3.38 ตามลำดับ และพิจารณารายชื่อ จำแนกตามรายได้ดังนี้

รายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้ดี สายอาชีพเมื่อจบแล้วสามารถทำงานได้ทันทีและมีโอกาสสร้างฐานะทางเศรษฐกิจได้เร็วมีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.34 3.20 และ 3.02 ตามลำดับ

รายได้ตั้งแต่ 4,000 – 9,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ สายอาชีพเมื่อจบแล้วสามารถทำงานได้ทันที เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้ดีและผู้ปกครองมีฐานะทางการเงินดีพอที่จะอุดหนุนให้เรียนจนสำเร็จ มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.34 3.23 และ 3.19 ตามลำดับ

รายได้ตั้งแต่ 9,001 – 15,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ ผู้ปกครองมีฐานะทางการเงินดีพอที่จะอุดหนุนให้เรียนจนสำเร็จ การเรียนในสายอาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่และเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.48 3.39 และ 3.30 ตามลำดับ

รายได้มากกว่า 15,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมากคือ ผู้ปกครองมีฐานะทางการเงินดีพอที่จะอุดหนุนให้เรียนจนสำเร็จ เรียนแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ทันทีเพราะครอบครัวมีทุนสนับสนุนอยู่แล้วและสถานประกอบการภาคเอกชนส่วนใหญ่จ้างผู้เรียนจบสายอาชีพ โดยเฉพาะมีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.69 3.62 และ 3.62 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ ต้องการศึกษาคือค่าต่อสายอาชีพ จำแนกตามรายได้ ด้านบุคคล

ด้านบุคคล	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน															
	ต่ำกว่า 4,000 บาท (n ₁ = 161)			ตั้งแต่ 4,000-9,000 บาท (n ₂ = 146)			ตั้งแต่ 9,001-15,000 บาท (n ₃ = 23)			มากกว่า 15,000 บาท (n ₄ = 13)						
	μ_1	σ_1	ลำดับ เหตุผล ที่	μ_2	σ_2	ลำดับ เหตุผล ที่	μ_3	σ_3	ลำดับ เหตุผล ที่	μ_4	σ_4	ลำดับ เหตุผล ที่				
1. โต้ครูเป็นผู้แนะนำให้เรียน	2.57	1.19	ปานกลาง	7	2.68	1.10	ปานกลาง	6	2.43	1.12	น้อย	8	2.62	0.87	ปานกลาง	8
2. บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน	3.54	1.19	มาก	2	3.73	1.21	มาก	2	3.35	1.27	ปานกลาง	2	4.77	0.60	มากที่สุด	1
3. มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน	3.17	1.18	ปานกลาง	3	3.37	1.16	ปานกลาง	4	3.09	1.28	ปานกลาง	4	4.46	1.05	มาก	2
4. ผู้ปกครองหรือผู้ปกครองเป็นผู้ แนะนำให้เรียน	3.13	1.12	ปานกลาง	4	3.42	1.25	ปานกลาง	3	3.22	1.28	ปานกลาง	3	4.31	1.11	มาก	3
5. เรียนตามญาติพี่น้อง	2.24	1.08	น้อย	9	2.43	1.14	น้อย	8	2.13	0.81	น้อย	9	3.00	1.58	ปานกลาง	5
6. เรียนตามเพื่อนฯ	2.24	0.98	น้อย	8	2.29	0.98	น้อย	9	2.43	1.08	น้อย	7	2.62	1.12	ปานกลาง	9
7. ครูประจำชั้นเป็นผู้แนะนำให้ เรียน	2.98	1.05	ปานกลาง	5	2.66	1.13	ปานกลาง	7	2.74	0.96	ปานกลาง	6	2.62	0.65	ปานกลาง	7
8. ครูแนะแนวเป็นผู้แนะนำให้ เรียน	2.76	1.11	ปานกลาง	6	2.76	1.11	ปานกลาง	5	2.96	0.93	ปานกลาง	5	2.69	0.63	ปานกลาง	6
9. เลือกเรียนด้วยตนเอง	3.56	1.17	มาก	1	3.95	1.02	มาก	1	3.87	1.18	มาก	1	3.54	1.13	มาก	4
รวม	3.02	0.66	ปานกลาง		3.08	0.58	ปานกลาง		2.91	0.72	ปานกลาง		3.40	0.58	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.25 พบว่า เหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน จำแนกตามรายได้ ด้านบุคคลโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 3.08 2.91 และ 3.40 ตามลำดับ และพิจารณารายชื่อ จำแนกตามรายได้ดังนี้

รายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมากและปานกลาง คือเลือกอาชีพด้วยตนเอง บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียนและมารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.56 3.54 และ 3.17 ตามลำดับ

รายได้ตั้งแต่ 4,000 – 9,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมากและปานกลาง คือเลือกเรียนด้วยตนเอง บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียนและผู้อุปการะหรือผู้ปกครองเป็นผู้แนะนำให้เรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.95 3.73 และ 3.42 ตามลำดับ

รายได้ตั้งแต่ 9,001 – 15,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมากและปานกลาง คือ เลือกเรียนด้วยตนเอง บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียนและผู้อุปการะหรือผู้ปกครองเป็นผู้แนะนำให้เรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.87 3.35 และ 3.22 ตามลำดับ

รายได้มากกว่า 15,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก คือ บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียนและผู้อุปการะหรือผู้ปกครองเป็นผู้แนะนำให้เรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 4.77 4.46 และ 4.31 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามรายได้ ด้านความถนัด

ด้านความถนัด	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน															
	ต่ำกว่า 4,000 บาท (n ₁ = 161)			ตั้งแต่ 4,000-9,000 บาท (n ₂ = 146)			ตั้งแต่ 9,001-15,000 บาท (n ₃ = 23)			มากกว่า 15,000 บาท (n ₄ = 13)						
	μ_1	σ_1	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่	μ_2	σ_2	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่	μ_3	σ_3	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่	μ_4	σ_4	ระดับ เหตุผล	ลำดับ ที่
1. วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับ ความสามารถของตนเอง	3.53	0.90	มาก	1	3.79	0.83	มาก	1	3.78	0.74	มาก	1	3.69	1.03	มาก	1
2. วิชาชีพที่เลือกเคยฝึกปฏิบัติมา ตั้งแต่เด็ก	2.86	0.89	ปานกลาง	5	2.91	0.98	ปานกลาง	4	2.91	1.16	ปานกลาง	3	3.23	1.30	ปานกลาง	3
3. มีประสบการณ์พื้นฐานอยู่บ้าง แล้ว	2.91	0.77	ปานกลาง	4	2.87	0.92	ปานกลาง	5	2.87	0.92	ปานกลาง	4	2.77	1.17	ปานกลาง	5
4. เหมาะสมกับบุคลิกภาพ	3.20	0.76	ปานกลาง	2	3.09	0.90	ปานกลาง	3	3.22	0.67	ปานกลาง	5	3.23	1.09	ปานกลาง	4
5. รู้ว่าตนเองมีพรสวรรค์หรือ ความคิดสร้างสรรค์ที่สุด	3.16	0.88	ปานกลาง	3	3.12	0.85	ปานกลาง	2	3.43	1.04	ปานกลาง	2	3.31	0.75	ปานกลาง	2
คล้อยกับวิชาชีพที่เรียน	3.13	0.58	ปานกลาง		3.16	0.64	ปานกลาง		3.24	0.68	ปานกลาง		3.25	0.76	ปานกลาง	
รวม																

จากตารางที่ 4.26 พบว่า เหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน จำแนกตามรายได้ ด้านความถนัดโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 3.16 3.24 และ 3.25 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมากและเป็นอันดับแรกคือ วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.53 3.79 3.78 และ 3.69 ตามลำดับ

รายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ เหมาะสมกับบุคลิกภาพและรู้ว่าตนเองมีพรสวรรค์หรือความคิดสร้างสรรค์ที่ สอดคล้องกับวิชาชีพที่เรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.20 และ 3.16 ตามลำดับ

รายได้ตั้งแต่ 4,001 – 9,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ รู้ว่าตนเองมีพรสวรรค์หรือความคิดสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับวิชาชีพที่เรียนและเหมาะสมกับบุคลิกภาพ มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.12 และ 3.09 ตามลำดับ

รายได้ตั้งแต่ 9,001 – 15,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ รู้ว่าตนเองมีพรสวรรค์หรือความคิดสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับวิชาชีพที่เรียนและวิชาชีพที่เลือกเคยฝึกปฏิบัติมาตั้งแต่เด็ก มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.43 และ 2.91 ตามลำดับ

รายได้มากกว่า 15,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ รู้ว่าตนเองมีพรสวรรค์หรือความคิดสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับวิชาชีพที่เรียนและวิชาชีพที่เลือกเคยฝึกปฏิบัติมาตั้งแต่เด็ก มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.31 และ 3.23 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามรายได้ ด้านการประกอบอาชีพ

ด้านการประกอบอาชีพ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน											
	ต่ำกว่า 4,000 บาท (n ₁ = 161)			ตั้งแต่ 4,000-9,000 บาท (n ₂ = 146)			ตั้งแต่ 9,001-15,000 บาท (n ₃ = 23)			มากกว่า 15,000 บาท (n ₄ = 13)		
	μ ₁	σ ₁	ลำดับ ที่	μ ₂	σ ₂	ลำดับ ที่	μ ₃	σ ₃	ลำดับ ที่	μ ₄	σ ₄	ลำดับ ที่
1. สามารถนำความรู้จากวิชาชีพที่เลือกไปหารายได้ขณะเรียน	3.27	0.96	3	3.23	0.88	3	3.39	0.84	3	3.00	0.58	4
2. วิชาชีพที่เลือกหางานทำง่าย	3.19	0.90	4	3.12	0.84	5	3.35	0.71	4	3.08	0.64	3
3. วิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพหลักได้	3.42	0.83	1	3.36	0.84	1	3.30	1.02	5	2.92	0.64	5
4. วิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพรองได้	3.16	0.79	5	3.21	0.74	4	3.43	0.84	2	3.15	0.38	2
5. วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพเสริมได้	3.37	0.91	2	3.36	0.85	2	3.52	0.73	1	3.54	0.66	1
รวม	3.28	0.62		3.25	0.59		3.40	0.57		3.14	0.36	

จากตารางที่ 4.27 พบว่า เหตุผลต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน จำแนกตามรายได้ ด้านการประกอบอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 3.25 3.40 และ 3.14 ตามลำดับ และพิจารณารายชื่อ จำแนกตามรายได้ดังนี้

รายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ วิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพหลักได้ วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพเสริมได้และสามารถนำความรู้จากวิชาชีพที่เลือกไปหารายได้ขณะเรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.42 3.37 และ 3.27 ตามลำดับ

รายได้ตั้งแต่ 4,001 – 9,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ วิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพหลักได้ วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพเสริมได้และสามารถนำความรู้จากวิชาชีพที่เลือกไปหารายได้ขณะเรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ย และเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.52 3.42 และ 3.39 ตามลำดับ

รายได้ตั้งแต่ 9,001 – 15,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพเสริมได้ วิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพรองได้และสามารถนำความรู้จากวิชาชีพที่เลือกไปหารายได้ขณะเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.52 3.43 และ 3.39 ตามลำดับ

รายได้มากกว่า 15,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพเสริมได้ วิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพรองได้และวิชาชีพที่เลือกหางานทำง่าย มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.54 3.15 และ 3.08 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลและลำดับที่ ต้องการศึกษาคือต่อสายอาชีพ จำแนกตามรายได้ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม

คำนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน												
	ต่ำกว่า 4,000 บาท ($n_1 = 161$)			ตั้งแต่ 4,000-9,000 บาท ($n_2 = 146$)			ตั้งแต่ 9,001-15,000 บาท ($n_3 = 23$)			มากกว่า 15,000 บาท ($n_4 = 13$)			
	μ_1	σ_1	ลำดับ เหตุผล	μ_2	σ_2	ลำดับ เหตุผล	μ_3	σ_3	ลำดับ เหตุผล	μ_4	σ_4	ลำดับ เหตุผล	ลำดับ ที่
1. เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพ ของครอบครัว	3.76	0.83	1	3.87	0.82	1	3.91	0.79	มาก	4.00	0.41	มาก	1
2. เพื่อนำความรู้ไปส่งเสริมหรือ พัฒนาอาชีพให้กับชุมชน	3.33	0.84	2	3.42	0.95	2	3.61	0.84	ปานกลาง	3.38	0.51	ปานกลาง	3
3. เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ ประชาชนที่ว่างงานในชุมชน	3.23	0.98	4	3.09	1.02	4	3.52	0.85	มาก	3.23	0.93	ปานกลาง	4
4. เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ผู้ ด้อยโอกาสทางการศึกษาด้าน อาชีพในชุมชน	3.33	1.02	3	3.29	1.03	3	3.74	0.86	มาก	3.23	1.17	ปานกลาง	5
5. เพื่อเป็นวิทยากรด้านอาชีพให้ กับหน่วยงานต่างๆที่ขอรับรอง	2.99	1.02	5	3.04	1.00	5	3.35	0.78	ปานกลาง	3.46	1.05	ปานกลาง	2
รวม	3.23	0.75		3.34	0.78		3.63	0.66	มาก	3.46	0.68	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.28 พบว่า เหตุผลต้องการศึกษาคือสายอาชีพของนักเรียน จำแนกตามรายได้ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 3.34 3.63 และ 3.64 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับแรก คือ เพื่อนความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัว มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 3.87 3.91 และ 4.00 ตามลำดับ

รายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมากและปานกลาง คือ เพื่อนำความรู้ไปส่งเสริมหรือพัฒนาอาชีพให้กับชุมชนและเพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาด้านอาชีพในชุมชน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.33 และ 3.33 ตามลำดับ

รายได้ตั้งแต่ 4,001-9,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมากและปานกลาง คือ เพื่อนำความรู้ไปส่งเสริมหรือพัฒนาอาชีพให้กับชุมชนและเพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาด้านอาชีพในชุมชน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.42 และ 3.29 ตามลำดับ

รายได้ตั้งแต่ 9,001 – 15,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมาก คือ เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาด้านอาชีพในชุมชนและเพื่อนำความรู้ไปส่งเสริมหรือพัฒนาอาชีพให้กับชุมชน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.74 และ 3.61 ตามลำดับ

รายได้มากกว่า 15,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ เพื่อเป็นวิทยากรด้านอาชีพให้กับหน่วยงานต่างๆที่ขอร้องและเพื่อนำความรู้ไปส่งเสริมหรือพัฒนาอาชีพให้กับชุมชน มีค่าคะแนนเฉลี่ยและเป็นอันดับแรกๆ เท่ากับ 3.46 และ 3.38 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์ ขอบเขตการวิจัย วิธีการดำเนินการ สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมและจำแนกตามเพศ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมและรายได้ของบิดามารดา

5.2 ขอบเขตการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงกำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้ โดยศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา จำนวน 23 โรงเรียน

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ในจังหวัดสงขลา จำนวน 23 โรงเรียนที่เลือกเรียนต่อสายอาชีพ รวมจำนวนทั้งสิ้น 343 คน โดยการวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด

5.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ สถานภาพส่วนตัวของนักเรียน สถานภาพครอบครัวของนักเรียน และความคิดเห็นด้านเหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามงานวิจัยของพรสวรรค์ เพชรรัตน์ (2542 : 105 - 111) และอักษรศิลป์ แก้วมawangศ์ (2541 : 133 - 142) และเครื่องมือนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้านอาชีพศึกษาด้านการศึกษาศาสนาอิสลาม ด้านการวัดและประเมินผล แล้วจึงนำไปเก็บข้อมูลการคัดลอกใช้กับนักเรียนโรงเรียนอาชีวะสถานมูลนิธิ ต.นาประดู่ อ.โคกโพธิ์ จ.ปัตตานี แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมในด้านเนื้อหาและสำนวนภาษา

5.3.3 ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยไปยังศึกษานิเทศก์จังหวัดสงขลา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา จำนวน 23 โรงเรียน

5.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยใช้เวลาในการแนะนำการเรียนสายอาชีพประมาณ 20 นาที ผู้วิจัยให้นักเรียนตัดสินใจว่านักเรียนต้องการศึกษาต่อสายอาชีพหรือไม่ ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะผู้ที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพเท่านั้นเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ละห้องเรียนของทุกโรงเรียน ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถาม เฉพาะผู้ที่สนใจเลือกเรียนสายอาชีพจำนวน 343 คน มีความสมบูรณ์เชื่อถือได้จำนวน 343 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

5.3.5 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ แปลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus) ในตอนที่ 1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องของด้านองค์ประกอบสถานภาพต่างๆ วิเคราะห์โดยใช้ความถี่และร้อยละ สำหรับตอนที่ 2 ซึ่งเป็นข้อมูลความคิดเห็นด้านเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพในด้านต่างๆ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 4.50 – 5.00 หมายถึง เป็นเหตุผลความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายถึง เป็นเหตุผลความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพอยู่ในระดับมาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึง เป็นเหตุผลความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึง เป็นเหตุผลความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพอยู่ในระดับน้อย
- 1.00 - 1.49 หมายถึง เป็นเหตุผลความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.4 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปเป็นตอนได้ดังนี้

5.4.1 ด้านองค์ประกอบสถานภาพทั่วไปของนักเรียน

5.4.2 ด้านเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในภาพรวมและรายด้าน

5.4.1 ด้านองค์ประกอบสถานภาพทั่วไปของนักเรียน

5.4.1.1 สถานภาพส่วนตัวของนักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่ง นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ จำนวน 343 คน เป็น ชาย คิดเป็นร้อยละ 37.6 และหญิง คิดเป็นร้อยละ 62.39 ส่วนใหญ่จะมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 88.34 โดยมีจำนวนที่น้องร่วมบิดามารดามากกว่า 3 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 76.09 ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนสะสมจนถึงปัจจุบัน อยู่ในช่วงระหว่าง 2.00–2.99 คิดเป็นร้อยละ 77.26 โดยมีผู้ให้การสนับสนุนทาง

การศึกษาบิดาและมารดาคิดเป็นร้อยละ 57.44 นักเรียนส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ร่วมกับบิดาและมารดา คิดเป็นร้อยละ 45.19 ซึ่งส่วนใหญ่ประสงค์จะศึกษาต่อวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรม คิดเป็นร้อยละ 48.10 และความคาดหวังการศึกษาสูงสุดใน สายอาชีพของนักเรียน ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 45.19 โดยสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาที่นักเรียนประสงค์จะศึกษาต่อมากที่สุด คือ วิทยาลัยเทคนิค และวิทยาลัย อาชีวศึกษาจำนวน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 34.69

5.4.1.2 สถานภาพครอบครัวของนักเรียน

ด้านอาชีพของบิดา มารดา หรือผู้อุปการะนั้น ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 51.02 45.48 และ 50.00 ตามลำดับ รองลงมา มีอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 25.36 37.61 และ 37.50 ตามลำดับ

ด้านการศึกษาของบิดา มารดา หรือผู้อุปการะนั้น ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 57.1 59.18 และ 50.00 ตามลำดับ รองลงมา เป็นระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น (สายป่อเนาะ) คิดเป็นร้อยละ 14.87 14.57 และ 50.00 ตามลำดับ

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา มารดาหรือผู้อุปการะนั้น ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.9 รายได้ตั้งแต่ 4,000 – 9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.56 รายได้ตั้งแต่ 9,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.70 และรายได้ตั้งแต่ 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.79 ตามลำดับ

5.4.2 ด้านเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในภาพรวมและรายด้าน

5.4.2.1 ด้านเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในภาพรวม

การศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นด้านเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความถนัด ด้านการเงินและด้านบุคคล ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวมจำแนกตามเพศ พบว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ คือ 3.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเพศชายเรียงตามลำดับจากด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านความถนัด ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการเงินและด้านบุคคล ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวมจำแนกตามคะแนนสะสม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนสะสมต่ำกว่า 2.00 2.00 – 2.99 และตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ

3.14 3.16 และ 3.22 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 เรียงตามลำดับจากด้านการประกอบอาชีพ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านความถนัด ด้านการเงินและด้านบุคคล มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 3.22 3.15 3.08 และ 3.04 ตามลำดับ คะแนนสะสม 2.00 – 2.99 เรียงตามลำดับจาก ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความถนัด ด้านการเงินและด้านบุคคล โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 3.24 3.15 3.11 และ 3.07 ตามลำดับ ส่วนคะแนนสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป เรียงตามลำดับจาก ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการเงิน ด้านความถนัดและด้านบุคคล ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวมจำแนกตามรายได้ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 4,000 บาท ตั้งแต่ 4,000 – 9,000 บาท ตั้งแต่ 9,001 – 15,000 บาท และมากกว่า 15,000 บาท ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 4,000 บาท เรียงตามลำดับจากด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความถนัด ด้านการเงินและด้านบุคคล ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 4,000 – 9,000 บาท เรียงตามลำดับจากด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการเงิน ด้านความถนัดและด้านบุคคล ตามลำดับ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 9,001 – 15,000 บาท เรียงตามลำดับจากด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการเงิน ด้านความถนัดและด้านบุคคล ตามลำดับ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาท เรียงตามลำดับจากด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านความถนัดและด้านการประกอบอาชีพ ตามลำดับ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เมื่อพิจารณารายด้าน ระดับเหตุผลทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ในภาพรวมจำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและพิจารณารายด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเพศชายและเพศหญิง ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ส่วนในภาพรวมจำแนกตามคะแนนสะสม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ซึ่งคะแนนสะสมต่ำกว่า 2.00 เหตุผลด้านการประกอบอาชีพมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ส่วนคะแนนสะสม 2.00 – 2.99 และตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป เหตุผลด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม มีค่าคะแนนสูงสุด ส่วนในภาพรวมจำแนกตามรายได้ โดยภาพรวมและพิจารณารายด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ซึ่งรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 4,000 บาท ตั้งแต่ 4,000 – 9,000 บาท ตั้งแต่ 9,001 – 15,000 บาท และมากกว่า 15,000 บาท เหตุผลด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด

5.4.2.2 ด้านเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม โดยพิจารณาทางด้าน

การศึกษาความคิดเห็นด้านเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม พบว่า

ด้านการเงิน

โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ แต่มีข้อน่าสังเกตคือ เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้ดี โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นๆ

จำแนกตามเพศ ด้านการเงิน พบว่า โดยภาพรวมทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ แต่มีข้อน่าสังเกตคือ สายอาชีพเมื่อจบแล้วสามารถทำงานได้ทันที เป็นเหตุผลของเพศชายซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆและเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้ดี เป็นเหตุผลของเพศหญิงซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านการเงิน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ แต่มีข้อน่าสังเกต คือ การเรียนในสายอาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ เป็นเหตุผลของช่วงคะแนนสะสม ต่ำกว่า 2.00 ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้ดี เป็นเหตุผลของช่วงคะแนนสะสม ต่ำกว่า 2.00 - 2.99 ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ สายอาชีพเมื่อจบแล้วทำงานได้ทันที เป็นเหตุผลของช่วงคะแนนสะสม ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จำแนกตามรายได้ ด้านการเงิน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเพื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง แต่มีข้อน่าสังเกตคือ เมื่อสำเร็จการศึกษาสายอาชีพแล้วมีรายได้ดี เป็นเหตุผลของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 4,000 บาท ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ สายอาชีพเมื่อจบแล้วสามารถทำงานได้ทันที เป็นเหตุผลของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตั้งแต่ 4,000 - 9,000 บาท บาท ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ ผู้ปกครองมีฐานะทางการเงินดีพอที่จะอุดหนุนให้เรียนจนสำเร็จ เป็นเหตุผลของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตั้งแต่ 9,001 - 15,000 บาท และมากกว่า 15,000 บาท ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

เอกสารที่แนบมาและมากกว่า 15,000 บาท ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

นอกจากนี้จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านการเงิน เมื่อจำแนกตามเพศ คะแนนสะสมและรายได้ พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ แต่มีข้อน่าสังเกต คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้ดีและสายอาชีพเมื่อจบแล้วสามารถ

ทำงานได้ทันที ทั้งนี้เพราะสภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวนักเรียนอิสลามส่วนใหญ่ มีรายได้ค่อนข้างต่ำจึงทำให้นักเรียนมีความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพเพื่อที่สามารถสร้างรายได้ให้กับครอบครัว

ด้านบุคคล

โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า เลือกเรียนด้วยตนเอง เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมาก เรียนตามเพื่อนๆเป็นเหตุผลอยู่ในระดับน้อย แต่มีข้อน่าสังเกตคือ บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียนและมารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียนเป็นเหตุผลอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรกๆ

จำแนกตามเพศ ด้านบุคคล พบว่า โดยภาพรวมทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า เลือกเรียนด้วยตนเอง เป็นเหตุผลของเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับมาก แต่มีข้อน่าสังเกต คือ เรียนตามเพื่อนๆเป็นเหตุผลของเพศชาย อยู่ในระดับน้อยและเรียนตามญาติพี่น้องเป็นเหตุผลของเพศหญิง อยู่ในระดับน้อย

จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านบุคคล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ แต่มีข้อน่าสังเกต คือ การเลือกเรียนด้วยตนเอง เป็นเหตุผลของช่วงคะแนนสะสมต่ำกว่า 2.00 2.00 – 2.99 และ ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ซึ่งมีระดับเหตุผลมากและมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จำแนกตามรายได้ ด้านบุคคล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เพื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง แต่มีข้อน่าสังเกตคือ มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน เป็นเหตุผลของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 4,000 บาท ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ เลือกเรียนด้วยตนเอง เป็นเหตุผลของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตั้งแต่ 4,000 – 9,000 บาทและตั้งแต่ 9,001 – 15,000 บาท ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นๆ บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน เป็นเหตุผลของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาท ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านบุคคล เมื่อจำแนกตามเพศ คะแนนสะสมและรายได้ พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง แต่มีข้อน่าสังเกตคือส่วนใหญ่เลือกเรียนด้วยตนเอง ทั้งนี้เพราะนักเรียนอิสลามมีแนวความคิดและตัดสินใจในการศึกษาต่อโดยตนเองเป็นผู้ตัดสินใจเนื่องจากผลสะท้อนจากสังคมอิสลามที่เปลี่ยนแปลงแนวความคิดเดิมที่ต้องการศึกษาต่อเฉพาะวิชาด้านศาสนาเพียงอย่างเดียวประกอบกับนักเรียนเหล่านี้ต้องการเข้าสู่การศึกษาด้านอาชีพเพื่อต้องการนำไปพัฒนาครอบครัวและสังคมของอิสลามให้มีสภาพความเป็นอยู่ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ดีกว่าเดิม

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งด้านความถนัด

ปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมาก ส่วนที่เหลือเป็นเหตุผลอยู่ใน

ระดับปานกลาง แต่มีข้อนำสังเกตคือ มีประสบการณ์พื้นฐานอยู่บ้างแล้วเป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด

จำแนกตามเพศ ด้านความถนัด พบว่า โดยภาพรวมทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง แต่มีข้อนำสังเกต คือ วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับความสามารถของตนเองเป็นเหตุผลอยู่ในระดับมากทั้งเพศชายและเพศหญิง

จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านความถนัด พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ แต่มีข้อนำสังเกต คือ วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง เป็นเหตุผลของช่วงคะแนนสะสมต่ำกว่า 2.00 2.00 – 2.99 และ ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ซึ่งมีระดับเหตุผลมากและมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จำแนกตามรายได้ ด้านความถนัด พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เพื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง แต่มีข้อนำสังเกตคือ วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง เป็นเหตุผลของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 4,000 บาท ตั้งแต่ 4,000 – 9,000 บาท ตั้งแต่ 9,001 – 15,000 บาท และมากกว่า 15,000 บาท ซึ่งมีระดับเหตุผลมาก และมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านความถนัด โดยจำแนกตามเพศ คะแนนสะสมและรายได้ เมื่อพิจารณารายข้อมีข้อนำสังเกตคือ วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง ซึ่งระดับเหตุผลในระดับมาก ทั้งนี้เพราะในหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ปอเนาะ) ได้มีการสอดแทรกวิชาด้านอาชีพเข้าบรรจุในหลักสูตร ดังนั้นนักเรียนเหล่านี้ได้ฝึกปฏิบัติด้านวิชาชีพต่างๆเบื้องต้นมาบ้างแล้ว จึงทำให้นักเรียนทราบว่าตนเองมีความถนัด สนใจและรู้ว่าเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง

ด้านการประกอบอาชีพ

โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ แต่มีข้อนำสังเกตคือ วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพเสริมได้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นๆ

จำแนกตามเพศ ด้านการประกอบอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง แต่มีข้อนำสังเกต คือ วิชาชีพที่เลือกเรียนสามารถทำเป็นอาชีพเสริมได้ เป็นเหตุผลของเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นๆและวิชาชีพที่เลือกประกอบอาชีพหลักได้

ไม่ว่าการเป็นเหตุผลของเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นๆมีการนำไปใช้

จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านการประกอบอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ แต่มีข้อนำสังเกต คือ

วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพเสริมได้ เป็นเหตุผลของช่วงคะแนนสะสมต่ำกว่า 2.00 2.00 – 2.99 ซึ่งมีระดับเหตุผลมากและมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพหลักได้ เป็นเหตุผลของช่วงคะแนนสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ซึ่งมีระดับเหตุผลมากและมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จำแนกตามรายได้ ด้านการประกอบอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เพื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง แต่มีข้อน่าสังเกตคือ วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพหลักได้ เป็นเหตุผลของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 4,000 บาท ตั้งแต่ 4,000 – 9,000 บาท ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพเสริมได้ เป็น เหตุผลของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตั้งแต่ 9,001 – 15,000 บาทและมากกว่า 15,000 บาท ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านการประกอบอาชีพ โดยจำแนกตามเพศ คะแนนสะสมและรายได้ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก แต่มีข้อน่าสังเกตคือวิชาชีพที่เลือกเรียนสามารถทำเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริมได้ ทั้งนี้เพราะนักเรียนอิสลามมีความต้องการประกอบอาชีพที่มั่นคงและค่าตอบแทนสูง ซึ่งสอดคล้องกับเหตุผลด้านการเงินที่ดังกล่าวมาข้างต้น อีกทั้งมีข้อน่าสังเกตคือนักเรียนอิสลามส่วนใหญ่เลือกประกอบอาชีพด้านอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม ซึ่งไม่สอดคล้องกับอาชีพเดิมของบิดามารดา อาชีพเกษตรกรรม จุดนี้สะท้อนให้เห็นว่าสังคมอิสลามกำลังเปลี่ยนแปลงจากสภาพเกษตรกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม

โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัว เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมาก แต่มีข้อน่าสังเกตคือ เพื่อนำความรู้ไปส่งเสริมหรือพัฒนาอาชีพให้กับชุมชนและเพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ประชาชนที่ว่างงานในชุมชน เป็นเหตุผลอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรกๆ

จำแนกตามเพศ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม พบว่า โดยภาพรวมทั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง แต่มีข้อน่าสังเกต คือเพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัว เป็นเหตุผลอยู่ในระดับมากของเพศชายและเพศหญิง

จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง แต่มีข้อน่าสังเกต คือ เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัว เป็นเหตุผลของช่วงคะแนนสะสมต่ำกว่า 2.00 2.00 – 2.99 และ ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ซึ่งมีระดับเหตุผลมากและมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จำแนกตามรายได้ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นกลุ่มของผู้มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 9,001 – 15,000 บาทอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง แต่มีข้อน่าสังเกตคือ เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัว เป็นเหตุผลของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 4,000 บาท ตั้งแต่ 4,000 – 9,000 บาท ตั้งแต่ 9,001 – 15,000 บาทและมากกว่า 15,000 บาท ซึ่งมีระดับเหตุผลมากและมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม โดยจำแนกตามเพศ คะแนนสะสมและรายได้ เมื่อพิจารณา รายข้อส่วนใหญ่ พบว่า เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัว เหตุผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะอิทธิพลทางศาสนาและสภาพสังคมของอิสลามมีการสร้างเจตคติความผูกพันภายในครอบครัวและสังคมตั้งแต่วัยเด็ก จากการวิจัยครั้งนี้นักเรียนต้องการเรียนสายอาชีพเพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัวและสังคมต่อไป ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นถึงการสร้างสังคมที่มั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการศึกษา โดยเริ่มจากครอบครัวสู่ชุมชน

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาพิจารณา วิเคราะห์ พบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลดังนี้

5.5.1 องค์ประกอบเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักเรียน

เพศของนักเรียน พบว่า นักเรียนหญิงมีความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้เป็นเพราะสภาพครอบครัวในสังคมอิสลามมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวค่อนข้างมาก ผู้ชายซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวรับผิดชอบในการหารายได้มาใช้จ่ายในครอบครัวซึ่งส่วนใหญ่ไม่เพียงพอ การใช้จ่าย ผู้หญิงซึ่งเป็นแม่บ้านจึงต้องหารายได้เสริมเพื่อนำมาใช้จ่ายในครอบครัว ดังนั้นจากสภาพทางเศรษฐกิจเพศหญิงจึงมีความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพมากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระพล เวชยางกูร (2542:71) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว พบว่า นักเรียนหญิงมีความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพมากกว่านักเรียนชายและงานวิจัยของ ทองปาน แวงโสธรณ์ (2541 : 84) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเรียนสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนหญิงเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนชาย เนื่องจากสามารถนำความรู้จากวิชาชีพไปประกอบอาชีพเสริมได้

อายุของนักเรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ทั้งนี้เป็นเพราะ ในช่วงวัยนี้มัก จะสนใจตนเองและเตรียมตัวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตลอดจนวุฒิภาวะเริ่มเข้าสู่วัยผู้ใหญ่และมีความรับผิดชอบและแนวความคิดเป็นผู้ใหญ่ ซึ่ง Ginzberg (อ้างในวีรพล เวชยางกูร. 2542:71) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่าการเลือกอาชีพในระยะนี้ จะยึดความสนใจความสามารถและค่านิยมในอาชีพนั้น ซึ่งอาจปรับเปลี่ยนไปตามอายุและประสบการณ์ เพื่อการเลือกและตัดสินใจประกอบอาชีพในอนาคตที่มีความมั่นคงและก้าวหน้าต่อไป ซึ่งวัชร มีทรัพย์ (2542 : 71) ได้อธิบายว่า ช่วงอายุ 15 ปีขึ้นไป สามารถพิจารณาเลือกอาชีพตามความถนัดและความสามารถของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรพล เวชยางกูร (2542:75) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว พบว่า กลุ่มผู้เลือกศึกษาต่อสายอาชีพโดยภาพรวมมีอายุระหว่าง 16-18 ปี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00-2.99 ทั้งนี้เป็นเพราะระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมดังกล่าวจัดอยู่ในระดับปานกลางของคะแนนเฉลี่ยทุกระดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชัยวัฒน์ พันระเวช (2542 :175) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกันของวุฒิภาวะทางอาชีพ ความสนใจในอาชีพสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะเลือกเรียนสายอาชีพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในอาชีพและประมวล วิทยากร (2542 : 127) ได้ทำการวิจัยเรื่องค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นม.3 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ค่านิยมในการเลือกอาชีพที่ต้องใช้ความรู้สูง ส่วนผู้ที่มีผล การเรียนต่ำจะเลือกอาชีพหมวดบริการและการผลิต

ผู้ให้การสนับสนุนการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 57.44 บิดาและมารดาเป็นผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา ทั้งนี้เป็นเพราะภาระและหน้าที่ของบิดามารดาที่พึงมีต่อลูก ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัย กองวิจัยการศึกษา (2541 : 41) ซึ่งได้รายงานวิจัยเรื่องการศึกษาเพื่อแสวงหาแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับชาวไทยต่างวัฒนธรรม พบว่า นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามส่วนใหญ่บิดาและมารดาเป็นผู้สนับสนุนการศึกษา

5.5.2 องค์ประกอบเกี่ยวกับสถานภาพครอบครัวของนักเรียน

ด้านอาชีพผู้ให้สนับสนุนการศึกษา ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร ทั้งนี้เป็นเพราะสภาพแวดล้อมของพื้นที่จังหวัดสงขลาเหมาะสมกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรมประกอบกับเป็นอาชีพที่สืบต่อกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิชัย จันทร์จัน(2541 : 169) ได้ทำการวิจัยเรื่องสำรวจความพอใจในอาชีพของฮอแลนดส์กับนักเรียน ไทยมัธยมศึกษาปีที่ 3 วีรพันธ์ ชื่อดอง (2540 : 145) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของทัศนคติ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้

ของบิดามารดาที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในจังหวัดอุทัยธานี และสุทธิพงษ์ ชมจรุส (2542 : 155) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับความสนใจในอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2541 จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบตรงกันว่า อาชีพของผู้สนับสนุนทางการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพที่นักเรียนสนใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของวุฒิชัย วัชรพงษ์ (2541 : 70) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นในการจัดการศึกษาให้แก่บุตรของชาวไทยมุสลิม ในพื้นที่ภาคใต้ พบว่า ชาวไทยมุสลิมส่วนใหญ่ผู้เป็นบิดามารดาไม่ต้องการให้ลูกมีอาชีพ เหมือนตน

ด้านการศึกษาผู้ให้การสนับสนุนการศึกษา ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ทั้งนี้เป็นเพราะขาดความเข้าใจถึงความสำคัญของการศึกษาจึงศึกษาเฉพาะการศึกษาภาคบังคับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมบัติ สุขสมบูรณ์ (2540:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยต่อความสนใจเลือกเรียนต่อสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาพบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีระดับการศึกษาแตกต่างกัน แต่การเลือกอาชีพของนักเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของวีรพันธ์ ชื่อดรง (2540 : 146) พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามีผลกระทบต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียนแต่ละระดับการศึกษาของมารดาไม่มีผลกระทบต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียน

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนใหญ่ร้อยละ 46.94 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 4,000บาท ทั้งนี้เป็นเพราะส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรซึ่งได้รับผลตอบแทนที่ค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวีรพันธ์ ชื่อดรง (2540 : 140) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของทัศนคติ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของบิดามารดาที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุทัยธานี พบว่า รายได้บิดามารดา มีผลกระทบต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียน โดย นักเรียนที่มีบิดามารดาที่มีรายได้ต่ำ สนใจอาชีพที่เกี่ยวกับงาน สำนักงานและเสมียนและสอดคล้องกับงานวิจัยของอุมาพร จิตอุดม (2543 : 91) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชั้นประโยคมัธยมศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนสังกัดเอกชน พบว่า รายได้บิดามารดาสัมพันธ์กับความมุ่งหวังของบิดามารดาต่อการศึกษานบุตรที่ว่าบิดามารดาที่มีรายได้ต่ำ มุ่งหวังให้บุตรมีการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและสอดคล้องกับงานวิจัยของสมใจ สุจริต (2539 : 85) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความมุ่งหวังของบิดามารดาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดาที่มีระดับต่างๆกัน พบว่า ครอบครัวที่มีระดับสถานะทางเศรษฐกิจสูงและปานกลางจะมีความมุ่งหวังให้บุตรได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

5.5.3 เหตุผลความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในภาพรวม

การศึกษาความคิดเห็นด้านเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามพบว่า เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกตามเพศ คะแนนสะสมและรายได้ ส่วนใหญ่มีเหตุผลการศึกษาต่อสายอาชีพด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม เป็นเหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพเป็นอันดับแรกซึ่งสอดคล้องกับ บรรจง บินกาซัน (2539:142) กล่าวว่า ในสังคมอิสลามจะต้องมีการช่วยเหลือเอื้ออาทรต่อกันและช่วยกันนำความรู้ที่ตนมีอยู่ไปพัฒนาสังคมที่อยู่ร่วมกันและวุฒิชัย วัชรพงษ์ (2541 : 98) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นในการจัดการศึกษาให้แก่บุตรของชาวไทยมุสลิม ในพื้นที่ภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า สภาพสังคมของชาวอิสลามได้นำหลักศาสนาไปใช้ดำเนินชีวิตประจำวัน อีกทั้งสร้างเจตคติทางด้านครอบครัวและสังคมให้กับเยาวชน โดยห้ามการทำทุกอย่างที่จะสร้างความแตกแยกความสามัคคีในครอบครัวและสังคม ดังนั้นสังคมอิสลามจึงเป็นสังคมที่มีแต่ความรัก ความสามัคคี ความเข้าใจอันดีต่อกัน มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันซึ่งสอดคล้องกับองค์การวิจัยการศึกษา (2541 :112) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องการแสวงหาแนวทางการศึกษาสำหรับชาวไทยมุสลิม พบว่า ชาวไทยมุสลิมมีความต้องการศึกษาในสาขาวิชาที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อครอบครัวได้

5.5.4 เหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในรายด้าน

ด้านการเงิน

เหตุผลที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ส่วนใหญ่พบว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้ดีซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทองปาน แวงโสธรณ์ (2541 : 95) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเรียนสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพ มีความต้องการค่าตอบแทนสูงและมีรายได้ดี

จำแนกตามเพศ ด้านการเงิน พบว่า เพศชาย แต่มีข้อสงสัยคือ สายอาชีพเมื่อจบแล้วสามารถทำงานได้ทันที และเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้ดี เป็นเหตุผลของเพศหญิง ทั้งนี้เป็นเพราะรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวส่วนใหญ่ค่อนข้างต่ำ จึงทำให้นักเรียนต้องการศึกษาต่อสายอาชีพทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยมีเหตุผลว่าเมื่อสำเร็จแล้วสามารถทำงานได้ทันทีและมีรายได้ดี เพื่อนำค่าตอบแทนที่ได้ไปช่วยเหลือครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับกุสุมา ถ่านูญและคณะ(2539:82) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการในการศึกษาคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ เพศชาย ต้องการมีงานทำเมื่อสำเร็จการศึกษาและเพศ

หญิง ต้องการค่าตอบแทนสูง และเมื่อจำแนกตามคะแนนสะสมและรายได้ โดยภาพรวมพบว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้ดีและสายอาชีพเมื่อจบแล้วมีงานทำทันที

จำแนกตามคะแนนสะสม ด้านการเงิน พบว่า การเรียนในสายอาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ เป็นเหตุผลของช่วงคะแนนสะสม ต่ำกว่า 2.00 ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้ดี เป็นเหตุผลของช่วงคะแนนสะสม ต่ำกว่า 2.00 – 2.99 ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ สายอาชีพเมื่อจบแล้วทำงานได้ทันที เป็นเหตุผลของช่วงคะแนนสะสม ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวีรพันธ์ ชื่อดรงค์ (2540 : 87) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของทัศนคติ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของบิดามารดาที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุทัยธานี ผลการวิจัยพบว่า บุตรที่ผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลางและดี บิดามารดามีความต้องการให้ประกอบอาชีพที่มีรายได้ดีและนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ทันทีและทัศนีย์ พรหมไพจิตร (2542 : 88) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการจัดสวัสดิการแก่ชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ : ศึกษาเฉพาะกรณีหมู่บ้านสามยอด อ.โคกโพธิ์ จ.ปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ที่มีคะแนนสะสมทางการเรียนระดับสูงมีความต้องการประกอบอาชีพที่ได้ค่าตอบแทนสูง

จำแนกตามรายได้ ด้านการเงิน พบว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาสายอาชีพแล้วมีรายได้ดี เป็นเหตุผลของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 4,000 บาท สายอาชีพเมื่อจบแล้วสามารถทำงานได้ทันที เป็นเหตุผลของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตั้งแต่ 4,000 – 9,000 บาท บาท และผู้ประกอบการมีฐานะทางการเงินดีพอที่จะอุดหนุนให้เรียนจนสำเร็จ เป็นเหตุผลของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตั้งแต่ 9,001 – 15,000 บาท และมากกว่า 15,000 บาท ซึ่งสอดคล้องกับ วัชร ทรัพย์มี. (2542 : 80) ได้กล่าวว่า เด็กจากครอบครัวที่มีสถานะเศรษฐกิจสังคมระดับกลางจะเลือกอาชีพระดับสูงกว่าอาชีพพ่อแม่ เนื่องจากคนชั้นกลางมักจะสนับสนุนให้ลูกเลือกอาชีพที่มีเกียรติและมีรายได้ดีกว่าตน เนื่องจากมีกำลังความสามารถพอที่จะสนับสนุนลูกได้ เด็กจากครอบครัวที่มีรายได้สูงตั้งใจเรียนต่อถึงระดับอุดมศึกษาและเลือกอาชีพระดับวิชาชีพ แต่เด็กจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะเลือกอาชีพที่ใช้ทักษะหรือความชำนาญ ไม่มีลักษณะที่ซับซ้อนจะเห็นได้ว่าเด็กจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่าตั้งระดับความหวังไว้สูง

ด้านบุคคล

เหตุผลที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ส่วนใหญ่พบว่า เลือกเรียนด้วยตนเอง บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียนและมารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียนเป็นเหตุผลรองลงมา ทั้งนี้เป็นเพราะไม่ว่าการนักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปซึ่งนับว่ามีวุฒิภาวะต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อในสาขาที่ตนเองสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียน

มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า นักเรียนส่วนมากตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพ ด้วยได้รับแรงจูงใจจากปัจจัยด้านบุคคลเป็นการตัดสินใจด้วยตนเอง แต่มีข้อน่าสังเกตคือ เหตุผลที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อสายอาชีพในอันดับรองลงมา คือ บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียนและมารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ พรหมไพจิตร (2541 :67) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการจัดสวัสดิการแก่ชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ : ศึกษาเฉพาะกรณีหมู่บ้านสามยอด อ.โคกโพธิ์ จ.ปัตตานี พบว่า ชาวไทยมุสลิมส่วนใหญ่ต้องการการพัฒนาทางการศึกษาด้วยตนเอง โดยเฉพาะด้านวิชาชีพและคำนึงถึงว่าเรียนสายอาชีพนั้นเมื่อสำเร็จแล้วมีงานทำ ดังนั้นจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากครูแนะแนว ครูที่ปรึกษา ตลอดจนผู้ปกครองเพื่อช่วยเหลือนักเรียนในการตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง เพื่อความสำเร็จในการประกอบอาชีพต่อไป

เมื่อจำแนกตามเพศ คะแนนสะสม และจำแนกตามรายได้ ด้านบุคคล พบว่า โดยภาพรวมทั้งเพศชายและเพศหญิง ระดับคะแนนสะสมและรายได้ส่วนใหญ่เลือกเรียนด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอักษรศิลป์ แก้วมawang (2541 : 97) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เลือกเรียนสายอาชีพด้วยการตัดสินใจเลือกด้วยตนเองและทองปาน แวงโสธรณ์ (2541 : 77) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเรียนสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนสายอาชีพด้วยการตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง

ด้านความถนัด

เหตุผลที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ส่วนใหญ่พบว่า วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับความสามารถของตน รู้ว่าตนเองมีพรสวรรค์หรือความคิดสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับวิชาชีพที่เรียนและเหมาะสมกับบุคลิกภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของอุมาพร จิตอุดม (2543 : 92) ได้ทำการวิจัยเรื่องความมุ่งหวังของบิดามารดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร ศึกษาเปรียบเทียบระหว่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในสังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนสังกัดเอกชน พบว่า บิดามารดาที่บุตรศึกษาในโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่มีแนวความคิดให้บุตรศึกษาต่อในด้านวิชาชีพและจะต้องมีความสนใจ ความถนัดในวิชาชีพที่เลือกและพรสวรรค์ เพชรรัตน์ (2542 : 81) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อ โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ของนักเรียนระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏภาคใต้ พบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อส่วนใหญ่มีความถนัดและสนใจในโปรแกรมนี้ อีกทั้งวินัย สิงหนนท์ (2539 : 94) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความถนัดและพรสวรรค์ในสาขาช่างยนต์มีการนำไปใช้

เมื่อจำแนกตามเพศ คะแนนสะสม และจำแนกตามรายได้ ด้านด้านความถนัด พบว่าโดยภาพรวมพบว่าวิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับความสามารถของตน ทั้งนี้เป็นเพราะหลักสูตร

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น(สายปอเนาะ) มีการสอนวิชาชีพต่างๆเสริมในหลักสูตร จึงทำให้นักเรียนทราบว่าวิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับความสามารถของตน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนัน ประถมวาลัย (2530 : 95) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดฉะเชิงเทราและพิชัย วิศวกรรม (2533 : 76) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติ พบว่า ความสนใจในอาชีพของนักเรียนส่วนมากยึดตัวเองเป็นหลัก กล่าวคือ มีความถนัดและความสนใจในอาชีพนี้เป็นพิเศษ

ด้านการประกอบอาชีพ

เหตุผลที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ส่วนใหญ่พบว่า วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพเสริมได้ วิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพหลักได้ สามารถนำความรู้จากวิชาชีพที่เลือกไปหารายได้ขณะเรียน ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องทองปาน แวงโสธรณ์ (2541 : 86) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเรียนสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเรียนสายอาชีพเพื่อนำไปประกอบอาชีพประกอบกับตนเองมีพรสวรรค์ในวิชาชีพที่เลือกเรียน

เมื่อจำแนกตามเพศ คะแนนสะสมและรายได้ ด้านการประกอบอาชีพ โดยภาพรวมพบว่า วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพเสริมได้และวิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพหลักได้ ทั้งนี้เป็นเพราะอาชีพเดิมบิดามารดาหรือผู้อุปการะของนักเรียนบางส่วนได้รับผลตอบแทนสูงอยู่แล้ว จึงทำให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพเพื่อทำเป็นอาชีพเสริมได้ แต่ส่วนใหญ่อาชีพเดิม บิดามารดาหรือผู้อุปการะของนักเรียนได้รับผลตอบแทนที่ค่อนข้างต่ำ จึงทำให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพเพื่อทำเป็นอาชีพหลักได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของชาติรี อายุวัฒน์(อ้างในนวลฉวี วิศาลศิริกุล, 2538 : 27) กล่าวว่าองค์ประกอบที่สำคัญในการศึกษาต่อ คือองค์ประกอบด้านอาชีพ ซึ่งเรียนสำเร็จแล้วหางานทำได้ง่าย สามารถใช้วิชาชีพหารายได้พิเศษเป็นอาชีพที่มีรายได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คีรีบุญ สุวรรณศิริและคณะ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินผลโครงการพัฒนาอาชีพในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม พบว่า ทศนคติของผู้เรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนเพราะเห็นว่าใช้ประกอบอาชีพได้ รองลงมาเป็นเพราะชอบในสาขาวิชาที่เรียน นอกจากนี้ผู้เรียนมีความพอใจและเห็นว่าการเรียนวิชาชีพนี้มีประโยชน์สูง อีกทั้งเมื่อสำเร็จการศึกษาจะประกอบอาชีพส่วนตัวและต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

การนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม

เหตุผลที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ส่วนใหญ่พบว่า เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัว แต่มีข้อนำสังเกตคือ เพื่อนำความรู้ไปส่งเสริมหรือพัฒนาอาชีพให้กับชุมชนและเพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ประชาชนที่ว่างงานในชุมชนเป็นเหตุผลอันดับที่รองลงมา ทั้งนี้เป็นเพราะสังคมอิสลามมีความยึดมั่นต่อคำสอนของศาสนา กล่าวคือ ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้น

ของสังคม มาลิก โยธาสมุทร (2542 :22) ได้อธิบายว่า อิสลามถือว่าครอบครัวเป็นหน่วยงานหนึ่งของสังคม ครอบครัวต้องเป็นหลักสร้างสังคมและสร้างคุณธรรม จริยธรรมในสังคมด้วย จากรายงานพิเศษ (อ้างในท่านศาสตคามูฮัมหมัด. 2537 : 66) ได้อธิบายถึงทัศนะของอิสลามว่า การศึกษานั้นเป็นหน้าที่ของมุสลิมทั้งชายและหญิง โดยเป็นการศึกษาดังแต่อยู่ในเปลจนกระทั่งถึงหลุมฝังศพ ซึ่ง ปรีดา ประพฤติกอบ (มปป. : 53) ได้อธิบายการศึกษาของศาสนาอิสลามว่าเริ่มต้นตั้งแต่ระบบครอบครัวและมีการสืบทอดกันจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง จากครอบครัวไปยังสถาบันและจากชุมชนท้องถิ่นไปยังชุมชนระดับชาติและระดับนานาชาติ ดังนั้นนักเรียนต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ เพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้ไปช่วยเหลือครอบครัวและนำไปสู่ชุมชนที่เข้มแข็งต่อไป

เมื่อจำแนกตามเพศ คณะเนนสะสมและรายได้ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม โดยภาพรวมพบว่า เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นวลฉวี วิลศิริกุล (2538 : 83) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียน โรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพฯ สุวิมล ไชยเพชร (2536 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจการเข้าเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบในกรุงเทพมหานครและฉะเชิงเทรา ธรรมกุลมงคล (2534 : 125-126) ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบ ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้พบผลการวิจัยที่ตรงกันคือ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับบุณิษย์ วัชรพงษ์ (2541 : 88) ได้ทำรายงานการวิจัยเรื่องความคิดเห็นในการจัดการศึกษาให้แก่บุตรของชาวไทยมุสลิม ในพื้นที่ภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วประกอบอาชีพและนำความรู้กลับไปพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของตนเอง

จากเหตุผลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ไรภาพรวมทั้ง 5 ด้านของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา จุดที่น่าสังเกตคือ นักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ เพื่อนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ดังนั้นในการจัดการศึกษาด้านอาชีพเพื่อรองรับ นักเรียนกลุ่มนี้ จะต้องมีจัดการศึกษาอาชีวศึกษาที่ควบคู่กับการศึกษาด้านศาสนา ซึ่งรายงานการวิจัย กองวิจัยการศึกษา (2541 : 21) ได้อธิบายว่า สภาพทางสังคมของชาวไทยมุสลิมยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณีโดยเคร่งครัด โดยเฉพาะด้านศาสนามีอิทธิพลต่อจิตใจเหนือสิ่งอื่นใด ศาสนาสร้างขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมครอบงำชีวิตความเป็นอยู่ของชาวไทยที่นับถือศาสนา นี้ เนื่องจากศาสนา อิสลามไม่มีนักบวช เช่น ศาสนาพุทธและศาสนาคริสต์ การธำรงรักษา และสืบทอดศาสนาจึงเป็นหน้าที่ของผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามทุกคนที่จะต้องศึกษาปฏิบัติศาสนกิจ โดยเท่าเทียมกัน ไม่มีผู้ใดได้รับสิทธิพิเศษในการปฏิบัติศาสนกิจแต่อย่างใด แม้ว่าศาสนาอิสลามจะมีผู้นำศาสนาหลายระดับ แต่ละระดับจะมีทางเป็นผู้นำได้อยู่ทางเดียว คือ ต้องได้รับการเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็น จุฬาราชมนตรี คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย คณะกรรมการอิสลามประจำ

จังหวัดและคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ผู้นำทางศาสนาอิสลามไม่ว่าจะเป็นระดับไหนก็ตาม ต้องมีความรู้ทางศาสนาเป็นมูลฐาน โดยสามารถแนะนำผู้อื่นได้โดยแตกฉานเชี่ยวชาญในข้อธรรมของพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับศาสนาอิสลาม จะต้องจัดการศึกษาในรูปแบบความรู้คู่คุณธรรม ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2542 : 12) ได้กล่าวถึง พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 อธิบายไว้ในหมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 23 การจัดการศึกษาทั้งในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยในข้อ 5 อธิบายว่า การจัดการศึกษาจะต้องเน้นความรู้ ทักษะในการประกอบอาชีพและดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ซึ่งจะเปิดโอกาสให้นักเรียนที่สำเร็จจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่สนใจในการศึกษาต่อสายอาชีพได้เข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา โดยกระบวนการเรียนการสอนจะต้องเน้นความรู้ ทักษะ คุณธรรมควบคู่กับการศึกษาด้านศาสนา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปประกอบอาชีพในอนาคต

ศิริบุญ สุวรรณศิริและคณะ (2532 : 113) เสนอแนวการจัดการศึกษาในรูปแบบอาชีวศึกษาควบคู่กับการศึกษาด้านศาสนาอิสลาม นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะได้รับวุฒิการศึกษาด้านศาสนาในระดับอิมติดาอียะห์ เมื่อนักเรียนเข้าศึกษาต่อในสายอาชีพ ควรจัดการเรียนการสอนวิชาด้านศาสนาควบคู่กัน กล่าวคือ หลักสูตรวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จัดหลักสูตรวิชาด้านศาสนาควบคู่ระดับมุดตาวัชชีเตาะห์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)และระดับปริญญาตรีจัดหลักสูตรวิชาด้านศาสนาควบคู่ระดับชานาวิยะห์

จากผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังสูงสุดทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาของนักเรียนกลุ่มนี้ ต้องการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระดับปริญญาตรีและสูงกว่าระดับปริญญาตรี ทั้งนี้เป็นเพราะต้องการนำความรู้ด้านอาชีพในขั้นสูงไปพัฒนาครอบครัวและสังคม จากปรัชญาการศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (2543:3) กล่าวว่า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จัดการศึกษาโดยมุ่งพัฒนากำลังคนให้มีคุณสมบัติพร้อมที่จะประยุกต์และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทย และสถาบันมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาของสถาบัน คือ เป็นสถานบันการศึกษาและการวิจัย มีวัตถุประสงค์ที่จะผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ในการศึกษาด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญา ระดับปริญญาตรีและประกาศนียบัตรชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษาด้านวิชาชีพและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ซึ่งสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลกลุ่มภาคใต้ ประกอบด้วย คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง วิทยาเขตภาคใต้ วิทยาเขตนครศรีธรรมราช และ วิทยาเขตศรีวิชัย ซึ่งสามารถรองรับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เข้าสู่การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรี เพื่อที่จะพัฒนาการศึกษาด้านอาชีวศึกษาให้กับกลุ่มผู้นับถือศาสนาอิสลาม เพื่อนำความรู้ด้านวิชาชีพไปช่วยเหลือสังคม ตาม

ความต้องการศึกษาต่อสาขาอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามกลุ่มนี้

5.6 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อไปนี้ได้มาจากการพิจารณาผลการวิจัยที่เสนอมาทั้งหมด โดยจำแนกข้อเสนอแนะได้ดังนี้

5.6.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

5.6.1.1 สถานศึกษาอาชีวศึกษาควรจัดการแนะแนวการศึกษาศึกษาต่อสาขาอาชีพให้กับกลุ่มนักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เพื่อให้เข้าใจถึงการศึกษต่อสาขาอาชีพตลอดจนการนำวิชาความรู้ด้านอาชีพไปประกอบอาชีพต่อไป

5.6.1.2 หน่วยงานภาครัฐที่มีบทบาทต่อการจัดหลักสูตรการศึกษาควรร่วมมือกับผู้นำศาสนาจัดหลักสูตรอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับการศึกษาด้านศาสนา โดยจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 กล่าวคือ จัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย

5.6.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

5.6.2.1 ควรศึกษาวิจัยถึงปัจจัยที่ทำให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา ต้องการศึกษต่อสาขาอาชีพเพื่อนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม

5.6.2.2 ควรศึกษาวิจัยถึงความเหมาะสมของการจัดบริการด้านการศึกษาและอาชีพในรูปแบบต่างๆกับนักเรียนชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้

5.6.2.3 ควรศึกษาด้านอาชีพของนักเรียนไทยมุสลิมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สภาพปัญหา อุปสรรค ในทางการศึกษาและโอกาสในการศึกษาต่อในด้านอาชีวศึกษาระดับต่างๆ ในช่วงระยะที่ผ่านมาจะช่วยให้เห็นแนวทางการพัฒนาการศึกษาให้กับเด็กไทยมุสลิมดียิ่งขึ้น

5.6.2.4 ควรศึกษาสาระและรูปแบบการสอนศาสนาอิสลามควบคู่กับการศึกษาด้านอาชีพ เพื่อสร้างหลักสูตรและรูปแบบการสอนที่เหมาะสมต่อไป

5.6.2.5 ควรศึกษาความคิดเห็นของผู้นำทางศาสนาอิสลามที่มีต่อการจัดการศึกษาด้านอาชีพควบคู่กับการศึกษาด้านศาสนาอิสลาม ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบถึงข้อมูลที่สามารถนำไปพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาด้าน

เอกสารอาชีวศึกษาเพื่อให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในแต่ละท้องถิ่น ปี ๒๕๖๒ ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กระทรวงมหาดไทย. 2542. ข้อมูลสถิติสำคัญจังหวัดสงขลา ประจำปี 2542. กรุงเทพฯ :

สำนักงานกระทรวงมหาดไทย.

กองนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน . 2538. รายงานการประเมินผลการ

ให้การอุดหนุนด้านบุคลากรแก่โรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.

กองวิจัยการศึกษา. 2531. การศึกษาเพื่อแสวงหาแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับชาวไทยต่าง

วัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.

กองวิจัยการศึกษา. 2541. การศึกษาเพื่อแสวงหาแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับชาวไทย

มุสลิม. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.

การศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา, ชมรม. 2536. เอกสารประกอบการประชุมใหญ่สามัญประจำปี

ชมรมโรงเรียนเอกชนจังหวัดสงขลา. สงขลา : ม.ป.ท.

กุสุมา ลำนุ้ยและคณะ. 2539. “ความต้องการในการศึกษาต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้.” สงขลานครินทร์.

2(1) : 1 – 2.

ขนิษฐา วิเศษสาธิต. 2534.จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : โครงการตำราคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาภาษาและสังคม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงานนายกรัฐมนตรี. 2534. รายงานการวิจัยการติดตามผลผู้

จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล.

คณิต ไช้มุกด์และคณะ. 2526. “รายงานการวิจัยเรื่องบทบาทของโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนา

อิสลาม (ปอเนาะ) ที่มีต่อชุมชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศึกษากรณีจังหวัดปัตตานี).”

ม.ป.ท.

ศิริบุญ สุวรรณศิริและคณะ. 2532. “การวิจัยประเมินผลโครงการพัฒนาวิชาชีพในโรงเรียนเอกชน

ศาสนาอิสลาม.” กรุงเทพฯ : มูลนิธิอาเซีย.

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้. 2543. คู่มือนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.

สงขลา : แผนกเอกสารการพิมพ์

จรัส หนูนอนันต์. 2542, 17 พฤษภาคม. “ปัตตานีนำร่องสอนวิชาชีพ ร.ร.ปอเนาะ.” มติชนรายวัน.

เอกสารนี้เป็นเอกสาร หน้า 16.ฉบับไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ. มินต์กันภัย. 2542. “เหตุผลในการศึกษาต่อของนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการ

ศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย ,

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิตติมา รักนาค. 2542. “การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2541 ในภาคเหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา. 2539. “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ชูเพ็ญศรี วงศ์พุทธา. 2524. ประเพณีที่ช่วยส่งเสริมในการผสมผสานทางสังคมระหว่างชาวไทยพุทธกับชาวไทยมุสลิม. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ชัยพจน์ รังงามและคณะ. 2526. “การศึกษาสภาพปัญหาทางการศึกษาและอิทธิพลที่ส่งผลกระทบต่อ การได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนมัธยมสาธิตและโรงเรียนเอกชนศาสนาอิสลามของนักเรียนนับถือศาสนาอิสลาม ในเขตการศึกษา 2.” วารสารวิจัยทางการศึกษา. 13 (4) : 17 – 26.

ชัยวัฒน์ พันระเวช. 2542. “ความสัมพันธ์ระหว่างกันของวุฒิภาวะทางอาชีพ ความสนใจในอาชีพ สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร.” ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาประชากรศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยมหิดล.

ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย. 2532. “การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ช่อทิพย์ ราศรีเที่ยงไกร. 2523. “ความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชั้นประโยคมัธยมศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนสังกัดมหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย , จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัยยิด ภูฎับ. 2539. อิสลามกับความสันติสุข. แปลโดย บรรจง บิกาซัน. กรุงเทพฯ : ส.วงศ์ เสงี่ยม.

ฉันทวุฒิ ธรรมกุลมงคล. 2533. “องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังเป็นให้คัดลอกไปเผยแพร่และต้องแจ้งเจ้าของลิขสิทธิ์เอกสารทุกครั้งที่ได้รับไปใช้

- การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
 ดาว สมศรี โหน่ง. 2540. “การศึกษามูลเหตุของใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทช่าง
 อุตสาหกรรมต่อการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทช่างอุตสาหกรรม
 จังหวัดอุดรธานี.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีว
 ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เดือนใจ อธิคมภายิต. 2532. “การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสาย
 อาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ปีการศึกษา
 2539.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- ทองปาน แวงโสธรณ์. 2541. “แรงจูงใจในการเลือกเรียนสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตบางขุนเทียน
 กรุงเทพมหานคร.” วิทยุณศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาประชากรศึกษา บัณฑิต
 วิทยาลัย , มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ทัศนีย์ พรหมไพจิตร. 2541. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน
 ประถมศึกษาชายโอกาสของเยาวชนไทยมุสลิมในสี่จังหวัดชายแดนภาคใต้.” ภาควิชา
 สังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ทัศนีย์ พรหมไพจิตร. 2542. “แนวทางการจัดสวัสดิการแก่ชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้
 : ศึกษาเฉพาะกรณีหมู่บ้านสามยอด อ.โคกโพธิ์ จ.ปัตตานี.” วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์
 ศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธีรศักดิ์ ทาทอง. 2529. “ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน
 เกษตรกรรม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ใน
 จังหวัดศรีสะเกษ.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัย
 เกษตรศาสตร์.
- นวม สงวนทรัพย์. 2535. สารคดีจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์.
- นวลฉวี วิศาลศิริกุล. 2538. “แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึกออาชีพ
 กรุงเทพมหานคร.” วิทยุณานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2529. เอกสารประกอบการสอนแนะแนว 515 ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพ.
 ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
 วิโรฒ ประสานมิตร.
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ฝ้ายส่งเสริมการศึกษา. 2541. สารสนเทศโรงเรียนเอกชน ปีการศึกษา 2541 จังหวัดสงขลา. สงขลา
 : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด.

- รวีวรรณ ชิยะตระกูล. 2533. คู่มือการทำวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- ระเบียบ อรรถ. 2537. “มูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพพลทหารของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- รายงานพิเศษ. 2542. “กรม. “ชวน” เปิดไฟเขียวอนุมัติแผนเร่งรัดพัฒนาแดนใต้ ปี 43.” แดนใต้. 18(12) : 10.
- รายงานพิเศษ. 2527. “อิสลามศึกษา : ความคาดหวังของมุสลิม จังหวัดชายแดนภาคใต้.” วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 18(6) : 65.
- ราตรี รุ่งโรจน์. 2515. “การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดระยอง.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการประสานมิตร.
- รุ่ง แก้วแดง. 2511. “ทัศนคติของโต๊ะครูต่อการปรับปรุงปอเนาะให้เป็นโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม.” วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์.
- รังรอง สีทองดี. 2535. “แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประมวล วิทยากร. 2542. “ค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช.” วิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ปรีดา ประพฤตชอบ. ม.ป.ป. “อิสลามศึกษากับการเปลี่ยนแปลงในสังคม.” รายงานการประชุมเพื่อจัดตั้งศูนย์อิสลามศึกษา. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- พยอม วงศ์สารศรี. 2530. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พรานนกการพิมพ์.
- พรสวรรค์ เพชรรัตน์. 2542. “แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร บัณฑิตวิทยาลัย , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอ้างอิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
พรเทพ สีทองอิน. 2533. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนวิชาเอกพลศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525. โดยยกเลิกพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2497 และพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518 ; ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 99, ตอน 116 หน้า 2.

พวงรัตน์ ศรีเพ็ญ. 2542. “ศึกษาผลของรายได้ของบิดามารดาที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตชนบทภาคเหนือ.” ปรินญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาประชากรศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

พิชัย ฝิวคราม. 2533. “แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติ.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พิมพ์ พร้อมถกล. 2522. “การตรวจสอบตรงตามทฤษฎีของแบบสำรวจความพอใจในอาชีพของฮอลแลนด์กับนักเรียนไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาคจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิสุทธิ์ บุญเจริญ. 2539. ปอเนาะศึกษา (2) เอกสารโรเนียวลำดับที่ 329/39. สำนักพัฒนาการศึกษา เขตการศึกษา 2.

พิสุทธิ์ บุญเจริญ. 2541. “ระบบการจัดการอิสลามศึกษาในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้.” รุสมิแล. 19(1) : 1, 14-19.

พิสุทธิ์ บุญเจริญ. 2542. “ปอเนาะ (Pondok) : แหล่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์วัย 12 ปีขึ้นไป ในจังหวัดชายแดนภาคใต้.” รุสมิแล. 20 (1) : 67 - 72.

ไพสิษฐ์ ชีวกุล. 2532. “ปรัชญาการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มยุรี จารุปาน. 2532. “บทนำ.” การศึกษาแห่งชาติ. 23(6) : 20.

มาลิก โยธาสมุทร. 2524. อิสลามกับการวางแผนครอบครัว. กรุงเทพฯ : สายสัมพันธ์.

มาโนชญ์ บุญญานุวัตร. 2528. เขตการศึกษา 2 กับการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้. ยะลา : เสริมการพิมพ์.

เมธี ปิณฑนานนท์. 2530. การบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

โมฮัมหมัด อับดุลการเคร์. 2528. “สถานการณ์ปัจจุบันจังหวัดชายแดนภาคใต้.” รุสมิแล. 8(3) : 20-21.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
วรรณคดี นวลแก้ว ให้สัมภาษณ์, 30 พฤษภาคม 2543. ปิยะ ประสงค์จันทร์ ผู้สัมภาษณ์. สถิติการ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คิดแปลงเนื้อหา และข้ออ้างถึงถึงเจ้าพนักงานทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา
อิสลาม (ปอเนาะ) ในจังหวัดสงขลา. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา.

วิชาการ.กรม. กระทรวงศึกษาธิการ. 2527. ประมวลศัพท์บัญญัติวิชาการ. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
 วิชัย จันทร์ชื่น. 2541. “การสำรวจความพอใจในอาชีพของฮอลแลนด์กับนักเรียนไทย มัธยมศึกษา
 ปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิทยาลัยอิสลามศึกษา. 2540. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง แลโลกมุสลิม : เส้นทางสู่องค์
 ความรู้. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

วินัย สิงหนนท์. 2539. “แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 ชั้นสูง สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง.” วิทยานิพนธ์
 ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย,
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

วิศิษฐ์ นาจำปา. 2521. “โอกาสการเข้าศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำแนกตามประเภท
 โรงเรียน สถานภาพส่วนตัวและผลการเรียนของนักเรียน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.”
 ปรียญวิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วิเวก ปางพุฒิพงศ์. 2528. “ข้อคิด – ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาแนะแนวอาชีพ.” วารสารแนะ
 แนว. เดือนเมษายน – พฤษภาคม : 14-19.

วีรพันธ์ ชื่อดอง. 2540. “ผลของทัศนคติ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของบิดามารดาที่มีผล
 ต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุทัยธานี.” วิทยานิพนธ์
 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วีระพล เวชยางกูร. 2542. “การศึกษาความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
 สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
 ทหารลาดกระบัง.

วุฒิชัย วัชรพงษ์. 2541. “ความคิดเห็นในการจัดการศึกษาให้แก่บุตรของชาวไทยมุสลิมในพื้นที่
 ภาคใต้.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
 สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

ไวรัช เจียมบรรจง. 2523. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
 คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร.

วัชรวิ ทรัพย์มี. 2540. การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรศิลป์.

สมสวาท เจริญฤทธิ์และเสาวนีย์ จันทร์เจิดศักดิ์. 2531. ความคิดเห็นในการจัดการศึกษาให้แก่บุตร
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งงาน ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ของชาวไทยมุสลิม. สถาบันราชภัฏสงขลา.

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สมจิต อภิธนาพงษ์. 2523. “ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว – เก็บตัว กับความสนใจในอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2523 จังหวัดชุมพร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมใจ สุจริต. 2539. “ความมุ่งหวังของบิดามารดาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรโดยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับเศรษฐกิจและสังคมทางบิดามารดาที่ระดับต่างๆกัน.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาประชากรศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมบัติ สุขสมบูรณ์. 2540. “การศึกษาปัจจัยต่อความสนใจเลือกเรียนต่อสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมพัฒน์ นาเลา. 2533. “การศึกษาความเป็นไปได้ในการเปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมการผลิต ณ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2535. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- สิริลักษณ์ บุญวงศ์. 2530. “การประเมินความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูอาจารย์ในสถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุทธิพงษ์ ชมจรัส. 2542. “ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับความสนใจในอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2541 จังหวัดสุราษฎร์ธานี.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สุรัชย์ จันทร์วิจิตร. 2540. การตัดสินใจเลือกอาชีพ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. 2541. คุณลักษณะทางสังคมชาวไทยมุสลิมและการสนองตอบต่อรัฐบาล. คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุวิมล ไชยเพชร. 2536. “แรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามนำให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2524. การศึกษาผู้ใหญ่สำหรับประเทศกำลังพัฒนา. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุนันท์ ประถมวาลย์. 2530. “ความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัด

ฉะเชิงเทรา.” ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เสริมวิทย์ นิลรัตน์. 2536. “การปฏิบัติงานของผู้จัดการโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในเขต

การศึกษา 2.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. 2524. รายงานการวิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวคิดของผู้บริหารโรงเรียน

ราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) ในจังหวัดชายแดนภาคใต้. สงขลา : คณะศึกษาศาสตร์มหา

วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

เสถียร ศรีรัตน์. 2522. “ความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าวกับความสนใจในอาชีพของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรกว้าง ในจังหวัดสงขลา.” ปริญญาานิพนธ์

การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2540. สรุปสาระสำคัญแผน

พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่แปด พ.ศ. 2540 – 2544. กรุงเทพฯ : สำนัก

นายกรัฐมนตรี.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542.

กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2533. สถิติการศึกษาเอกชน ปี 2532. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์การศาสนา.

สำนักงานปลัดกระทรวง. 2530. โครงการวิจัยการเปลี่ยนแปลงความต้องการทางการศึกษาของ

ประชาชนในการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา.

สำนักงานสถิติจังหวัดสงขลา. 2541. สมุดรายงานสถิติจังหวัดสงขลา ฉบับ พ.ศ. 2541. กรุงเทพฯ

: สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา. 2543. ข้อมูลสถิติที่สำคัญจังหวัดสงขลา. กรุงเทพฯ : สำนัก

งานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

เสาวนีย์ จิตต์หมวด. 2542. วัฒนธรรมอิสลาม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จูนไทย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

สิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. 2542. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงข้อมูลเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศูนย์พัฒนาการศึกษา ภาคการศึกษา 2. 2512. “รายงานการวิจัยเรื่องการจัดการศึกษาของปอเนาะ

ในจังหวัดชายแดนภาคใต้.” สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ยมาธร พันธุมโพธิ. 2530. “การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย , จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรอนงค์ ธัญญวัน. 2540. การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

อารี พันธุ์ณี. 2538. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.

อุมาพร จิตอุดม. 2543. “ความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในสังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนเอกชน.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อักษรศิลป์ แก้วมawangศ์. 2541. “ความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดศรีสะเกษ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

Kerjcie , Robert V. and Dargle W. Morgan. 1970. **Determining Sample Size for Research Activities.** *Journal of Educational and Psychological Measurement.*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2543

1. นายปิยะ ประสงค์จันทร์ ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความต้องการต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา" โดยมี ดร.มาลัย จีรวฒนเกษตร เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.อัศวิน พรหมโสภา เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้ เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ.2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
(รศ.ดร.มนัส สัจวรศิลป์)
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และทำซ้ำไปยังสิ่งใดของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1504/ 4016

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๕ สิงหาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมูลนิธิอาชีวะสถาน

ด้วย นายปิยะ ประสงค์จันทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา" คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.3271199,7373000 ต่อ 3679

เอกสารที่ร.3269040 วนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 1915

คณะกรรมการวิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท

เรียน รศ.ดร.อัศวิน พรหมโสภา

ตามคำสั่งคณะกรรมการอุตสาหกรรมที่ 161/2543 แต่งตั้งให้ท่านเป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมและเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ชื่อ นายปิยะ ประสงค์จันทร์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา"

ประธานคณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันศุกร์ที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2543 เวลา 09.00 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวจักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วีรวิวรรณ ชินะตระกูล)

คนบตี

งานบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร 3269040

คำสั่งคณะกรรมการคุศาสตรียุทธสาทรกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ 16/ 12543

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของ นายปิยะ ประสงค์จันทร์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายปิยะ ประสงค์จันทร์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.มาลัย	จิรวัดมนเกษตร์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
รศ.ดร.อัศวิน	พรหมโสภา	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

อาจารย์อััจฉรา	สืบสินธุ์สกุลไชย	ประธานกรรมการ
รศ.ดร.ปรียาพร	วงศ์อนุตรโรจตัน	กรรมการ
ดร.ณรงค์	พิมสาร	กรรมการ
ดร.มาลัย	จิรวัดมนเกษตร์	กรรมการ
รศ.ดร.อัศวิน	พรหมโสภา	กรรมการ

สั่ง ณ วันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ (รองศาสตราจารย์วีวรรณ ชินะตระกูล) ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอัคนบตีเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อสถานศึกษาที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
ของนายปิยะ ประสงค์จันทร์

1. โรงเรียนธรรมศึกษา
2. โรงเรียนส่งเสริมศาสนาวิद्याมูลนิธิ
3. โรงเรียนพัฒนาการศึกษา
4. โรงเรียนท่าใหญ่วิทยา
5. โรงเรียนส่งเสริมวิद्याมุสลิม
6. โรงเรียนเจริญศึกษา
7. โรงเรียนบำรุงศึกษา
8. โรงเรียนพัฒนาศาสตร์มูลนิธิ
9. โรงเรียนเจริญธรรมวิทยา
10. โรงเรียนบุสถานุดดิน
11. โรงเรียนดัสดีกียะห์
12. โรงเรียนสรรเสริญอิสลาม
13. โรงเรียนตรุณวิทยา
14. โรงเรียนดีนุลอิสลาม
15. โรงเรียนแสงธรรมวิทยา
16. โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยา
17. โรงเรียนจริยธรรมศึกษามูลนิธิ
18. โรงเรียนสมบูรณ์ศาสตร์
19. โรงเรียนอิสลามวิทยา
20. โรงเรียนศอลานุดดินห์
21. โรงเรียนสายยิดวิทยา
22. โรงเรียนส่งเสริมศาสนา
23. โรงเรียนพัฒนาวิद्याมูลนิธิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 3532

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

2 สิงหาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ศึกษาธิการจังหวัดสงขลา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายปิยะ ประสงค์จันทร์ นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตร
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียนปริญญา
นิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
เอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา" และได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 9
มิถุนายน 2543 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัด
หน่วยงานของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาต ให้
นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานของคณะบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อปฏิบัติราชการแทนคณะบดีของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3679

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504/ 3443

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.รักเกียรติ แก้วจำนง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายปิยะ ประสงค์จันทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความต้องการต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายปิยะ ประสงค์จันทร์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อปฏิบัติราชการแทนคณบดีให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3679

โทรสาร.3269040

ที่ ทม 1504/ 3443

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๕ กรกฎาคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.สนั่น สิริธิวัจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายปิยะ ประสงค์จันทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความต้องการต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายปิยะ ประสงค์จันทร์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3679

โทรสาร.3269040

ที่ ทม 1504/ 3443

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.วิรุฬ นิลโมจน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายปิยะ ประสงค์จันทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความต้องการต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับ เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายปิยะ ประสงค์จันทร์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3679

โทรสาร.3269040

ที่ ทม 1504/ 3443

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

25 กรกฎาคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน รศ.วิไลลักษณ์ เล็กศิริรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายปิยะ ประสงค์จันทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความต้องการต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายปิยะ ประสงค์จันทร์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
หน่วยบัณฑิตศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3679

โทรสาร.3269040

ที่ ทม 1504/ 3443

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

15 กรกฎาคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายเสริมศักดิ์ ดิษฐุปาน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายปิยะ ประสงค์จันทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความต้องการต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายปิยะ ประสงค์จันทร์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3679

โทรสาร.3269040

ที่ ทม 1504/ 3443

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายเกียรติคุณ สิทธิชัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายปิยะ ประสงค์จันทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความต้องการต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับ เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายปิยะ ประสงค์จันทร์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ลือทั้งหมดเป็นให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3679

โทรสาร.3269040

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
เอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา

แบบสอบถามนี้มุ่งที่จะรวบรวมข้อมูลทางด้านความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เฉพาะ 2 ด้าน คือ ด้านองค์ประกอบสถานภาพส่วนตัว ,
ครอบครัว และด้านเหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ

ขอได้โปรดตอบคำถามทุกข้อด้วยความคิดเห็นของท่านอย่างอิสระและตรงตามความจริงที่
สุด ข้อมูลที่ได้จะถูกเก็บเป็นความลับและนำไปใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2
ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับด้านองค์ประกอบสถานภาพส่วนตัวและ
ครอบครัว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นด้านเหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำนวน 5
ด้าน คือ ด้านการเงิน ด้านบุคคล ด้านความถนัด ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการนำความรู้
ไปช่วยเหลือสังคม

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยดี จึงขอ
ขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

นายปิยะ ประสงค์จันทร์

ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับด้านองค์ประกอบสถานภาพส่วนตัวและครอบครัว

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หน้าข้อความตามและกรอกข้อความตาม ความ
เป็นจริง

สถานภาพส่วนตัวของนักเรียน

1. เพศ

[] ชาย

[] หญิง

2. อายุ

[] ต่ำกว่า 15 ปี

[] ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป

3. จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา (รวมตัวท่านด้วย)

[] 3 คนหรือต่ำกว่า

[] มากกว่า 3 คนขึ้นไป

4. คะแนนสะสมของนักเรียนจนถึงปัจจุบัน

[] ต่ำกว่า 2.00

[] 2.00 – 2.99

[] ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

5. ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา

[] บิดา

[] มารดา

[] บิดาและมารดา

[] ผู้อุปการะ

[] ญาติพี่น้อง

[] อื่นๆ.....

6. สถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน(ระบุ).....ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกขั้นหนึ่งให้คัดแปลงเนื้อหาแล้ว อำนวยแจ้งถึงเจ้าพนักงานปกครอง จังหวัดสงขลา

7. ปัจจุบันท่านพักอาศัยอยู่กับ

- บิดา มารดา
 บิดาและมารดา ผู้อุปการะ
 ญาติพี่น้อง ที่พักของโรงเรียน
 อื่นๆ.....

8. นักเรียนประสงค์จะเรียนวิชาชีพด้านใดมากที่สุด (ตอบเพียง 1 ข้อ)

- ช่างอุตสาหกรรม
 พาณิชยกรรม
 คหกรรม
 เกษตรกรรม
 ศิลปกรรม
 อื่นๆ (ระบุ).....

9. ความคาดหวังการศึกษาสูงสุดในสายอาชีพตามความคิดของท่าน

- ประกาศนียบัตรหลักสูตรอาชีพพระยะสัน
 ปวช.
 ปวส.
 ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี

10. หากนักเรียนประสงค์จะเรียนสายอาชีพ ณ สถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา ในจังหวัด

สงขลา นักเรียนจะเลือกเรียนที่ใดมากที่สุด

- วิทยาลัยเทคนิค
 วิทยาลัยการอาชีพ
 วิทยาลัยสารพัดช่าง
 สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน
 วิทยาลัยอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของวิทยาลัยพระยะสัน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้วิทยาลัยเกษตรกรรมต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อื่นๆ (ระบุ)

สถานภาพครอบครัวของนักเรียน

1. อาชีพหลักของบิดา มารดา หรือผู้อุปการะ

บิดา	มารดา	ผู้อุปการะ
☐ ค้าขาย	☐ ค้าขาย	☐ ค้าขาย
☐ เกษตรกรรม	☐ เกษตรกรรม	☐ เกษตรกรรม
☐ รับราชการ	☐ รับราชการ	☐ รับราชการ
☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ รับจ้าง	☐ รับจ้าง	☐ รับจ้าง
☐ อื่นๆ.....	☐ อื่นๆ.....	☐ อื่นๆ.....

2. การศึกษาของบิดา มารดา หรือผู้อุปการะ

บิดา	มารดา	ผู้อุปการะ	
☐	☐	☐	ไม่เคยเรียน
☐	☐	☐	ประถมศึกษา
☐	☐	☐	มัธยมศึกษาตอนต้น (สายสามัญ)
☐	☐	☐	มัธยมศึกษาตอนต้น(ปอเนาะ)
☐	☐	☐	มัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญ)
☐	☐	☐	มัธยมศึกษาตอนปลาย(ปอเนาะ)
☐	☐	☐	อนุปริญญา
☐	☐	☐	ปริญญาตรี
☐	☐	☐	สูงกว่าปริญญาตรี
☐	☐	☐	อื่นๆ (ระบุ)

3. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (โดยประมาณ) ของบิดามารดาหรือผู้อุปการะซึ่งเป็นผู้ให้การสนับสนุนหลักในการศึกษาของท่าน ตามที่ระบุในข้อ 5

- ต่ำกว่า 4,000 บาท
 ตั้งแต่ 4,000 – 9,000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้มากกว่า 15,000 บาท ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นด้านเหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ

ข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้จะกล่าวถึงเหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ซึ่งจะมี 5 ด้าน คือ ด้านการเงิน ด้านบุคคล ด้านความถนัด ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม

ลักษณะของแบบสอบถามแต่ละด้านจะมีตัวเลือก 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง เป็นเหตุผลความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพมากที่สุด
- 4 หมายถึง เป็นเหตุผลความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพมาก
- 3 หมายถึง เป็นเหตุผลความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพปานกลาง
- 2 หมายถึง เป็นเหตุผลความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพน้อย
- 1 หมายถึง เป็นเหตุผลความต้องการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพน้อยที่สุด

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตารางที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด ข้อละหนึ่งเครื่องหมาย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ข้อที่	เหตุผลที่ทำให้ศึกษาต่อ	ระดับเหตุผล					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1	
1.	ด้านบุคคล เลือกเรียนด้วยตนเอง		✓				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	เหตุผลที่ทำให้ศึกษาต่อ	ระดับเหตุผล					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1	
	ด้านการเงิน						
1.	ผู้ปกครองมีฐานะทางการเงินดีพอที่จะอุดหนุนให้เรียนจนสำเร็จ						
2.	การเรียนในสายอาชีพมีโอกาสดำรงอาชีพได้ ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่						
3.	เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้ว มีรายได้ดี						
4.	มีโอกาสสร้างฐานะทางเศรษฐกิจได้เร็ว						
5.	สถานประกอบการภาคเอกชนส่วนใหญ่จ้างผู้เรียนจบสายอาชีพโดยเฉพาะ						
6.	สายอาชีพเมื่อจบแล้วสามารถทำงานได้ทันที						
7.	เรียนแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ทันที เพราะครอบครัวมีทุนสนับสนุนอยู่แล้ว						
	ด้านบุคคล						
8.	โต๊ะครูเป็นผู้แนะนำให้เรียน						
9.	บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน						
10.	มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน						
11.	ผู้อุปการะหรือผู้ปกครองเป็นผู้แนะนำให้เรียน						
12.	เรียนตามญาติพี่น้อง						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	เหตุผลที่ศึกษาต่อ	ระดับเหตุผล					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1	
13.	เรียนตามเพื่อนๆ						
14.	ครูประจำชั้นเป็นผู้แนะนำให้เรียน						
15.	ครูแนะแนวเป็นผู้แนะนำให้เรียน						
16.	เลือกเรียนด้วยตนเอง						
	ด้านความถนัด						
17.	วิชาชีพที่เลือกเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง						
18.	วิชาชีพที่เลือกเคยฝึกปฏิบัติมาตั้งแต่เด็ก						
19.	มีประสบการณ์พื้นฐานอยู่บ้างแล้ว						
20.	เหมาะสมกับบุคลิกภาพ						
21.	รู้ว่าตนเองมีพรสวรรค์หรือความคิดสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับวิชาชีพที่เรียน						
	ด้านการประกอบอาชีพ						
22.	สามารถนำความรู้จากวิชาชีพที่เลือกไปหารายได้ขณะเรียน						
23.	วิชาชีพที่เลือกหางานทำง่าย						
24.	วิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพหลักได้						
25.	วิชาชีพที่เลือกประกอบเป็นอาชีพรองได้						
26.	วิชาชีพที่เลือกสามารถทำเป็นอาชีพเสริมได้						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	เหตุผลที่ศึกษาต่อ	ระดับเหตุผล					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1	
27.	<u>ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม</u> เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของ ครอบครัว						
28.	เพื่อนำความรู้ไปส่งเสริมหรือพัฒนา อาชีพให้กับชุมชน						
29.	เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ ประชาชนที่ว่างงานในชุมชน						
30.	เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่ผู้ด้อย โอกาสทางการศึกษาด้านอาชีพใน ชุมชน						
31.	เพื่อเป็นวิทยากรด้านอาชีพให้กับ หน่วยงานต่างๆที่ขอรับ						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นายปิยะ ประสงค์จันทร์ เกิดเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2515 ที่อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง (อิเล็กทรอนิกส์-สื่อสาร) จากวิทยาลัยช่างกลปทุมวัน ปีการศึกษา 2535 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (ไฟฟ้าสื่อสาร) จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ปีการศึกษา 2537 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท (การบริหารอาชีพศึกษา) จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2543 ปี พ.ศ.2538 เข้ารับราชการ สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ สงขลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้